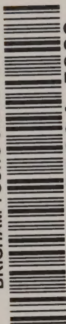
HEILIGE

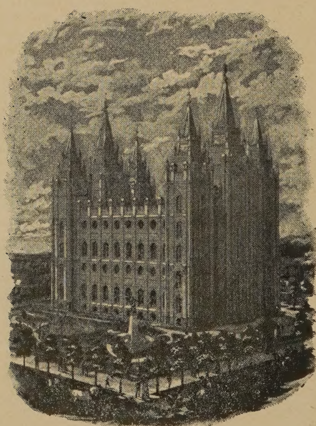
LOFZANGEN

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23204 5309

Sylvester L. Aaronson

Rotterdam

-1902- Holland.

HEILIGE LOFZANGEN

EN

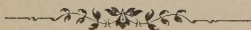
GEESTELIJKE LIEDEREN

VOOR

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen
der Laatste Dagen

IN DE

Nederlandsch-Belgische Zending.

DORDRECHT. — J. DE ZEEUW. — 1899.

VOORWOORD.

Sedert eenigen tijd is er in deze de Nederlandsch-Belgische Zending groote behoefte en aanvraag geweest voor liederboeken, voor het gebruik in de vergaderingen en zondagsscholen van de Kerk en in de huizen der Heiligen, daar de uitgave van de nu in gebruik zijnde boekjes reeds maanden geleden geheel was uitverkocht.

De behoefte aan liederen, geschikt en doelmatig voor de Heiligen der laatste Dagen en die aan de beginselen van het Evangelie beantwoorden, deed zich reeds van af het begin van het zendingswerk in dit land gevoelen, doch hierin kon redelijkerwijs slechts voorzien worden, naar gelang het werk zich uitbreidde. In 1872/3 vertaalde Ouderling S. van Dijk eenige van onze liederen uit het Engelsch, en op verschillende tijdstippen sedert dien hebben sommige der Zendelingen in Nederland hunne talenten en pogingen in dezelfde richting besteed. Tweemaal is er een liederbundeltje gedrukt en uitgegeven, zonder muziek. Gedurende de administratie van President Edwin Bennion (1893/4 werd een begin gemaakt aan de vergrooting van het toen in gebruik zijnde liederboek, en dit werk werd voltooid onder het bestuur van President Asa W. Judd en met de zeer bekwame medewerking van Ouderling W. J. de Brij en verscheen in December 1895 met 137 liederen op eenstemmige muziek.

Nu die uitgave geheel verkocht was en het noodig werd opnieuw liederboeken te drukken, hebben wij getracht tevens aan de eischen van den tegenwoordigen tijd te voldoen. Wegens het voortdurende toenemen van het aantal der leden van de Kerk (dat nochtans door emigratie gestadig wordt vertraagd), en den progressieven toestand van de Zending, werd het wenschelijk geacht het getal der liederen te vermeerderen en ook op vierstemmige muziek te brengen, zoodat zij ook door zangkoren konden beoefend en op instrumenten gespeeld worden.

Wij besloten, zooveel mogelijk al de oude liederen in het nieuwe boek in te sluiten, doch moesten tot onze teleurstelling 6 of 7 liederen laten vervallen, omdat het ons niet gelukte, de muziek daarvan of andere daarvoor gepaste wijzen te vinden. Daarentegen geven wij, waar twee nummers op dezelfde wijs

gezongen werden, nu in de meeste gevallen een afzonderlijke melodie voor ieder lied.

Het werk, dat wij ondernamen, noodzaakte ons het grootste gedeelte van de oude liederen te herzien, om ze beter met de muziek te doen overeenstemmen, het rijmen van sommige verzen een weinig te verbeteren en andere gewenschte veranderingen daaraan toe te brengen.

Dewijl het werk der Zendelingen in sommige streken van Nederland verlangt, dat zij in hunne vergaderingen de in vele andere kerken gebruikelijke psalmen zingen, hebben wij ook eenige der meest bekende gekozen en aan onze verzameling toegevoegd. De verdere vergrooting van het boek bestaat bijna uitsluitelijk uit vertalingen van onze beste Engelsche liederen, alsook eenige uit het Duitsch. Wij schatten dat deze uitgave ongeveer 40 nieuwe liederen bevat (behalve de toegevoegde psalmen), en dat het getal nieuwe wijzen ongeveer 50 bedraagt.

Door de uitmuntende, onmisbare hulp en onvermoeide pogingen van Conferentie-President Paul Roelofs, in het vertalen van de verzen, schikken der woorden, en algemeene bewerking der liederen; en het inschrijven van de muziek door Ouderling Alex. Nibley, zijn wij in staat geweest het werk tot voltooiing te brengen; en wij zijn dankbaar hetzelve nu in dezen toestand aan de Heiligen en al onze vrienden aan te bieden.

Onze innige bede is, dat het gebruik van de gezangen in dit werk vervat, voor velen een troost en bemoediging moge zijn in hun leven, en moge medewerken, zooals de gebeden, om hun kracht te verleenen om in het Evangelie te strijden, en dat zij in vele huisgezinnen eene heldere zon der vreugde mogen zijn, die zal helpen de gedachten en harten op het reine en goddelijke te richten.

Wij hopen, dat dit boek het gezochte doel moge bereiken, en dat het een middel zal zijn tot verspreiding van de waarheid en tot stichting, leering en aanmoediging der Heiligen, en bevelen het hiermede beleefd ten gebruike aan.

ALFRED L. FARRELL,
President.

Rotterdam, 1 November 1899.

No. 1.

Zion's Banier.

f *p*

1. De mor-gen daagt, de nacht vliedt heen, Ziet
2. Wol-ken van dwa-ling trek-ken heen Voor
3. Een en-gel daal-de neer op aard, En

f *p*

ff

Zi - - ons vaan-del is ont-huld; 't Is
stra - len van de waar-heids-zon; De
bracht het E - van-ge - lie-woord; En

ff

het be - gin dier schoo-ne dag, Die al - ler
glans van de - zen laat - sten tijd Ver-licht de
Zi - on blinkt in schoo-nen glans, Wat ook ge-

hart met vreugd ver - vult, Die al - - ler
vol - ke - ren al - om, Ver - licht de
schie - de im - mer voort, Wat ook ge-

hart met vreugd ver - vult.
vol - - ke - ren al - om.
schie - de im - - mer voort.

4. Der Heid'nen volheid treedt nu in,
En Israels volk, uit Godes hand
Ontvangt de zeeg'ning lang voorspeld,
Als erfdeel, hét beloofde land. (*bis*)

5. 't Recht van omhoog, het woord uit d' aard,
Getuigen saâm zooals voorspeld.
Heft aan een lied, zingt Gode lof,
Wijl aard en hemel het vermeldt. (*bis*)

No. 2.

De Dag der Bevrijding.

1. O vol-heid van ze-gen! de dag der be-
2. Als ber-gen ver-zin-ken en da-len ver-
3. Laat rol-len de don-ders en brui-sen de

vrij-ding Van zon-di-gen af-val van
rij-zen, En nie-mand in nood meer ont-
zee-en, God stuurt het schip Zi-on naar

't God-de - lijk woord Ver - hel-dert en brengt weer ge-
ko-ming ver - mag, Dan zul - len de boo - zen zelfs
't ze - ke - re oord. Met vreug-de gaan ve - len naar

nâ en ver - ge - ving Aan al - le de
sid - d'ren en be - ven; Wij ech - ter ver-
Zi - on nu he - nen, Steeds steu - nend op

Koor.

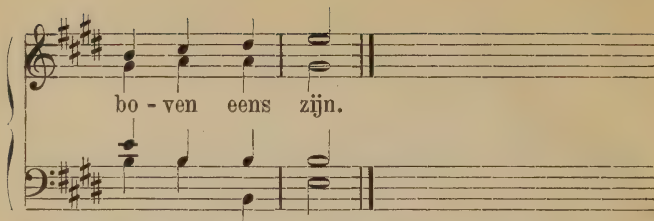
vol-k'ren en na - ties en oord.
wach-ten dien ko-men-den dag. } Want al het be-
's Hee-ren ge - ge - ve - ne woord.

loof - de wordt een - maal ge - ge - ven, En

Zi - on der Hei - li - gen woon-plaats zal

zijn. En wat niet uit God is zal ze - ker ver-

dwij - nen; Het zal op deez' aard' als daar

4. Wij danken den Heere voor Zijn openbaring,
Zij voert ons steeds zeker door lijden en nood.
In storm en gevaar is Hij onze bewaring;
En Hij overwint aan het eind' hel en dood.
Koor. Want al het beloofde, enz.

No. 3.

Leid ons, Groote Meester!

1. Leid ons, o Gij groo - te Mees - ter, Vei - lig
2. O - pen, Je - zus, Zi - ons bron - nen, Dat haar
3. Als deez' aar - de zal gaan sid - d'ren, Geef dan

naar 't be - loof - de land. Wij zijn zwak, maar
rij - ke ze - gen ruisch', Laat de vuur' - ge
on - ze har - ten rust. Als Uw oor - deel

Gij zijt mach - tig, Steun ons door Uw ster - ke
wolk en pi - laar Lei - den ons naar 't hei - lig
brengt ver - woes-ting, Berg ons dan op Zi - ons

hand. Heil' - ge Troos - ter, Heil'- ge Troos - ter,
Huis. Groo - te Red - der, Groo - te Red - der,
kust. 'k Zal dan jui - chen, dank be - tui - gen

Voed ons tot de Hee - re komt. Heil'-ge Troo - ster,
Breng ons dien ver-wach - ten dag. Groo - te Red - der,
U - wen groo-ten naam ter eer. 'k Zal dan jui - chen,

Heil'-ge Troos-ter, Voed ons tot de Hee-re komt.
Groo - te Red-der, Breng ons dien ver-wach-ten dag.
dank be - tui - gen U - wen groo-ten naam ter eer.

No. 4.

De Heer volbrengt Zijn werk.

Tri - omf! de Heer volbrengt Zijn werk; Zijn

arm, der boo - zen macht te sterk, Blijft zeegnend

ons be - wa - - ken. Wij zijn Zijn lichaam,

Hij ons hoofd. De Heer zal doen wat Hij be-

looft En nooit Zijn werk ver- za - - ken. Het

ne - vel-grauw der dwa- ling week; De nacht van

't on - ge - loof be-zweek. Het Zi - on is her-

bo - ren; De bron der waar-heid vloeit thans

weêr! Op, Gods ge - meen - te! loof den

Heer! Laat d' aard uw dank - lied hoo - - ren.

No. 5.

De Blijde Boodschap.

1. Zie den heil' - gen En - gel vlie - gen,
2. Hoor, o mensch, die blij - de bood - schap,
3. Hoor, o mensch-dom, naar zijn bood - schap;

Ko - men tot deez' aar - de neer; Hij brengt
Ga van 't pad der val - sche leer. Neem toch
Weet, de oor - deels-dag breekt aan; Red u,

ons het E - van - ge - lie Als het een - maal
aan het E - van - ge - lie, Word ver-zoend met
eer de pla - gen ko - men, Sluit u bij Gods

was wel - eer, Hij brengt ons het E - van-
u - wen Heer, Neem toch aan het E - van-
volk nu -aan, Red u, eer de pla - gen

ge - lie Als het een-maal was wel - eer.
ge - lie, Word ver-zoend met u - wen Heer.
ko - men, Sluit u bij Gods volk nu aan.

4. Als gevaren u bedreigen,
Zij des Heeren dienst uw lust.
Als gij hier dan hebt voleindigd,
Gaat gij in Zijn eeuw'ge rust. } *bis.*

No. 6.

Verlossing.

1. { Ziet den heil' - gen He - raut
   { Wel - kom nieuws tot Zi - - on

2. { Ziet, uw zon gaat op in
   { El - ke vij - and zal dan

ko - men, Ne - men op den berg zijn
bren - gend, — Zi - on, dat ver - druk - te
glo - rie, Go - de zelf toont Zich uw
vluch - ten, En zich haas - ten zeer ge-

stand, } Troost ge - boei - de, troost ge-
land. }
Vrind. } Zeek' - re red - ding, zeek' - re
zwind. }

boei - de, God ver - breekt uw
red - ding, Is wat gij aan

ster - ken band.
't ein - de vindt.

3.

Men zal u niet meer ontrusten;
Al het leed u aangedaan,
Zal voor uw verlossing vluchten,
Door uw Redders groote daân.
Na uw strijden, na uw strijden
Vangt een tijd van vrede aan.

No. 7.

Israel, Israel!

1. Is - rael, Is - rael! God die roept u, Roept u
2. Is - rael, Is - rael! God die spreekt nu, Hoor de
3. Is - rael, Is - rael! Uit den he - mel Da - len

nu uit zond'en wee; 'tGroote Ba - by - lon zal
stem van Je - zus zoet. Dag van heer-lijk - heid en
en - g'len tot u neêr Om uw kin-d'ren te be-

val - len, O, val toch niet met haar mee.
glo - rie, Kom Zijn volk nu te - ge - moet.
die - nen, Met een boodschap van den Heer.

Komt tot Zi - on, komt tot Zi - on, Hier is
Komt tot Zi - on, komt tot Zi - on, Knielt hier
Komt tot Zi - on, komt tot Zi - on, Dat gij

eeu - wig rust en vreê.
neêr aan Je - zus' voet.
van Zijn we - gen leer'!

4.

Israel, Israel, waarom blijft gij
Nog in dikke duisternis?
Godes oordeel komt zeer spoedig;
Stel u zelf geen hindernis.
Komt tot Zion, komt tot Zion,
Gods beloften zijn gewis.

No. 8.

Blijdschap op Aarde.

Moderato. *dim.*

1. Blijd-schap op aard, de Heer ver - schijnt Als
2. Weest dan ver-heugd als Hij re - geert, Gij
3. Smar - ten en pijn zijn nu niet meer, Ook

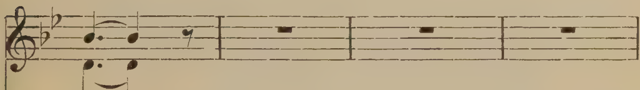

cresc.

Ko-ning van 't heel-al, Als Ko-ning van 't heel-
heil'-gen, zingt ver-blijd, Gij, heil'-gen, zingt ver-
zond' en kwaad ver-dwijnt, Ook zond' en kwaad ver-

al. Ba - zuint het rond, maakt u be-
blijd. En dier en plant en knecht en
dwijnt. Nu God re - geert door Zij - ne

reid, Ba-zuint het rond, maakt u be-
heer, En dier en plant en knecht en
macht, Nu God re - geert door Zij - ne

reid, Groet Hem met blij ge - schal.
heer Zing' blij - de wijd en zijd.
macht, Ver-drijft Hij vloek en pijn.

4.

Zijt dan verheugd in 's Hoogsten Heer,
Gij, Israel, nu verspreid, (*bis.*)
Gelijk het eind'loos sterrenheir, (*bis.*)
Looft God in eeuwigheid!

No. 9.

Vergadering.

1. Komt, kin - de - ren van Zi - on En
2. Komt, kin - de - ren van Ju - da, Ver -
3. Ver - heugt, ver - heugt u, Is - rael, Heft

prijst nu u - wen Heer. Ver - los - ten kee - ren
eent u, zingt en eert Met har - mo - nie voor
aan een ju - bel - lied. De stem uws Gods be -

we - der, Ge - lijk de Schrift ons leert. In
eeu - wig Den lof van u - wen Heer, Wiens
reikt u, Waar gij ook he - nen vliedt. Hij

p

p

hei- lig-heid en blijd-schap Gaan zij op 't en - ge
arm nu is ver - he - ven, Dat d'aard aan-schou-wen
maakt u vrij, en brengt u, Wat Sa - tan ook ver-

f

pad, En prij - zen hun - nen Hei - land In
mag 't Ver - ga -d'ren der op - rech - ten In
mag, Naar Zi - ons dre - ven he - nen In

f

de - zen laat - sten dag.
de - zen laat - sten dag.
de - zen laat - sten dag.

4. Vergadert u naar Zion,
Gij, heil'gen van het land;
Maakt u al vast reisvaardig,
De tijd is gauw op hand.
Bedenkt, dat mensch noch duivel
Uw reis verhind'ren kan,
Als God, die is almachtig,
Gezegd heeft: „Gij zult gaan."

No. 10.

Cumorah.

1. Een en - gel kwam neer uit de wo - ning van
2. Een he - mel - sche boodschap, een boek van ver-
3. O, hoort nu deez' boodschap, be - waart Zijn be-

glo - rie, En sprak, een ver - slag ligt
trou - wen, Het spreekt uit het stof om ge -
ve - len, Een zeeg - nen - de hand wenscht

er in Com - mo - rie, * Be - vat - tend de
loof op te bou - wen; Een stem van den
u te be - dee - len In 't rijk dat uw

* De Nephietische naam van den heuvel, waar het Boek van Mormon verborgen was (Cumorah).

vol - heid der leer van ont - ko - ming, Her-
Hei - land is hier - in te hoo - ren, Die
Je - zus in Zi - on zal plan - ten, Ver-

stel - ling van Is - rael en Chris - tus als
brengt we - der Zi - on be - loofd in Zijn
ga - drend d'op -rech- ten door Zij - ne ge-

Koor.

Ko -ning.
woor-den.
zan - ten.

O Is - rael, o Is - rael, Waar

gij ook moogt wo-nen, Be - - reid u voor

Hem, Zij - ne macht zal Hij too - nen.

No. 11.

De Herstelling van het Evangelie.

1. Ik zag een en - gel vlie - gen heen, Zijn
2. De waar - heid was het die hij bracht; De
3. Hij riep met ee - ne groo - te stem: Geeft

weg naar d' aard ge - richt; Hij was ge-
blij - de ma - re klonk, Dat 't E - - van -
Go - de heer - lijk - heid! Het uur Zijns

zon-den van om-hoog, — Ge-wich-tig zijn be -richt.
ge - lie was her-steld, In vroeg'ren luis-ter blonk.
oordeels is na - bij, Vreest Hem in eeu-wig-heid!

4.

Hij schiep den hemel, aard en zee,
En alles wat bestaat.
Aanbidt Zijn naam en geeft Hem eer,
Daar Hij te komen staat.

5.

Die blijmaar, nu hersteld, gaat voort
Tot ieder volk en land,
Gepredikt tot getuigenis,
Want 't einde is op hand.

No. 12.

Uitnoodiging.

1. Komt al - le zo - nen Gods, die 't priesterschap be-
2. Keer weêr, ver- lo - ren schaap, keer we - der tot uw
3. Be - keert u, wordt ge - doopt, dan is uw kwaad ver-

zit - ten, Ver - kon - digt 's Hee-ren woord, ver-
Her - der, Dan oogst gij ze - gen in, o
ge - ven, Ont -vangt den Heil'-gen Geest, dan

ga - dert nu Zijn kin-d'ren, Het werk der laat-ste
dwaal dan toch niet ver - der. Pro - fe - ten za-gen
zult gij eeu - wig le - ven; Werpt op den Heer dan

tijd vangt aan, Dat Is-rael huiswaarts heen zal gaan, En
'treeds voor-heen, Ver-meldden 't luid in hun-ne reên, Dat
al - le zorg, Hij is ten al - len tijd uw Borg; Hij

kee - ren weer tot Zi - on, ter eer van 't Lam.
gij zoudt gaan tot Zi - on, ter eer van 't Lam.
brengt u heen tot Zi - on, ter eer Zijns naams.

4.

Als alles is doorstaan, geëindigd is uw lijden,
Zal van den dood de Heer uw lichaam dan bevrijden;
Dan zult gij dra uw Koning zien,
Hij zal u vreugd' en vrede biên
En duizend jaar in Zion, vereend met Hem.

No. 13.

Hoort naar des Profeten stem.

1. Komt, hoort naar des pro - fe - ten stem En
2. De dik - ke duis - ter - nis ver - spreid Op
3. Ik zocht niet in den mensch mijn kracht, 'k Heb

luis - tert naar Gods woord, Ver - heugt u in de
't gan-sche rond der aard, Ver - dwijnt op Go - des
niet op vleesch ge - bouwd; Want vloek sprak God op

Koor.

wa - re leer; Ver - meldt haar ver - der voort.
hoog be - vel; Zijn werk wordt nu ver - maard. Wij
ie - der uit, Die niet op Hem ver - trouwt.

von-den der pro - fe - ten weg Door hen op aard be-

treên; Een an - der heeft het ons ge-zegd, Hoe

die eens was voor - heen.

4. De Heiland heeft eenmaal gezegd:
Merkt al Mijn woorden op,
Dan zult gij wond'ren zien op aard,
En vast wordt uwe hoop.
Koor. Wij vonden, enz.

5. Met olie wordt men nu gezalfd
En handen opgelegd,
De ziekte wijkt door het geloof,
Zooals de Schrift ons zegt.
Koor. Wij vonden, enz.

6. Niet meer in slaafsche vrees gedoold,
Niet meer het juk getorst,
Niet langer door bedrog misleid,
Ten prooi der leugenvorst.
Koor. Wij vonden, enz.

7. Als heilanden op Zions berg
Wij brengen redding aan,
Hun, die, gestorven zonder wet,
Niet voorwaarts konden gaan.
Koor. Wij vonden, enz.

No. 14.

„En ik zag eenen anderen Engel".

1. Wat zag men daar van den he-mel? —Vlie-gend
2. Had men dan geen E - van - ge - lie? — Ve - le
3. Was het wa - re E - van - ge-lie Aan deez'

ging een en - gel heen. — Had die ook wat meê te
door den mensch ge-leerd. —Welk dan kwam door de-zen
aar - de dan ont-gaan? Wat van hen, die het niet

brengen? — 'tE - van-ge-lie voor elk - een. Ja, met
En -gel? — 'tIs het eer-ste weêr - ge-keerd; 'tWas ge-
hoor-den? — Wees met Go-des recht vol-daan. Zoek geen

macht wordt het ver - kon-digd, O - ver - al, zoo
leerd door Paul en Pe - trus En door Chris- tus,
oogst, waar niet ge -zaaid is, Noch een dag waar

klonk zijn stem, Aan elk volk en tong en
on - zen Heer. 't Is het stre - ven van de
heerscht de nacht. Nu de waar-heid wordt ver-

na - tie, Dan komt 't nieuw Je - ru - za - lem.
Heil'-gen, Stipt te vol - gen de - ze leer.
kon-digd, Laat ons blij - ven in haar macht.

No. 15.

Looft Immanuel's Naam!

1. Komt, looft Im - ma - nu - el Zijn
2. Komt in Zijn schaaps-kooi door den
3. Komt dan, gij kind' - ren van het

naam, Vreest en er - kent Hem al te
doop. Daar - door ont - vangt g'een vas - te
licht, De Geest leidt u, hoort zijn be-

zaâm, Komt, ziet Zijn glo - rie, zingt Zijn
hoop; Ge - na - de, vre - de wordt uw
richt; Komt, hul - digt Zij - ne liefd' en

lof, En volgt Hem naar het He - mel - hof.
lot, Ge - schon-ken door een liefd' - rijk God.
trouw; Prijst Hem, die u ver - los - sen wou.

No. 16.

Gij, Ouderlingen Israels!

1. Gij Ou-der - lin-gen Is - raels, ver - eent u met
2. De oogst is zeer groot, maar de wer-kers niet
3. Wij gaan tot de ar - men, zoo - als Je - zus

mij, En redt 't volk des Hee-ren, waar dat dan ook
veel; Als wij zijn ver - ee - nigd, is Gods kracht ons
deed, Be - zoe - ken be-droef-den, ver - lich - ten hun

zij, In woes-te-nij, op ber- gen, op 't land of de
deel. Wij za -me-len de tar - we, wij la - ten 't on-
leed. Wij hee-len hun-ne won-den, en le-ni-gen hun

zee, En neemt hen uit Ba-by-lon naar Zi - on toch
kruid, En bren- gen Gods kind'-ren der jam-me - ren
smart, En lei - den naar Zi - on d' op-rech-ten van

Koor.

meê.
uit.
hart.

O Ba-by-lon, o Ba-by-lon, van ons wees ge-groet, Naar E-phraims ge-berg-ten richt zich on-ze voet.

No. 17.

De Geest uit de Hoogte.

1. De Geest uit de hoog-te, als vuur en als
Zij le-ven in vreug-de en jui-chen te

2. Het hart is ver-vuld met een e-del ge-
Geen kracht van den boo-ze, geen ij-del be-

vlam - men, Ver - vult al - ler har - ten met
za - men, Dat kracht des Al - mach - ti - gen
voe - len, Een on - we - der-staan - ba - re
doe - len; — Gods Geest heerscht in al - len zoo

Koor.

hei - li - gen lust;
Gods op hen rust.
geest - lij - ke kracht; —
lief - lijk, zoo zacht.

Komt, zingt dan ver-

ee - nigd op hei - li - ge too - nen; Ho-

zan - na, Ho - zan - na! den Va - der en

Zoon! Die wa - ren en zijn en ein - de-loos

blij - ven, Als Ko - nin - gen op hun

eeu - wi - gen troon.

3.

Vervuld met profetischen geest en in tongen,
Wordt alom gepredikt het Hemelsche Woord;
De eer onzes Gods wordt in lied'ren bezongen
En krachten en gaven gaan immer steeds voort.
Koor. Komt, zingt dan vereenigd, enz.

4.

O, mochten wij allen de waarheid verkonden
En toonen bezield met Gods ijver te zijn;
Wij zouden hun zeggen met juichende monden:
„De Heer noodt u allen de Zijnen te zijn."
Koor. Komt, zingt dan vereenigd, enz.

No. 18.

Hozanna!

WIJZE: No. 17.

1.

Gods Geest is nu brandend als vuur en als vlammen,
De glorie der laatste bedeeling komt voort;
Gezichten en gaven van ouds keeren weder,
En eng'len bezoeken dit stervelingsoord.
Koor. Wij zingen en juichen met d' Hemelsche koren:
Hozanna, Hozanna! den Vader en Zoon!
De eere zij Hun in den hooge gegeven,
Voor eeuwig en immer op hunnen troon.

2.

Den Heiland te volgen zij immer ons streven
Zijn priesterschap leidt ons — niet langer getreurd.
Gods kennis en macht wordt alomme gepredikt,
De sluier der aarde wordt open gescheurd.
Koor. Wij zingen en juichen, enz.

3.

Gods Geest is in onze gewijde vergad'ring,
Wij spreiden het Koninkrijk Gods hier op aard.
En door het geloof zullen wij eens ontvangen
Gods glorie met gaven en zegen gepaard.
Koor. Wij zingen en juichen, enz.

4.

't Verbondsvolk van Israel, gevloden voor vrijheid,
Keert weêr, in vervulling der Heilige Schrift,
Geleid door een Mozes en vroegere priesters,
Gevoed door het manna, een hemelsche gift.
Koor. Wij zingen en juichen, enz.

5.

Gezegend de dag, als de lamm'ren en leeuwen
In vrede te zamen neêr liggen geschaard;
Als Ephraim gekroond is met zegen in Zion,
En Jezus in glorie daalt neder op aard.
Koor. Wij zingen en juichen, enz.

No. 19.

Dankgebed.

1. Hoe zal ik U naar waar - de prij -
2. Maak mij ge - trouw, o Heil' - ge Va -
3. Wil in Uw lie - ven Zoon mij hoo -

zen, O, lie - ve Va - der! in Uw Zoon, Voor
der! Dat 'k U ter ee - re le - ven mag, En
ren, Mijn Va - der, die mij mint in Hem, In

al d' on - tel - b're gunst - be - wij - zen, Die
nooit mijn hart in on - spoed kla - ge, Maar
wien Gij mij hebt weêr - ge - bo - ren, En

G' op mij uit - stort van Uw troon. Dat
vroo - lijk zij, met diep ont - zag. Dat
'k ook mag hoo - ren Zij - ne stem. Dank,

licht, die waar - heid en dat le - ven, Waar-
'k nooit Uw Heil' - gen Geest be - droe - ve, Maar
Va - der, dank voor die ge - na - de, Ont-

van ik deel - ge - noot mag zijn, Ja,
naar Zijn roep - stem luis - t'ren mag, Die
vang dien dank in U - wen Zoon, Tot

al - les hebt Gij mij ge - ge - ven, Dat
roep -stem, die mij leidt ten goe - de En
dat 'k eens op vol - maak - te wij - ze U

'k nim - mer - meer on - dank - baar schijn.
mij mijn plicht leert al den dag.
dan - ken mag voor U - wen troon.

No. 20.

O Jezus, Gij Gever!

R. Bradshaw.

1. O, Je - zus! Gij Ge - ver Van wat ik ge-
2. Toen, koud als De - cem - ber In zon - den ik
3. Thans ben ik ver - bon - den, O Heer, aan Uw

niet, Ont - vang thans het of - fer, Dat
lag; — 'k Ge - denk steeds met blijd - schap Den
werk. U heb ik ge - von - den, Tot

Uw kind hier biedt. Voor im - mer ver-
heug - lij - ken dag Toen Uw E - van-
trouw maak mij sterk. Uw Geest zal mij

heugd zingt Mijn hart van Uw naam Uw
ge - lie Mij za - lig - heid bracht, En
schra - gen, Ge - lei - den Uw hand, Om

goed-heid, Uw groot-heid En lief - de te zaâm.
ik, mij ver - ne-d'rend, Er-kend' U - we macht.
m'een-maal te bren-gen In Zi - on, Gods land.

No. 21.

Gedankt zij God!

1. Ge-dankt zij God, Zijn naam zij d'eer, Laat
2. Zijn zui-ver E-van-ge-lie-woord Is
3. Des Hee-ren Woord be-houdt zijn kracht, Der

elk Hem jui-chend prij-zen! Hij
weêr tot ons ge-ko-men. En
men-schen leer moet zwich-ten! Gods

zag in lief-de op ons neêr, Hij
dit heeft on-ze ziel door-boord, Ons
le-vend Woord, den mensch ge-bracht, Zal

deed het licht her - rij - - - zen.
har - te in - - ge - no - - - men.
eens heel d'aard ver - lich - - - ten.

4.

Komt, Broeders, daarop steeds gebouwd!
Komt, Zusters! juich' ons harte!
Op Jezus en Zijn Woord vertrouwd,
Trots alle moeit' en smarte.

No. 22.

Vertrouwen.

1. Be - veel ge - rust uw we - gen, Al
2. Den Heer moet gij ver - trou - wen, Be-
3. Wel kan Zijn hulp ver - tra - gen, En

wat u 't har - te deert, Der trou- we hoed' en
geert gij d' uit-komst goed; Op Hem uw ho - pe
't schijnt of in den nacht Geen licht voor u zal

ze - gen Van Hem, die 't al re - geert; Die
bou - wen Bij al - les, wat gij doet. Niet
da - gen, Als - of geen troost u wacht. Doch

wol -ken, lucht en win-den Wijst spoor en loop en
lang zal 't lij-den du -ren! Draag nog een poos uw
eens geeft Hij de pal-men U zelf in u - we

baan, Kan ook wel we - gen vin-den, Waar-
kruis! Wel-licht slechts wei - nig u - ren En
hand, En gij zingt vreug-de - psal-men In

langs uw voet kan gaan.
eeu - wig zijt gij thuis.
't eeu - wig Va - der - land.

No. 23.

De Boodschap der Zaligheid.

Wijze: No. 22.

1.

Wat is het Evangelie,
  Dat u zoo zeer verblijdt?
Wat is 't, en wat zal 't blijven,
  Voor nu en voor altijd?
Het is een eeuw'ge boodschap
  Van vreê en zaligheid,
Voor hen, die zich bekeeren
  Van ongerechtigheid.

2.

Waartoe is het gegeven
  In onzen levenstijd?
Zal ik er ook naar streven
  Mij wagen in den strijd?
Het is een blijde boodschap
  Tot kennis van uw lot,
Opdat gij, sterflijk wezen,
  Zult worden als uw God.

3.

Laat ons dan dankbaar strijden,
Gehoorzaam aan Zijn Woord;
Laat ons elkander steunen
Door daad, gebed en woord.
Weet, als wij steeds volharden,
Dan is aan 't eind ons loon,
Uit Godes hand verkregen,
Een overwinnaarskroon.

No. 24.

Alles looft Gods Liefde.

T. C. GRIGGS.

1. D'aar - de met haar bloe - men - ze - gen,
2. Me - lo - die op berg en da - len,
3. Al de hoop, die er ooit mar - de

'tLucht - ruim met haar zon en re - gen,
In het woud, of wa - ter - stra - len,
Lief - lijk in des men - schen har - te,

's He - mels on - be - grens - de sfee - ren,
Van de bries, of vo - gel - zin - gen,
Al de vreug - den, die ooit ko - men,

't Aan - zicht van de zee en mee - ren:
Zacht ge - mur - mel, vreug - de's drin - gen:
Tot het aard - sche huis der vro - men:

Al - les hier en al - les bo - ven
Heil' - ge zan - gen, hier en bo - ven,
Al die stem - men van daar bo - ven

Ziet men Go - des lief - de lo - ven.
Hoort men Go - des lief - de lo - ven.
Hoort men Go - des lief - de lo - ven.

No. 25.

De open Poort.

1. Ik zie een poort wijd o - pen staan, Waar-
2. Die o - pen poort laat d' in-gang vrij Aan
3. Die o - pen poort leidt tot Gods troon, Ga

door het licht komt stroo-men Van 't kruis, waar
wie komt bin - nen vlie - den: Aan rijk en
door, laat niets u hin-d'ren; Neem op uw

'k vrij - lijk heen mag gaan, Om vre - de te be -
arm, aan u en mij, Komt Je - zus vre - de
kruis, aan - vaard de kroon, Die God biedt aan Zijn

Koor.

ko - men.
bie - den. Ge - na - de Gods, zoo rijk en vrij, Die
kin-dren.

poort staat o - pen ook voor mij, Voor mij, voor
Voor mij,
p
ORGEL

mij, Staat o - pen ook voor mij.
voor mij,

4.

In 't Hemelrijk, voor Jezus' troon,
Daar leidt het kruis tot zegen;
Daar dragen wij voor 't kruis een kroon,
Door Jezus' bloed verkregen.
Koor. Genade Gods, enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 26.

Vat Moed! Alles is wel.

1. Komt, Heil' - gen, komt! geen werk of last
2. O, treurt toch niet, noch denkt, uw lot
3. Eens ko - men w'in de plaats voor ons

ge-spaard, Gaat met vreugd' u - wen weg;
is hard, 't Is niet zoo, weest ver - blijd;
be - reid, Ver van hier, in het West;

Al gaat de reis met groo - te vrees ge-paard,
U wacht geen loon voor de - ze moeit' en smart,
Daar is het heil, door ons zoo lang ver-beid,

God die helpt ie - d'ren dag. 't Is
Als gij vreest voor den strijd. Maakt
't Is voor ons daar het best. Dan

voor ons be - ter, voort te gaan, Dan
u be - reid, vat we - der moed, Het
zin - gen wij ver - heugd en blij Den

in dit le - ven stil te staan. Vreest
is uw God, die u be - hoedt, Vol-
lof van Hem, die ons maakt vrij, En

dan niet, dat u iets ont - stel' —
brengt dan im - mer Zijn be - vel —
ook der waar - heid vol her - stel —

't Al is wel, 't al is wel!
Dan is 't wel, dan is 't wel!
't Al is wel, 't al is wel!

4.

Maar sterven wij, alvorens daar te zijn,
Treur dan niet, 't al is wel!
Dan zijn wij vrij van alle smart en pijn,
Als ons lang is voorspeld.
Maar als ons leven wordt gespaard,
Te zijn in Zion eens vergaard,
Zeg dan aan Babylon vaarwel —
't Al is wel, 't al is wel!

No. 27.

Het Loon der Zelfverloochening.

Moderato. O. PRATT JR.

1. Broe-ders! moe-dig 't kruis ge-dra-gen,
2. Broe-ders! 't oog om-hoog ge-sla-gen!

Zelf-ver-loochning schenkt ge-not. Vroolijk 't oog om-
't En-ge kruis-pad voert tot God; Moe-dig Je-zus'

hoog ge-sla-gen! 't En-ge kruispad voert tot God.
last ge-dra-gen! Za-lig is 't ons wach-tend lot.

1e en 2e Sopraan.

Wilt gij 's Hee-ren schat ver-werven, Me-de-zit-ten
Die ons kruis geeft, doet ons er-ven, Met Zijn Een-ge-

Alt.

Wilt gij 's Hee-ren schat ver-werven, Me-de-zit-ten
Die ons kruis geeft, doet ons er-ven, Met Zijn Een-ge-

rit.

op Zijn troon, Leert het tooi-sel wil - lig der-ven,
bo - ren Zoon; Reikt met va-der - hand na 't sterven,

op Zijn troon, Leert het tooi-sel wil - lig der-ven,
bo - ren Zoon; Reikt met va-der - hand na 't sterven,

Dat de we - reld spreidt ten toon.
Ons Zijn eer - kleed en de kroon.

No. 28.

Wij gaan met Uw Zegen.

1.

Heer, wij gaan nu met Uw zegen,
  Vul ons hart met vreugd' en lof.
Help ons zijn in Uwe wegen,
  Reizen naar het Hemelhof.
O, verfrisch ons, o, verfrisch ons, } *bis.*
  Trekkend door deez' wildernis. }

2.

Dank betuigen w' in aanbidding
  Voor des Evangelies stem.
Moog de vrucht van onze redding
  Zichtbaar zijn tot eer van Hem!
O, dat wij steeds, o, dat wij steeds } *bis.*
  Trouw aan Uwe waarheid zijn. }

No. 29.

Mijn Verlosser leeft.

1. Ik weet, dat mijn Ver - los - ser leeft, Dit is het, wat mij troost hier geeft, Hij leeft, die
2. Hij leeft! in ma - jes - teit om - hoog; Hij leeft! op Hem rust steeds mijn oog; Mijn Hei - land
3. Hij leeft! ver - re - zen uit het graf! Hij leeft! die 't le - ven voor mij gaf! Ik zing van

voor mij stierf! Hij leeft! dit maakt mij al - tijd
pleit voor mij; Zijn lief - de vult mijn kin - der-
Hem die leeft. Hij leeft! die mij zoo teêr be -

blij, Hij leeft, mijn Hei -land, die voor mij Een
hart. Hij leeft! dit le - nigt al mijn smart, Mijn
mint. Hij leeft! die mij, Zijn dier -baar kind, Het

Koor.

le-vens-kroon ver - wierf.
Hei-land leeft voor mij.
eeu-wig le - ven geeft.

Hij leeft! Hij
Hij leeft!

leeft! Ik weet, dat mijn Ver-los - ser

Hij leeft!

leeft. Hij leeft! Hij leeft! Ik

Hij leeft! Hij leeft!

weet, dat mijn Ver - los - ser leeft.

4. Hij leeft, waar Hij ons plaats bereidt.
Haast komt Hij weer in heerlijkheid,
Dit geeft tot juichen stof.
Wat vreugd' is die verzek'ring mij,
Dat mijn Verlosser leeft voor mij!
Zijn naam zij eeuwig lof.
Koor. Hij leeft! enz.

5.

Gij, die nog niet voor Jezus leeft,
Neemt aan het leven, dat Hij geeft,
Geen leven zonder Hem.
Hij leeft! Hij roept u: komt tot Mij!
Hij leeft! o vliedt nu aan Zijn zij',
Dan leeft ook gij voor Hem.
Koor. Hij leeft! enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 30.

Bij het Kruishout.

1. Als ik bij 't kruis - hout pein - zend
2. Dit zij mijn roem, dit zij mijn
3. Al was de gan - sche we - reld

sta, En ik daar Je - zus ga - de-
eer: Het kruis van Je - zus, mij - nen
mijn, Dit zou een nie - tig of - fer

sla, Dan acht ik al - les en - kel
Heer; Al 't aard-sche goed, dat ik be-
zijn; Voor 's Hei-lands lief - de, rijk en

schâ, Bij 't heil ge-wrocht op Gol - go - tha.
geer, Leg ik bij 't kruis als of - fer neêr.
rein, Is 't groot-ste of - fer nog te klein.

4.

O, dat mijn daaglijksch streven zij,
Te zijn, te blijven, U nabij;
Geef daartoe Uw genade mij,
Dan blijf ik juichend aan Uw zij'.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 31.

Heer! geef Geloof.

H. E. GILES.

1. In duis - ter - nis ge - bon - den ligt
2. Heer, geef ge - loof om te weer - staan
3. Dat hier-door twij - fel wordt ver - stoord,

Het on - ge - loo - vig men - schen - hart.
Des mon-sters klauw en boo - ze list,
Tot - dat mijn oog uw glo - rie ziet;

Diep zinkt de ziel die smaadt het licht,
Een groot ge - loof, waar - door wij gaan,
Leef ik op aard, in 't gees - ten - oord,

Der waar-heid roep - stem im - mer tart,
Van trap tot trap, tot U - we rust,
Uw mil - den ze - gen derf ik niet,

Der waar - heid roep - stem im - mer tart.
Van trap tot trap, tot U - we rust.
Uw mil - den ze - gen derf ik niet.

No. 32.

De Pinksterdag.

E. BEESLEY.

1. Hoe groot de vreugd, dien Pink - ster - dag
2. Zijn ga - ven, door geen mensch ge - dacht,
3. Met macht be - kleed, in ie - - der oord

Die de dis - ci - plen bid - den zag;
Be - za - ten o - ver - - tui - gings - macht;
Ver - kon - dig - den zij Je - zus woord:

Gods Geest kwam neêr op ie - der hoofd, Als
Tot ie - dre ziel al - daar ver - gaard Werd
Pre - dikt het schoon ver - los - sings-plan, Het-

ton - gen vuurs, door Hem be - - loofd.
waar - heid in haar taal ver - klaard.
welk een ie - - der red - den kan.

4. Die op uw woord geloof wil slaan,
En wordt gedoopt in Jezus' naam,
Ontvangt vergiffenis van zond'
En vindt het heil in Mijn verbond.

5. Dat wijsheid troon', of onkund' bind',
D' oprechte ziel wordt als een kind;
Mijn heil'gen Trooster, als een pand,
Zal Ik haar schenken door uw hand.

6. Satan beeft voor zijn nederlaag,
De zondaar ziet zijn wegen graag.
Maar gij zult als verwinnaars staan;
En volkren nemen waarheid aan.

No. 33.

Eensgezindheid.

1. In welk een oord men broe-ders vindt, Men
2. Zij al - len zijn in Je - zus één En
3. Zij na - de - ren tot éé - nen troon, Tot

ziet hen al - len eens-ge - zind; Hun al-ler lust en
hier en na-maals lot - ge-meen; Zij al-len zijn te
éé - nen God, door éé - nen Zoon; Van al-len zijn de

le - - - ven Is Je - zus aan te kle - ven.
ga - - - der Het kroost van ee - nen Va - der.
zon - - den Ver-zoend door Je - zus' won - den.

4.

Zij allen hebben ééne zorg
En één belang, denzelfden Borg.
Hun Heiland, hun Behoeder —
Is aller oudste broeder.

No. 34.

Werk, terwijl het dag is.

1. Werk, want de nacht komt da - len,
2. Werk, want de nacht zal da - len,
3 't Werk door den Heer be - vo - len,

Werk in het mor - gen - uur! Werk vóór uw
Werk, wijl ge in 't zon-licht staat; Laat nooit de
Is, dat ge in Hem ge - looft; Wil niet in

licht gaat fa - len, 't Licht is kort van duur.
moed u fa - len Voor uw taak op aard;
twijf' - ling do - len, Neem wat Hij be - looft.

Werk in de zon - ne - stra - len, In 't licht dat
Dan zal u 't licht be - stra - len, Als God Zijn
Hij wou uw schuld be - ta - len, Je - zus, die

God nu geeft; Werk, want de nacht komt
rust u geeft, Werk, want de nacht komt
't le - ven geeft! Werk, en geen nacht kan

da - len, Die geen dag meer heeft.
da - len, Die geen dag meer heeft.
da - len, Waar uw ziel dan leeft.

No. 35.

Bij het Avondmaal.

mf

1. { Hier ben ik, Heer, om te ver - vul - len,
   Naar Uw ge - nâ en heil'- gen wil - le,
2. { Ver - won - derd denk ik aan die lief - de,
   Hoe groot is wel Uw me - de - doo - gen,

mf

Wat Gij in U - - wen lij - dens - nacht,
Als plicht en wel - daad ons aan - bracht.
Waar - me - de gij ons hebt be - dacht.
Dat U aan 't kruis - hout heeft ge - bracht.

1. Geef tot be - oef' - ning de - - zer plicht
2. O, geef van U - - we ster - vens - smart

Mij U - we Gees - tes - kracht en licht,
Thans nieu - wen in - druk in mijn hart,

Mij U - we Gees - tes - kracht en licht.
Thans nieu - wen in - druk in mijn hart.

3.

Aan U vertrouw ik mij nu weder,
O Gij, mijn rots, mijn heil, mijn Heer.
U zeg ik onverbreekbre trouwe
Bij 't avondmaal, ter Uwer eer.
De Uwen zullen eeuwig zijn,
Gij stierf voor ons, verdroegt die pijn. (*bis*)

No. 36.

Staat op ten Strijde!

GEO. CARELESS.

1. Op, sta op, en ver - sier u, o
2. Op, wordt wak - ker, o in - wo - ners
3. Wie zou voor al het e - d'le niet

Zi - on, Waak, ont-waak! luidt des wach-ters ge -
Zi - ons, Geeft de wol - ken van zorg aan den
strij-den Met een ze - ge-kroon wach-tend de

schrei, Want het tijd-perk van sluim'- ren is
wind. Hoort, het trom-pet - ge - schal roept u
deugd? Zoo gij u met den vij - and ver-

o - ver, En het le - ger van Sa - tan na -
sa - men, 't Zijn de laf-aards, die men ach - ter
ee - nigt, Laf-aards, weet, gij ver-zaakt al - le

bij. Wees moe - dig en trouw, heb
vindt. Uw vij - and tart u in
vreugd; Uw arm zij als staal, op -

nim-mer be-rouw, En werp ied' - re hin - der - nis
elk huis en hart; Be-strijdt hem, bezwijkt niet in
dat gij niet faalt, Staat pal voor wat goed is en

neêr. Om-gord u ten strijd, wees im - mer be-
nood. God is aan het hoofd, als Hij heeft be-
rein. Ver - heft u met kracht, ver-trouwt op Gods

reid, Want de prijs is een kroon van uw Heer.
loofd,—Voor-waarts dus ter ver-win-ning of dood.
macht, Dan zal d' he-mel uw woonplaats eens zijn.

4.

Ziet, verwoesting hangt over de volk'ren,
Onbemerkt door d' onheilige schaar,
Maar de dood eischt zijn offers zeer spoedig
Als de vrucht van het komend gevaar;
Sta op dan, versier u, o Zions volk!
Ontwaak! — luidt het heilig geschrei.
Het tijdperk van sluim'ren is over nu
En het uur der vergelding nabij.

No. 37.

De Verspreiding van het Evangelie.

1. Je - ho - va, Heer van 't gansch heel - al, Ver-
2. Met smach-tend hart ver - lan - gen wij Uw
3. Uw werk roll' voort in al zijn kracht Tot

klaar Uw rei - ne woord, Tot 't zij ver-spreid en
Kerk en ko - nink - rijk, Dat d'aard eens zij van
elk ver - wij - derd oord, Op - dat een ie - der

o - ver - al Uw na - me zij ge-
zon - de vrij En in haar glo - rie
men - schen - kind U een - maal toe - be-

hoord, Tot 't zij ver - spreid en o - ver-
prijk', Dat d'aard eens zij van zon - de
hoor', Op - dat een ie - der men - schen-

al Uw na - me zij ge - hoord.
vrij En in haar glo - rie prijk'.
kind U een - maal toe - be - hoor'.

4.

Een lied van alle volk'ren saâm
Weergalme dan in 't rond,
En uw gerechtigheid en eer } *bis.*
Klink' uit een ieders mond }

No. 38.

Zegen onze Bijeenkomst!

G. Careless.

1. Heer, laat dan nu Uw Heil' - gen Geest
2. Spreek door Uw knech-ten, Heer, en breng

Vul - len ons hart met vreê; En nu wij
De waar-heid tot ons neêr; Dat ie - d're

hier te za - men zijn, Ver - hoor deez'
lip en ie - d're stem Ver - kon - di-

on - ze beê, Ver - hoor deez' on - ze beê.
gen Uw leer, Ver - kon - di - gen Uw leer.

No. 39.

De Wereld ligt in 't duister.

H. H. Petersen.

1. Heel de we - reld ligt in 't duis - ter;
2. Laat den In - di - aan en Ne - ger,
3. Geef aan hen, die zijn in 't duis - ter,

Zie, mijn ziel, wees stil en vraag: Heer, ver-
Ja, laat al de Heid'-nen zien, Dat een
Spoe - dig, Heer, Uw heer - lijk licht; Geef, van

vul Uw Woord met luis-ter, En dat dra de
heer - lijk groo - te red-ding On - ze God hun
d' Oos - ter - kust tot 't Wes-ten, Hun, die blind zijn,

heil - dag daag. Blij - de heil - dag, blij - de
aan komt biên. 't E - van - ge - lie, 't E - van-
weêr 't ge - zicht. Laat Uw licht-glans, laat Uw

heil-dag, Och kom spoe-dig, kom, ja kom.
ge - lie Wordt ge - hoord van pool tot pool.
lichtglans Bre - ken door hun don-k'ren nacht.

No. 40.

O Heiligen, weest moedig!

WIJZE: No. 16.

1.

Komt, voorwaarts ten strijde, gij volk van den Heer,
Want weet, dat uw Heiland steeds ziet op u neer.
Vreest voor geen gevaren, hoe groot die ook schijn',
De Heere, uw Helper, zal steeds met u zijn.

Koor. O Heil'gen, o Heil'gen, weest moedig, staat pal,
Gij strijdt ter verwinning, en Satan ten val.

2.

O weet, dat uw Heiland, bij het watergraf,
U al uwe zonden en schulden vergaf;
Gedenkt aan 't verbond door u eens daar gemaakt,
Opdat dan uw voortgang door niets wordt gestaakt.
Koor. O Heil'gen, o Heil'gen, enz.

3.

Waartoe zoudt gij vreezen? de Heer is met u,
Zijn Geest zal u helpen en leiden ook nu.
Weest wakend en biddend, neemt op nu uw kruis,
Dan krijgt gij een woonplaats in 't hemelsch tehuis.
Koor. O Heil'gen, o Heil'gen, enz.

No. 41.

Zegenbede.

1. O Heer, wij bren-gen nu Onz' zwak-ken dank tot U Voor ze-ge-ning. Aan dat ver
2. Ze-gen d'A-pos-tel-schaar, Be-hoed hen voor ge-vaar, Wij bid-den, Heer, Geef aan hun
3. Dat zich Uw rijk ver-spreid, Als in Uw Woord voor-zeid, Met snel-len tred; Wer-pend het

Wes - ter - strand Een wa - re, trou - we band,
woor - den kracht, Dat rasch des sa - tans macht
beeld ter - neêr, Als Da - niël zag wel - eer,

Ge - leid door U - we hand, Uw ee - re zing'.
Ten on - der zij ge-bracht, Uw naam ter eer.
Ge-toond door zij - nen Heer, Op zijn ge - bed.

4.

O, dat ook eenmaal wij
Als Zoon en Vader zijn,
Vereend van zin.
Steeds één van hart en hand,
Houden wij eeuwig stand
Door eenen sterken band
Van broedermin.

No. 42.

Looft den Heere!

JOS. J. DAYNES.

1. Looft dan den Heer! zingt Zij-nen lof,
2. Hij schiep de ster, wijst ha-re baan,
3. Zingt Zij-nen naam, prijst Go-de hoog;

Tot dank-baar-heid is rui-me stof;
Weet haar ge-tal, kent ha-ren naam;
Hij spant de wol-ken als een boog,

p

Zijn lief-de-wer-ken die Hij sticht, Zij
Zijn ken-nis is zeer uit-ge-breid En
Waar-uit de vrucht-bre re-gen vloeit, Waar-

p

no - - - pen ons tot 't doen van plicht.
ein - - - de - loos als d' eeu - wig - heid.
door deez' aard' in schoon-heid bloeit.

4. Heuv'len versiert Hij met het gras,
Velden bedekt Hij met gewas,
De beesten krijgen spijs van Hem,
Hij geeft ook acht op ravenstem.

5. In 't reine volk is Hij verheugd,
Ziet op hen neêr met Vadervreugd;
Hij kent hun hoop, bemint hen teêr,
Ziet op hen als Zijn beeltnis neêr.

No. 43.

De Bron van mijne Vreugde.

Andante. G. CARELESS.

1. Mijn God, de bron van al mijn vreugd, De
2. In don-kren nacht, als Gij ver - schijnt, Dan
3. Hoe zoet, als van den he - mel neêr Het

oor - zaak van mijn vreê, De blijd-schap
breekt het dag - licht aan. Gij zijt de
licht der waar - heid schijn'! Als Je - zus

van mijn schoo - ne jeugd, En troost na
ho - - pe mij - - ner ziel, Een zon - ne
mij Zijn lief - - de toont, En fluis -tert:

al mijn beê, En troost na al mijn beê.
op mijn paân, Een zon - ne op mijn paân.
gij zijt Mijn, En fluis- tert: gij zijt Mijn.

4. Wanneer Hij roept — ik hoor Hem toe —
Hoe blijde zal ik zijn,
Ontbonden van dit sterflijk stof,
Voor eeuwig zonder pijn. (*bis.*)

5. Dan vrees ik niet — noch hel noch dood —
Hoe wreed de vijand zij.
Vrij door 't geloof in Jezus' bloed,
Behoudt Zijn liefde mij. (*bis.*)

No. 44.

Jezus werd eertijds Veracht.

1. Je - zus werd eer - tijds ver - acht,
2. Eens een nee - drig Lam op aard',
3. Eens heeft Hij van smart ge - schreid,

Nu komt Hij in ko - nings-macht; Eer - tijds
Nu als Vre - de - vorst ver - maard; Eens aan
Nu komt Hij in heer - lijk - heid; Door de

leed Hij smart en pijn, Nu zal Hij in
't kruis-hout hing Hij neêr, Nu de ster - ke
zij - nen eens ge - hoond, Nu als al - ler

glo - rie zijn, Nu zal Hij in glo - rie zijn.
God en Heer, Nu de ster-ke God en Heer.
Vorst ge-kroond, Nu als al - ler Vorst ge kroond.

4.

Eens verlaten, — smart als loon,
Nu verheven op een troon;
Alles droeg eens onze Heer,
Hemel, aard' meldt nu Zijn eer. (*bis.*)

English Chorister.

No. 45.

Wees oprecht in uwen Wandel.

1. Wees op - recht in al uw wan - del,
2. Weet, waar - toe gij zijt ge - scha - pen,
3. Zij uw drijf - veer en - kel lief - de;

Doe wat goed is in Gods oog.
't Is om eens als God te zijn.
Doe geen goed uit vrees voor straf.

Drijf met gods - dienst toch geen han - del,
Zij ge - rech - tig - heid uw wa - pen,
Als een an - der u soms grief - de,

Waar - heid slechts voert u om - hoog.
Haat het on - recht als ve - nijn.
Grief niet we - der, dit is laf.

Min steeds waar - heid, min steeds waar - heid,
Wees kloek - moe - dig, wees kloek - moe - dig,
Wees een voor - beeld, wees een voor - beeld,

Weet, dat Je - zus nim - mer loog.
En weer van u al - len schijn.
Men - schen - min zij steeds uw staf.

4.

Wordt gij soms bespot, geslagen,
  Bid voor hem, die u zulks deed.
Wil een anders lasten dragen,
  Lenig uwer broedren leed,
Hoed de zwakken, hoed de zwakken;
  Een is er, die alles weet.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 46.

Verlosser van Israel!

1. Ver - los - ser van Is - rael, onz' ee - ni - ge
2. Wij we - ten, Hij za - melt Zijn scha - pen tot
3. Lang dool - den wij rond in de zon - de en

vreugd, Tot wien voor een ze - gen wij gaan; Onz'
een, En brengt hen tot Zi - on in vreê. Waar-
schuld, En von - den geen vre - de daar-bij; De

scha - duw bij dag en ons licht bij den
om dan te treu - ren in da - len des
vij - an - den lach - ten bij 't zien on - zer

nacht, Van dwa - ling heeft Hij ons ont-daan.
doods, De Heer, hun Ver - los - ser, gaat meê.
smart, Maar Is - rael is spoe - dig weêr vrij.

4.

Als kind'ren van Zion verwachten wij Hem,
Voor ons is het teeken zichtbaar.
Vreest niet, blijft getrouw, want Zijn koninkrijk komt,
En 't uur der verlossing is daar.

No. 47.

De Indiaan.

1. Houd stand en zeg mij, Rood-huid, Zeg
2. Ik was eens 't blij - de E - phraim, Toen
3. Zij leef - den slechts van 't ja - gen, In

mij, wat is uw lot? Waar richt gij nu uw
Ja - kob voor mij bad; De gun-sten Gods ver-
plaats van werk en vlijt, Ons ras werd toen ver-

schre-den, Hebt gij geen huis, geen God? — Met
dwe-nen Met 't wij - ken van het pad; Eer
wil-derd, Bleef zoo tot de - zen tijd. Doch

vee - dren en met kleu-ren In zij - ne dracht ge-
dat uw volk ons ken- de, Nu eeu-wen lang ge-
hoop zal in ons blij-ven, Als of de Geest het

kleed, Met hou - ding recht en sta - tig Was
leên, Zon - dig - den on - ze ou - ders En
zei, Hij komt tot on - ze red - ding En

het, dat hij be - leed:
gin - gen van God heen.
maakt ons we - der vrij.

4.

Onz' lang gebonden broedren
Vereenen zich te zaâm,
Verlaten 't wilde leven,
En loven Godes naam.
Dan zullen we allen juichen
In Jezus' reine leer,
Verkondigd van den hemel,
Tot lof van onzen Heer.

No. 48.

De Dag der Heerlijkheid.

1. Wel - dra zult gij im - mers ko - men,
2. Daar zijn heer - lijk groe - ne da - len
3. O, hoe za - lig dan 't ont - moe - ten

Dag der groot - ste heer - lijk - heid!
Vol van kleur en geur en glans,
Hem, den Heer, voor wien ik leef,

Als aan Zi - ons le - vens - stroo - men Mij mijn
Daar zijn en - kel zon - ne - stra - len Aan een
Waar ik, rus-tend aan zijn voe - ten, Eeu-wig-

dier-bre Hei-land weidt. Daar is dan de grens der
on - be-wolk-ten trans. Daar siert eens een ko-nings-
lijk Hem ee - re geef. Heer! tot - dat die dag des

smar-te, Daar kent men nim - mer angst of rouw!
kroo - ne En ook een sneeuwwit Pries-ter - kleed,
fees - tes Ver-schijnt in al zijn heer - lijk - heid,

Daar baadt zich ons oog en har - te In
Wie eens met des Va - ders Zo - ne Hier
Maak mij, vol des Heil - gen Gees - tes Voor

Je - zus' eeuw' - ge trouw.
schand en smaad - heid leed.
U - we komst be - reid.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 49.

O, mijn Vader!

Arr. van E. Stephens.

1. O, mijn Va - der, Gij die woont Hoog in
2. Met een wijs en heer-lijk oog-merk Hebt Gij
3. 'k Was ge-wend te zeg-gen: „Va-der!" Door Uw

heer - lijk - heid en licht, Wan-neer zal ik
mij op aard ge-plaatst, En dat zon - der
Geest, die van U komt, Maar vóor dat der

tot U kö - men En weêr zien Uw aan- ge-
een her- inn'-ring Aan mijn eer - sten le -vens-
ken-nis sleu - tel Werd ge-bracht, wist niet waar-

zicht? Daar in U - we heil'- ge wo - ning
staat. Maar som-tijds een heil'- ge fluis-tring
om. Zijn in den he - mel en - kel Va -ders?

Werd mijn geest eer - tijds ge - leid, In mijn
Zegt me, 'k ben een vreemdling hier, En dat
— Neen, de re - de zegt het klaar; De na-

eer - ste, vroeg- ste kinds- heid Werd 'k ge-
ik ben af - ge - zon - den Van een
tuur, ook d' eeuw'-ge waar - heid, Zegt: Ik

koes - terd aan Uw zijd'.
meer ver - he - ven sfeer.
heb een Moe - der daar.

4. Als deez' proeftijd 'k ga verlaten,
Als mijn stof tot d' aarde keert,
Vader, Moeder, zal 'k U weêrzien
In het rijk, waar Gij regeert.
Dan, wanneer ik heb voleindigd
't Werk, waarvoor ik ben op aard',
Laat mij aldaar met U wonen,
Met Uw goedkeuring gepaard.

No. 50.

Moed en Vertrouwen.

p Moderato.

1. { Zijt gij moê en mat ge-stre-den, Kunt gij niet meer voor-waarts gaan,
Hebt gij al uw moed ver-lo-ren, Zijn er door-nen op uw paân?

2. { Is het licht ge-heel ver-dui-sterd, Grijpt de vrees der nacht u aan,
Is ver-twij-fling aan uw zij-de, Wil u 't lot ter-ne-der slaan?

f Werp dan
Weet, uw

f

Werp dan toch dien last niet ne - der;
Weet, uw Va - der kent Zijn maak-sel,

toch dien last niet ne - der; Neen! vat
Va - - - - - der kent Zijn maak-sel, Hij ziet

p

Neen! vat moed, bid God om kracht; Want juist
Hij ziet im - mer op u neêr; Uw ge-

p

moed, bid God om kracht;
im - - - - - mer op u neêr;

mf

in uw groo - te zwak - te Wordt Zijn
luk wil Hij be - wer - ken, Want Hij

mf

sterk - te 't best vol - bracht.
mint u trouw en teêr.

3.

Wat uw lot ook zij op aarde,
Zij het vreugde, zij het smart,
Tracht uw plicht steeds te volbrengen
Met een willig, need'rig hart.
Weet, dat hun, die steeds volharden,
Is beloofd een heerlijk loon,
Want zij zullen zijn gezeten
Met Hem zelf in Zijnen troon.

No. 51.

Wat is Waarheid?

1. O zeg wat is waar-heid? — De groot - ste
2. O zeg wat is waar-heid? — De schoon-ste
3. De scep- ter ont - val - le des dwing'lands

schat; Niet de weel-de der aar-de ge - lijk; On-
prijs Voor het stre-ven van go-den en mensch. Ga,
hand, Als hij te - gen ge-rechtig-heid strijdt; Maar

schat-baar de waar-de van waar-heid zal zijn, Als de
zoek in de diep-te, of zij daar ook zij, Of
d' eeu - wi - ge waar-heid staat im - mer steeds pal, Niets

vorst-lij - ke troon wordt ge - re-kend slechts schijn,
stijg naar om-hoog naar der en - ge - len rei.
kan haar ver - an - dren of bren-gen ten val,

Wordt ge - re - kend als stof en als slijk.
'tIs het doel van den e - del - sten wensch.
Zij weêr-staat zelfs den tand van den tijd.

4.

Zeg dan, wat is waarheid? — Het laatst en 't eerst,
Zij is buiten de grens van den tijd;
De heem'len en aarde, zij mogen vergaan,
Wat er ook geschiede, blijft waarheid bestaan,
Onveranderlijk in eeuwigheid.

No. 52.

Eert den Profeet.

1. Ee - re den man, die spreekt met Je-
2. Blijft hem ge - den - ken! hij stierf als een
3. Groot is zijn glo - rie, en 't Pries - ter - schap

ho - va! God zalf-de hem tot een groo-ten pro-
mar-te-laar. Groot-lijks ge - ze-gend zij eeu - wig zijn
eind' - loos, Hij is 't die eeu-wig de sleut'-len be-

feet, Dien, om de oop'-ning der laat-ste be-
naam! Lang zal zijn on - schul-dig bloed nog be-
waart. Eens, als ge - trou - we, zijn rijk treedt hij

dee - ling, Nooit een van Go - des op - rech-ten ver-
smet-ten U, Il - li - nois, wijl heel d'aard meldt zijn
bin - nen, Met de pro - fe - ten ge-kroond en ge-

Koor.

geet.
faam. Heil den Pro - feet, ver - re - zen ten
schaard.

he - mel! Ver - ra - ders en moor-de-naars, die

kwel-len hem niet meer. Ver - ee - nigd met

God zoekt hij 't heil van zijn broe-dren; 't Eeu-wi - ge

le - ven ont - ving hij van zijn Heer.

4.

Opoff'ring brengt ons den zegen des hemels,
't Aardrijk betaalt eens voor 't bloed des profeets.
Hoort nu! gij allen, aan God de vergelding;
't Heelal zal hem zien, ontdaan van zijn leed.
Koor. Heil den Profeet, enz.

No. 53.

Wij danken U, Heere!

Mrs. Norton.

1. Wij dan-ken U, Heer, voor pro - fe - ten, Ge-
2. Als het nie - ti - ge aard-sche ge - we - mel En
3. Wij prij-zen, o Heer, U - we waarheid, Ook

zon - den in deez' laat - sten tijd, Wij
vrees ons ver - trou - wen ver - stoort, Dan
zelfs in den don - ker - sten nacht; En

dan - ken voor 't eeuwig E - van - ge - lie, Dat
blik - ken wij op naar den He - mel, Tot
jui - chen in 't rein E - van - ge - lie, Dat

thans on - ze har - ten ver - blijdt. Wij
U, Heer, die ons al - tijd hoort. Wij
ze - gen en heil ons aan - bracht. Zoo

dan - ken voor al U - we lief - de, O
twijf'-len niet aan U - we trou - we, Want
gaan wij tot d' eeuw'ge vol - ma - king, Die den

Va - der, die Gij ons steeds biedt, Wij
die toch is ein - de - loos groot; Geef,
wa - re ge - loo - vi - ge wacht, Wijl

we - ten, dat wat ons ook grief - de, Uw
dat ik dan steeds op U bou - we, Die
zij, die ver - wer - pen deez' bood-schap, Zul - len

goed - heid als stroo - men steeds vliedt.
voor ons Uw bloed zelfs ver - goot.
zijn in een duis - te - ren nacht.

No. 54.

Het Evangelie tot al de Volkeren.

WELLS.

1. Gij Hei - de - nen, ver - laat het pad, Het-
2. Gaat, Ju - da's volk, om Hem te zien, Dan
3. Hun stem-men wor - den nu ge - hoord, In

welk gij tot op nu be - tradt; Keert
zal Hij u Zijn vre - de biên. Want
blijd - schap voor des Hee - ren woord. De

van uw zon - - den, o be - keert, Want
Is - - ra - ël en Heid' - nen saâm Ziet
heu - ve - len en ber - gen saâm, De

spoe - dig komt ons al - ler Heer.
men naar Zi - - ons ber - gen gaan.
gan - sche schep - ping prijst Zijn naam.

4.

Van Oost tot West, van Zuid tot Noord
Komt nu het volk des Heeren voort.
En Abram en zijn zaad houdt stand
In het aan hen beloofde land.

No. 55.

Het Loon der Volharding.

J. HEINE.

1. Wie zijn zij in 't wit ge-kleed, Schit-trend als de hel - dre zon, Die daar zit - ten zon - der leed,
2. Zij zijn door ver-druk-king heen, Rein ge - was-schen door Zijn bloed, Za - lig door 't ge - loof be - neên,
3. O - ver-win-naars nu zijn zij! Geen be - proe - ving voor hen meer! Smaad en angst is lang voor - bij,

p

Naast Gods heil'-gen, eeuw'-gen troon? De - zen
't Werk van Zij - nen lief - de - gloed. Daar - om
Hon - gren zij, noch dor - sten weer. Hit - te

p

droe - gen 's Mees - ters kruis, Roem - den in des
staan zij naast Zijn troon, Lo - ven Hem steeds
valt hun nu niet zwaar, Lij - den ook niet

Hee-ren naam, Schoon om-ringd door aardsch ge-druisch,
dag en nacht, Eeu - wig vrij van al - len hoon,
van de koud', 's He - mels oord be - wo - nen zij,

Volg - den zij het ster - vend Lam.
Prij - zen zij Zijn groo - te macht.
't Oord van ein - de - loos be - houd.

4.

Hij die op den troon regeert,
Geeft al Zijn getrouwen loon.
Wijl zij zijn wat Hij begeert,
Voedt Hij hen van 's levens boom.
Al hun smarten lenigt Hij;
De gebreken vliên voor Hem;
Van verdriet en twijfel vrij,
Volgen zij des Heeren stem.

No. 56.

Het Loon der Volharding.

Andante Cantabile. E. STEPHENS.

SOPRAAN-SOLO.

1. Wie zijn zij in 't wit ge-
2. Zij zijn door ver - druk-king
3. O - ver - win - - - - naars nu zijn

1. Wie zijn zij in 't
2. Zij zijn door ver - - -
3. O - ver - win - - naars

kleed, Schittrend als de hel- dre
heen, Rein ge - was - - - schen door Zijn
zij! Geen be - proe - - - ving voor hen

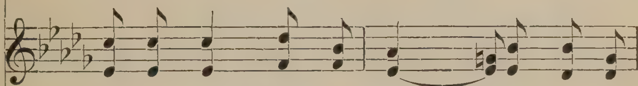
wit ge - kleed, Schittrend als de
druk-king heen, Rein ge - was - schen
nu zijn zij! Geen be - proe - ving

zon, Die daar zit - - - - ten zon - der
bloed, Za - lig door 't ge -loof be-
meer! Smaad en angst is lang voor-

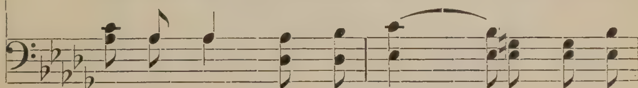
hel - dre zon, Die daar zit - ten
door Zijn bloed, Za - lig door 't ge - -
voor hen meer! Smaad en angst is

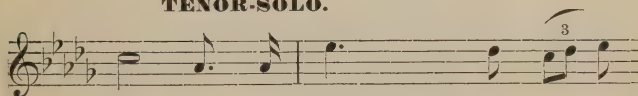
leed, Naast Gods heil'gen, eeuw' - gen
neên, 't Werk van Zij - nen lief - - de -
bij, Hon-gren zij, noch dor - - sten

zon-der leed, Naast Gods heil' - - - gen, eeuw'gen
loof be - neên, 't Werk van Zij - - - nen lief- de-
lang voor- bij, Hon-gren zij, noch dor-sten

TENOR-SOLO.

troon? De - zen droe - - - - - gen 's Meesters
gloed. Daar - om staan zij naast Zijn
weer. Hit - te valt hun nu niet

troon? De - zen droe - gen
gloed. Daar - om staan zij
weer. Hit - te valt hun

kruis, Roem-den in des Hee-ren
troon, Lo - ven Hem steeds dag en
zwaar, Lij - den ook niet van de

's Meesters kruis, Roemden in des Hee - ren
naast Zijn troon, Lo-ven Hem steeds dag en
nu niet zwaar, Lij-den ook niet van de

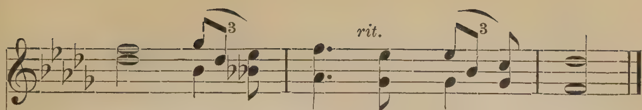

naam, Schoon om -ringd door aardsch ge-
nacht, Eeu - wig vrij van al - len
koud', 's He -mels oord be - wo - nen

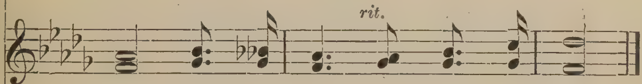

naam, Schoon om -ringd door aardsch ge-
nacht, Eeu - wig vrij van al - len
koud', 's He - mels oord be - wo - nen

druisch, Volgden zij het ster-vend Lam.
hoon, Prij-zen zij Zijn groo-te macht.
zij, 't Oord van ein - de - loos be - houd.

druisch, Volg-den zij het ster - vend Lam.
hoon, Prij - zen zij Zijn groo - te macht.
zij, 't Oord van ein - de - loos be - houd.

4.

Hij, die op den troon regeert,
Geeft al Zijn getrouwen loon.
Wijl zij zijn wat Hij begeert,
Voedt Hij hen van 's levens boom.
Al hun smarten lenigt Hij,
De gebreken vliên vóor Hem;
Van verdriet en twijfel vrij,
Volgen zij des Heeren stem.

No. 57.

Als gij opgaat naar Zion.

JOHN TULLIDGE.

1. Denkt niet, als gij op - gaat naar Zi - on, Dat
2. Denkt niet, als gij op - gaat naar Zi - on, Dat
3. Denkt niet, als gij op - gaat naar Zi - on, Dat

niets u meer bit - ter zal zijn, Dat
al - les is hei - lig en goed, Dat
't werk is voor im - mer ge - daan, Dat

gij steeds in vreug - de zult le - ven, Ver-
zond' en be - drog is ver - dwe - nen, Geen
al - len zich daar steeds be - ij - vren En

lost van el - len - de en pijn. Neen,
vij - and u daar meer ont - moet. Ge-
zich met uw zor - gen be - laân. Neen,

neen! want een vu - ri - ge o - ven Is
lijk ook de Heer en Ver - los - ser Het
neen! want de Hei - li - gen wer - ken Ver-

Zi - on en zal het steeds zijn, Ver-
on-kruid liet groei - en bij 't graan, Zoo
ee - nigd, uit al hun - ne macht; En

bran-den - de stroo, hout en stop-pels, Ge-
zal tot den groo - ten ge - richts-dag Het
al - les wat God heeft ge - spro - ken, Zal

zui - verd als goud moet men zijn.
kwa - de in Zi - on be - staan.
spoe - dig tot stand zijn ge - bracht.

No. 58.

Doe wat recht is.

f

1. Doe wat is recht; de dag is aan-bre-kend;
2. Doe wat is recht; de kluis - ters — zij bre-ken,
3. Doe wat is recht; wees trouw steeds en moe-dig,

f

Hul - digt een toe-komst van vrij -heid en licht.
Geen slaaf- sche vree - ze ver-vult meer ons hart;
Voorwaarts, spoed voorwaarts, de kroon is in 't zicht!

d' En-g'len daar-bo - ven zijn zwij-gend acht-ge-vend
Sterk door de hoop, gaan wij voort naar die stre-ken,
U - we ver - los - sing, zij na - dert zeer spoe-dig,

Op el - ke han - d'ling, die gij ver - richt.
Waar wij voor im - mer vrij zijn van smart.
Ze - ge - ning wacht u; doe wat is recht.

Koor.

1—3. Doe wat is recht, en de Heer zal wel zor-gen,

f

Strijd maar voor vrij-heid in Geest en in macht.

En in ge - loof zie maar uit tot den mor-gen;

God zelf be-schermt u; — Doe wat is recht.

No. 59.

Verlossing voor den Zondaar.

Moderato. EVAN STEPHENS.

1. De zon - daar volgt den weg, Die
2. Stijg' dan om - hoog mijn beê, Als
3. Ver - hoor Gij dan mijn beê, O

leidt tot in den dood; Al - leen in dienst van
'tlicht des mor-gens daagt, Ik denk aan Hem op
eeu-wig, lief-d'rijk Heer; Neem van den zon-daar

on - zen God Ont - vliên we ban-gen nood.
mid-dag-stond En ook in don-k'ren nacht.
weg de vreê, Daar hij ver-acht Uw leer.

4.

Zij leven in de weeld'
En kennen geenen nood;
Zij vreezen niet Uw woord en macht,
Maar wel den zeek'ren dood.

5.

Maar ik, met zorg belaân,
Vertrouw op 't woord van Hem,
Die redt en leidt mijn rechte paân,
Mij troost door Zijne stem.

6.

Zijn arm is trouw en sterk,
Om ons in Zijn verbond
Te doen volharden tot het eind,
Gebouwd op vasten grond.

7.

Daar blijven wij gespaard
Tot in der eeuwigheid,
Door Gode zelf zijn wij gelaafd,
O zoete zaligheid!

No. 60.

Het Goede betrachten.

1. Komt, laat ons op - nieuw het
2. Ons le - ven — een droom — De
3. O, dat elk in den dag Zij - ner

goe - de steeds doen, Ook weer in dit
tijd als een stroom Gaat spoe - dig voor-
komst zeg - gen mag: „'k Heb den strijd hier ge-

jaar; En nooit blij - ven staan, Voor ons
bij; Ja al - les vliedt heen, En niets
streên, 't Werk heb ik vol - bracht, En vol-

werk op aard' is klaar. En dan met on - zen
wacht op u of mij. De nacht is ge-
hard in de ge - beên." O, dat dan wordt ge-

Heer Zul - len wij le - ven weer, Als wij
gaan, En de mor- gen breekt aan: 't Rijk van
hoord Dit ge - ze - gen - de woord: „Komt, ge-

Zijn wil steeds doen. Door ge - duld en hoop ge-
Gods heer - lijk -heid Komt ons spoe - dig te ge-
trou - wen hier in, En be - erft het ko-nink-

leid, Zul - len wij voor-waarts spoên,
moet, En wij zijn in d' eeu - wig - heid,
rijk Nu be - reid voor 't Gods - ge - zin,

Door ge - duld en hoop ge - leid, Zul - len
Komt ons spoe - dig te ge - moet, En wij
En be - erft het ko - nink - rijk Nu be -

wij voor-waarts spoên.
zijn in d' eeu - wig - heid.
reid voor 't Gods - ge - zin."

No. 61.

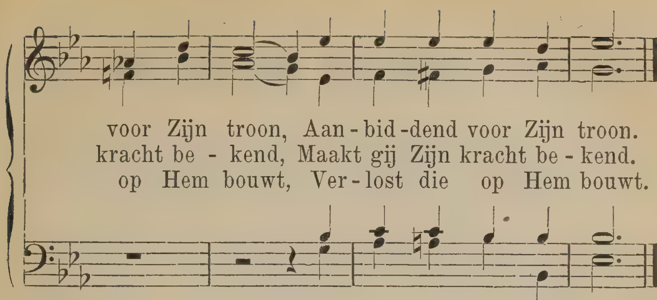
Wie God mint.

MACY.

1. Wie God mint, heeft geen stof Tot vrees voor
2. Hij wei - gert Hem zijn lof Die God niet
3. Ja, God, die daar re - geert, Waar Hij 't heel-

ijd'-len hoon, Tot vrees voor ijd'-len hoon; Ver-
heeft ge-kend, Die God niet heeft ge-kend; Gij,
al aanschouwt, Waar Hij 't heel - al aanschouwt, Be-

ee - nigd zin - gen wij Zijn lof, Aan - bid - dend
knech-ten van Zijn He - mel-hof, Maakt gij Zijn
daart den storm, als Hij 't be-geert, Ver - lost die

4.

Die sterke God der macht,
Die Vader, Bron van hoop, (*bis*)
Die ons tot gids steeds geeft een wacht,
Hij wijst den levensloop. (*bis*)

5.

Wij staan dan eens vóór Hem,
Bewijzende Hem eer, (*bis*)
Door Zijn genâ klinkt onze stem:
„Voor altijd met den Heer". (*bis*)

6.

Eens zullen onzer veel
Genieten eeuw'ge jeugd, (*bis*)
't Vooruitzicht op dat heerlijk deel
Geeft ons voortdurend vreugd. (*bis*)

No. 62.

De Wederkomst van Christus.

Animato assai. EVAN STEPHENS.

1. Ziet den ster - ken God ver - schij - nen,
2. Zi - ons licht ver - spreidt zich wij - de,
3. Zij - ne stem klinkt door den he - mel,

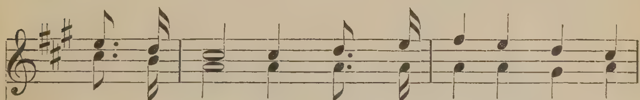
Go - de spreekt nu van om - hoog, Heel de
Go - des heer - lijk - heid breekt door; Ziet, Hij
Wordt ook op de aard ge - hoord, Heil' - ge

we - reld hoort Zijn roep - stem; Niets, neen
komt — maar niet in stil - te — Vuur en
we - zens da - len ne - der, En het

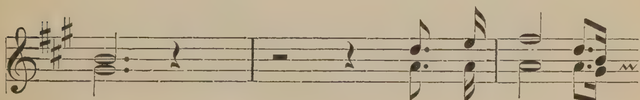
niets ont-gaat Zijn oog. Aard aan-schouw Hem!
wol - ken gaan Hem voor: Aard en he - mel,
sla - pend stof komt voort. Komt nu al - len,

aard aanschouw Hem! We - reld, beef van pool tot
aard en he - mel Mel - den, dat Hij komt in
komt nu al - len, Hoort 'trechtvaar-dig oor-deels-

pool! Aard aanschouw Hem! aard aanschouw Hem!
gloor, Aard en he - mel, aard en he - mel
woord, Komt nu al - len, komt nu al - len,

We - reld, beef van pool tot pool.
Mel - den, dat Hij komt in gloor.
Hoort 't recht-vaar - dig oor - deels - woord.

4.

„Brengt dan eerst de heil'gen tot Mij,
Hen die trouw zijn aan 't verbond,
Die in ootmoed naar Mij zochten,
En gereinigd zijn van zond'
Door den Heiland, door den Heiland, } *bis.*
Die als 's menschen Midd'laar stond." }

5.

Nu aanbidden Hem de heem'len,
Roemen Zijn rechtvaardigheid;
Zondaars worden daar verbannen,
Maar Zijn volk leeft aan Zijn zijd'!
Recht is 't oordeel, recht is 't oordeel! } *bis.*
Schaart u om Gods troon verblijd. }

No. 63.

Ik rust dan veilig.

1. Als de le - vens-stor-men woe-den Rond-om
2. Wil Hij soms be - proe-ving zen-den, Is het
3. Hoe de vij - and ook moog zoe-ken, Mij te

mij op zee of land, Dan zal ik mijn toe-vlucht
dat ik smart hier lijd: Niet Zijn gramschap, maar Zijn
kwel-len in 't ge-moed, God zorgt, dat ook zelfs het

Koor.

zoe-ken In de scha - duw van Gods hand.
lief- de Toont Hij, als Hij mij kas - tijdt. Hij be-
kwa-de Meê-werkt tot mijn eeu - wig goed.

dekt mij, Hij be - dekt mij, En geen

Hij be-dekt mij, Hij be-dekt mij,

kwaad komt ooit na - bij mij, Hij be-

En geen kwaad komt ooit na - bij mij,

dekt mij! 'k Rust dan vei - - lig In de

Hij be-dekt mij! 'k Rust dan vei -lig

scha - - - - duw van Gods hand.

In de scha-duw van Gods hand.

4.

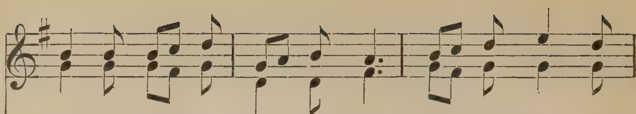
Ja, zoolang ik 't kruis hier drage,
Door den ruwsten storm of wind,
Wil de Heiland voor mij zorgen,
Hij beschermt Zijns Vaders kind.
Koor. Hij bedekt mij, enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 64.

Het Evangelieschip.

1. 't E - van - ge - lie - schip is zei - lend
2. Dui - zen - den reeds bracht het vei - lig
3. Blaast, o stor - men van ge - na - de,

En bestemd naar 'sHe-mels kust; Arm en rijk, komt
In de ha - ven van den Heer, Dui-zen-den zijn
Langs dit e - del vaar-tuig voort, En breng el - ken

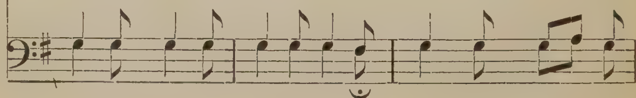
en weest wel-kom, Als g' in Je - zus vindt uw lust.
daar-in zei-lend; Plaats is daar voor ve - len meer.
trou-wen zee-man Naar zijn he-melsch lan-dings-oord!

Koor.

1-3. Glo-rie, glo-rie, Hal-le-lu-jah! Roept haar scheepsvolk

met ge-not, Ziet de he-mel-ha-ven o-pen

Voor 't ge - loo - vig volk van God.

4. Arme zondaar, kom, bekeer u;
 Zeil met ons door 's levens zee;
Zalig zult gij met ons wezen
 In 't gewest van rust en vreê.
Koor. Glorie, glorie, Hallelujah! enz.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 65.

Daar mag de Getrouwe zijn.

1. Waar men vriendschapsstem-men hoort, Rui-schen
2. Waar ver-moei-den vin-den rust, Her-ten
3. Waar de tem-pel is ge-wijd, Vij-and

zij als zan-gen voort. De - ze to - nen
wei-den met veel lust, En 't ge-boom - te
is, noch haat of nijd, Waar het Pries-ter-

vol van lust, Vul-len 't hart met lief-d' en rust.
vruchtbaar groeit, Rij - ke oogst uit 't aard-rijk vloeit,
schap re - geert, En de lief - de wordt ver - eerd,

Waar men steeds zijn plicht ver - vult, Met Gods Geest en
Bij - en, koei - en, drui - ven zijn ge - vend ho - nig
Waar de be - ken vloei - en schoon, Ruischen voort op

met ge-duld, Daar zijn kin-d'ren Gods ver-eend,
melk en wijn, En verjaagd wordt vloek en pijn,
zach-ten toon, Waar men is ver - lost van pijn,

En wordt 't le - ven hun ver - leend.
Daar mo - gen ge - trou - wen zijn.
Daar mag de ge - trou - we zijn.

No. 66.

Komt die Naam mij toe?

J. Paddon.

1. Een heil' - ge! — Komt die naam mij toe, Of
2. Ge - loof ik, dat er is een God, En
3. Ben ik door droef'-nis heen - gebracht, Ge-

is het slechts in schijn? Draag ik de teek'nen
dat die goe - de Heer Aan hem, die na-komt
sla - gen door die wond, Be - hoef-d' ik niet be-

Draag ik de
Aan hem die
Behoef-d'ik

in mij steeds, om zoo ge - ëerd te zijn?
Zijn ge - bod, Geeft eeu - - wig licht en eer?
kee-ringskracht Voor hart en oog en mond?

teek'-nen in mij steeds, Om zoo ge - ëerd te zijn?
na-komt Zijn ge - bod, Geeft eeuwig licht en eer?
niet be - kee - ringskracht Voor hart en oog en mond?

4.

Voeld' ik mijn zond' en schulden, toen
Ik daald' in 't watergraf,
Is 't dat ik daaruit rein verrees,
Vergeving vond voor straf?

5.

Verkreeg ik ook dien Heil'gen Geest,
  Door Godes groote macht,
Beloofd aan hem, die eerst gelooft,
  En 's Heeren komst verwacht? —

6.

— Geloof, bekeering en de doop
  In water en den Geest
Begint den waren levensloop,
  Dien gij, o Heer, ons weest.

7.

Nu moet ik hier niet blijven staan,
  Na 't fondament gelegd,
Maar tot volmaking voorwaarts gaan.
  Als door Hem is gezegd.

8.

Dan aan het eind is er een kroon
  Voor hem, die overwint,
Als Christus spreidt Zijn macht ten toon,
  En zond' geen plaats meer vindt.

No. 67.

Verwachting.

1. Wij wil-len zien den tem-pel Met to-rens rij-zend
2. Wij wil-len zien den Hei-land, Hem zien van oog tot

hoog, Wier spit - sen sta - tig wij - zen Naar
oog, Als Hij eens komt in glo - rie Van

's he-mels blau-wen boog, Een huis, waar heil'-gen
d' oor-den daar om-hoog. Als wij zijn recht-ge-

ko - men Uit wa-ren Christen-zin, Waar Je-zus,
loo - vig, Dan hoo-ren wij Zijn stem; Wij krij-gen

on - ze Hei-land, Ontvangt een woonplaats in.
Va-der's ze - gen, Ver-heu - gen ons in Hem.

No. 68.

De Zegeningen Zions.

Allegro. JOHN TULLÏDGE.

1. Wij zin - gen lie - dren Zi - - - - ons In
2. O, Zi - on, lang, ja lang voor-speld Door
3. Toen Zi - on werd ge - ves - - - tigd In

een ver - wij - derd land, De harp zal daar niet
knech-ten van den Heer! Wij krij - gen van uw
het eens woes - te oord, Bracht het zijn gou - den

p

lig - gen Naast on - ze ij - dle hand. De
ze - gen En dee - len in uw eer. Uw
schat - ten En ook ge - zond - heid voort; Waar

p

wind en fel - le brie-zen, Zij zin - gen lof tot
mu - ren biên ons vre- de, Uw haard, een plaats van
d' aard was dor en droe-vig En scheen als mach - te-

f

Hem, En wek - ken in ons har - te Een
rust; Daar bid - den wij in stil - te En
loos, Klinkt nu een lied van blijd-schap, Bloeit

wel - lui - den - de stem.
die - nen God met lust.
al - les als een roos.

4.

De pracht en glans van weelde,
Die wereldsch' oogen zien,
Zijn niets in vergelijking
Met wat gij ons zult biên,
Begaafd met alle prachten
En gunsten van den Heer.
Wij achten steeds uw krachten
Boven al aardsche eer.

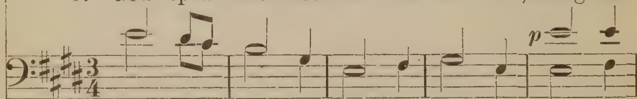
No. 69.

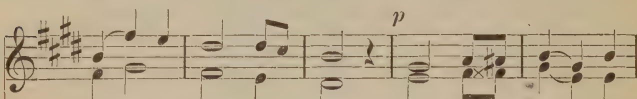
Het Evangelie teruggebracht.

G. CARELESS.

1. Blij - de zin-gen wij te za - men Lie-dren
2. Duis - ter - nis be-dek - te d'aar - de, Don-ker-
3. God sprak niet meer van den he - mel, Lang was

on - zen God ter eer, Dat Hij in deez'
heid der vol - kren tal; Doch het licht is
al - les zwij - gend stil; Maar in de - ze

laat - ste da - gen Bracht het E - van - ge - lie
weer ont - sto - ken, Dat voor eeu - wig schij-nen
laat - ste da - gen O - pen-baard' Hij weer Zijn

weer, Bracht het E - - van - ge - lie weer.
zal, Dat voor eeu - - wig schij-nen zal.
wil, O - - pen - baard' Hij weer Zijn wil.

4. Eng'len dalen neêr op aarde,
Tot het dienen van den mensch,
Wij ook kunnen hen ontvangen,
Als het is des Heeren wensch. (*bis*)

5. Niets kan ons nu meer verhind'ren,
Tot volmaking voort te gaan:
Daarom moedig voortgestreden,
Strijks zijt gij van strijd ontdaan. (*bis*)

No. 70.

God is met ons.

A. O. Smyth.

1. Zi - on staat met ber-gen om - singeld,
2. Mo - gen aard-sche ban - den sla-ken,
3. Door den smeltkroes lou - tert God ons,

Wordt be - waard door 's Hee-ren macht, Uw vij-and
Vriend aan vriend ook on - trouw zijn, Moe - ders
Eer wij gaan tot Hem om-hoog; Maar Hij

zal u niet ver-sto-ren, Schoon de we-reld
ook haar kin - d'ren ha-ten, Zij de lief - de
blijft ons steeds be-minnen, Wij zijn dierbaar

zulks ver - wacht. Blij - de Zi - on, Blij - de
ook slechts schijn — Geen ver - and'ring, Geen ver-
in Zijn oog. God is met ons, God is

Zi - on, Ze - gen wordt u steeds gebracht.
and'ring Zal er in Gods lief - de zijn.
met ons, Slaat ons ga - de van om-hoog.

No. 71.

Vast als een Rotssteen.

1. O, vast als een rots - steen is,
2. In ie - de - ren toe - stand, 't zij
3. Vat moed! Hij is met u, o

zie - le, Zijn Woord! Geef acht, volg het
krank of ge - zond, Of ar - moed' u
wees niet ver - schrikt, Want Hij is uw

na, gij, die het hebt ge - hoord. Wat
zoekt, of ge - luk gij hier vondt, Te
God, die uw lot hier be - schikt; Hij

meer kan Hij zeg - gen, dan Hij heeft ge -
huis of op weg, of op land, zee of
sterkt u en helpt u, ver - nie - tigt het

p

daan? O, sluit u aan Je - zus, o
meer, Naar u - we be - hoef - ten, naar
kwaad, Als gij vol ver - trou - wen, als

f

sluit u aan Je - - zus, o sluit u aan
u - we be - hoef - ten, naar u - - we be -
gij vol ver - trou - wen, als gij vol ver -

Je - zus, den Red - der, toch aan.
hoef - ten zoo geeft u de Heer.
trou - wen op Hem u ver - laat.

4. Als door bitter lijden Hij u roept te gaan,
En gij veel verdriet ondervindt op uw paân,
Zoo zal Hij in smarten geenszins van u vliên,
Maar bijstand en hulpe in kommer u biên.

5. Indien door de jaren uw haar is vergrijsd,
Is het toch de Heer, die u liefde bewijst;
Als 't oog is verduisterd, de kracht u ontvliedt,
Gedenkt u de Vader, en minacht u niet.

6. Het hart, dat op Jezus graag steunt en vertrouwt,
Is veilig, als 't op Zijn beloften steeds bouwt;
En als helsche machten ook woên om u heen,
Zoo zijt gij toch nimmer, neen nimmer alleen.

No. 72.

Luister en Glorie!

E. F. PARRY.

f

1. Luis-ter en glo-rie tot Zi-ons blij-den morgen,
2. Luis-ter en glo-rie tot Zi-ons blij-den morgen,
3. In de woestijn, ziet, hoe bloemen lief-lijk bloei-en,

f

Vreugd tot het land, dat in don-ker-heid lag!
Lang reeds door Is - raels pro-fe - ten voor-speld;
Ber - gen en da - len, zij zijn als ver - heugd!

p

Nu zwijgt de kla-ge van droef-heid en zor-gen,
Thans zijn mil-lioe-nen ont-daan van hun zor-gen,
Ziet dan hoe hel-der de stroo-men daar vloei-en,

f

Zi - ons tri - omf - glans ver-schijnt de - zen dag.
Hei-den en Jood wordt die blijd-schap ver - meld.
En hoe de wil - der - nis op-springt van vreugd'.

f

No. 73.

Een heerlijk Land.

p

1. Ik ken een land zoo heer - lijk, zoo
2. Van hun - ne hoog - ste top - pen straalt
3. Al - daar ziet men de hui - zen ver-

p

lief - lijk en zoo schoon, Het ligt in 't ver - re
eeuw'-ge sneeuw ter neêr, En lief-lijk in de
sierd met bloe-men - pracht, Zoo lief-lijk on - der

mf

Wes - ten fier op der ber - gen kroon, Be-
da - len slaapt rus - tig ook het meer. Aan
boo - men, be - schut door Go - des macht. Hoe

mf

loofd aan 't zaad van Ephraim, en vrij van dwing-lan-
hun - ne voe - ten gra - zen, in der prai - ri - en
bloei - en daar de vel - den, voorheen een woes - te-

p

dij; Hij roept u ook met vreug - de, O
wei, In vre - de vee en scha - pen, O
nij, En vroo - lijk jui - chen kin - dren, O

p

Koor.

kom daarheen met mij. Kom, o kom met mij,— ja
kom daarheen met mij.
kom daarheen met mij. Kom, kom, kom, kom, kom,

kom, o kom met mij— Naar Zi-ons heil'ge
kom, kom, kom, kom, kom, Zi-ons heil'ge

ber-gen, kom, kom, o kom met mij. Kom,
ber-gen, kom, kom, o kom met mij.— O kom, kom,

f

o kom met mij,— ja kom, o kom met mij— Daar

kom, kom, kom, kom, kom, kom, kom, kom,

f

Rit. - - - - -

zult gij vrede vin-den, kom, kom, o kom met mij.

4.

Een fier gebouw verheft zich omhoog tot onzen Heer,
En duizend stemmen zingen een lied ter Zijner eer.
Het is het huis des Heeren, waar Hij steeds is nabij,
Beloofd door de profeten, o kom daarheen met mij.
Koor. Kom, o kom, enz.

5.

In zijne kostbre zalen stroomt nu het heil'ge Woord,
Als troost voor alle zielen, uit 's Hemels gouden poort.
Ook zorgen milde handen, in deze dalen vrij,
Voor ieder wees en weduw, o kom daarheen met mij.
Koor. Kom, o kom, enz.

No. 74.

Gods wonderbaar Werk.

Larghetto maestoso. EVAN STEPHENS.

1. Gods werk is ons zeer won - der - baar In
2. Zijn wijs-heid is on - peil - baar groot, Zijn
3. Gij, volk van God, strijdt moe - dig voort; De

tee - ken en in vorm. Hij drukt Zijn
macht is on - be - perkt. Zijn vol - maakt
wol - ken, die gij vreest, Zijn vol van

voet - stap op de zee, Be - weegt Zich in den
plan vol-brengt Hij steeds, Zijn wil is 't die 't be-
lief - de; Strak-jes blijkt Zijn ze - gen voor u

storm, Be - weegt Zich in den storm.
werkt, Zijn wil is 't die 't be - werkt.
't meest, Zijn ze - - gen voor u 't meest.

4.

Hoe kunt gij met uw klein verstand
Beoordeelen Zijn daân?
Want als gij slechts het donkre ziet,
Doet Hij het licht opgaan. (*bis*)

5.

Zijn doel bereikt Hij zeer gewis,
Volbrengt Zijn wil met spoed;
De knop mag bitter zijn van smaak,
De vrucht is zeker zoet. (*bis*)

6.

Blind ongeloof dwaalt immer voort,
Het kan Zijn werk niet zien;
God is Zijn eigen meester steeds,
Niets kan Hem weerstand biên. (*bis*)

No. 75.

Te midden van Verwarring.

Andante.

1. Te mid - den van ver - war - ring en
2. Al - daar zijn Go - des kin - dren in
3. Wat Gij me ook wilt ont - hou - den, Schenk

zwak-heên van den mensch, Is 't aan - ge-naam te
liefd' en vreê ver - eend, Waar ons de heil'- ge
mij toch Uw ge - nâ, Uw Geest zal mij ver-

le - ven met kin-dren Gods naar wensch, Barm-
Je - zus Zijn krach-ten steeds ver - leent. Mijn
troos-ten en Gij slaat mij steeds gâ. Leer

har - tig - heid te vin - den, ontvliên het aardsch ge-
geest moog soms ook dwa - len, door zonden af - ge-
mij dan ook ge - duld, Heer, bij al wat hier ge-

druisch, Met Je - zus aan te zit - ten in
leid, Toch wensch ik, Heer, te blij - ven met
schiedt, Dat ik op de - ze aar - de reeds

Koor.

'thet he - melsch Va - der - huis.
U in eeu - wig - heid.
he - mel-vreugd ge - niet.

Huis, huis,

he - mel - huis! Ont - vang mij dan, o

Hei - land, In 't he - melsch Va - der - huis.

4. Ik smacht hier om van zonden geheel bevrijd te zijn,
Zij storen mijnen vrede, berokkenen mij pijn;
Maar eens als een verreez'ne met Jezus, mijnen Heer,
Zal ik, als d' hemelscharen, U brengen lof en eer.
Koor. Huis, huis, hemelhuis, enz.

No. 76.

De Nacht vliedt heen.

E. BEESLEY.

f

1. Ver - heugt u nu, de nacht vliedt
2. Ge - hoor - zaamt nu des Hee - ren
3. Ver - lost is dan een ie - - der

heen, Het E - van - ge - lie - licht ver-
woord En brengt het tot de vol - kren
land En 't volk, zelfs van het ver - ste

p

scheen; De waar - heids - zon ver - licht wel-
voort; Op - dat de tijd wel - dra ver-
strand; Zij al - len luis - tren naar den

p

dra Al - om de vol - kren met ge-
schijn', Dat on - ge - loof in 't niet ver-
Heer, En knie - len wil - lig voor hem

Koor.

nâ.
dwijn'. } Heil! tot den blij-den mor - gen en een
neêr.

toe - komst kalm en schoon; Heil! tot het E - van-

ge - lie! Zingt ver - heugd op blij - den toon.

4. O tijd, vlied heen, breng naderbij
Het uur, waar droefheid niet meer zij,
Dat onze Heer in vreê regeert
En 't vroeger Eden wederkeert.
Koor. Heil! tot den blijden morgen, enz.

No. 77.

Wij zijn trouwe Werkers.

J. G. FONES.

1. Wij zijn wer-kers, trou-we wer-kers Voor der
2. Wij zijn wer-kend, moe-dig wer-kend, Strij-dend
3. Wij zien voorwaarts, im-mer voorwaarts, Naar der

we-reld be-tren dag Eer-tijds voor-speld in
in de waarheids-baan; Veel in ge-tal, maar
toekomst schoonen dag; Dat ie-dre trou-we

Is-rael Als de toe-komst o-pen lag. Gods
één van hart, Trach-ten wij voort te gaan. De
wer-ker dan Ver-win-naar we-zen mag. God

Geest ver-licht-te hun verstand Met ken-nis zeer ge-
He - mel ze-gent ons ge-staâg In het be - loof - de
is re -gee-rend o - ver - al; Zijn Priester-schap op

wis; Pro - fe - ten za - gen de - zen dag En
land; En een-heid is 't, die ons ver-bindt Met
aard' Wijst ons den weg tot za - lig - heid — 't Is

Koor.

't vliên van duis-ter - nis.
een zeer ster-ken band. Wij zijn werkers, trouwe
al ons stre-ven waard.

Wij zijn werkers,

wer-kers, Stre-ven naar een za - - lig -

trou-we wer-kers, Stre-ven naar een za-lig-

heid. „Voorwaarts,opwaarts!" is ons

heid, een za-lig-heid. „Voorwaarts,opwaarts!"

wachtwoord, Want wij zijn door God ge - leid.

is ons wachtwoord,Want wij zijn door God ge - leid.

No. 78.

Zion.

1. O, gij ber - gen zoo hoog, Waar der
2. Schoon de groot - heid der aard' U - we
3. Door de ber - gen be - hoed, Zal God

he - me - len boog. Zich strekt o - ver uw da - len zoo
schoonheid versmaadt, Voor de op-rechten van hart zijt gij
ster-ken uw voet, 's Vij -ands nek zult gij ze - ker ver-

vrij, Waar de bloem lief - lijk bloeit En de
't al. Hoe de trotsch-aard ook lacht, U de
treên. U - wer vij - an - den pracht Wordt eens

stroom heerlijk vloeit; Gij zijt hei- lig en dier-baar voor
zon - daar ver-acht, Wij toch prij-zen zoo gaar - ne uw
tot u gebracht, Als voorspeld door pro- fe - ten voor-

mij. O, Zi - on, lief Zi - on, land vrij en
dal. O, Zi - on, lief Zi - on, be - mind van
heen. O, Zi - on, lief Zi - on, land vrij en

rein, Een toevlucht van vreê, Voor u is mijn
God, Schoon dwang u be-woog Te vlie-den om-
rein, Ont - daan van uw druk, Schenkt God u ge-

4.

Ja, wij zingen hier nu
Ter eere van u,
O gij Zion, gevestigd door God.
Uw verlossing breekt aan,
Uw verdrukkers vergaän,
Alle volk'ren benijden uw lot.
O Zion, lief Zion, land vrij en rein,
In uw temp'len wij gaan,
Voor uw rechten wij staan,
Ja, ons huis zal daar eeuwiglijk zijn.

No. 79.

Eene goede Vermaning.

J. S. Bramwell.

Fou - ten, die ge in an - dren ziet,
Zoek een an - der vriend veel - eer.
Eer uws broe - ders goe - den naam,

Vraag uw har - te, eer gij oor - deelt:
Veel - al keert een toor - nig ant-woord
Acht dien al - tijd als een klei - nood,

„Heb ik zelf die fou - ten niet?"
Naar de plaats van uit - gang weer,
E - ven - als uw ei - gen faam,

Vraag uw har - te, eer gij oor-deelt:
Veel - al keert een toor - nig ant-woord
Acht dien al - tijd als een klei-nood,

„Heb ik zelf die fou - ten niet?"
Naar de plaats van uit - gang weer.
E - ven - als uw ei - gen faam.

4.

Wees niet haastig in uw oordeel,
Want het eind is dikwijls smart.
Vaak wordt hij, van wien gij dwaad dacht, } *bis.*
Eens de warmste vriend van 't hart.

No. 80.

Voorwaarts tot Glorie.

J. M. Chamberlain.

1. Wij mar-chee-ren voort tot glo - rie, Wij
2. Dag aan dag gaan wij steeds voor-waarts, Ten
3. Dan met ver - los - te scha - ren Wij

wer-ken voor een kroon, Wij strij-den voor de
he - mel blikt ons oog, Het wel-doen brengt ons
bren-gen on - zen Heer, In 's He-mels blij - de

waar-heid; Aan 't eind wacht ons het loon.
na - der Tot 't Va - der - huis om - hoog.
za - len, Aan - bid-ding, lof en eer.

Koor.

Wij mar-

chee-ren, trek-ken huis-waarts Naar 't land zoo

licht en schoon, Wij zoe-ken 't eeu-wig

le - ven Van den Va - der door den Zoon.

No. 81.

Zion zal zegepralen.

1. Op, ont - waakt, gij be - scher - mers van
2. Door veel ber - gen is Zi - on om-
3. Zul - len w'al - tijd ver - vol - ging ver-

Zi - on! Al - - weer valt de vij - and u
sin - geld; Haar strij - ders zijn e - del in
du - ren; Zal steeds zulk een gru - wel ge-

aan. Laat uw har - ten zijn als die der
't werk, Hun ge - loof is op Je - zus ge-
schiên? Wijl de ban - den van lief - de zij

leeu - wen, Zoo moe - dig en fier als zij
ves - tigd, Wiens macht tot ver - los - sing is
bre - ken, Zal 't bloed der pro - fe - ten steeds

gaan. Ge - denkt het ge - weld van Mis-
sterk. Hun vij - and, een zeer trot - sche
vliên? Neen, zulks zul - len wij niet meer

sou - ri, Ver - geet niet den moord van Nau-
na - tie, Mag den - ken hun weer - stand is
dul - den, Op - nieuw de ge - lof - te ge-

voo. Als de ha - ters van God u ver-
flauw; Schoon maar klein in ge - tal, doch ver-
daan; En wij rus - ten niet voor zij gaan

druk - ken, Weest im - mer stand-vas-tig en
ee - nigd, Zijn zij steeds stand-vas-tig en
vluch-ten, Wijl trouw en stand-vas-tig wij

trouw, Weest im - mer stand - vas - tig en
trouw, Zijn zij steeds stand - vas - tig en
staan, Wijl trouw en stand - vas - tig wij

trouw, Weest im - mer stand - vas - tig en
trouw, Zijn zij steeds stand - vas - tig en
staan, Wijl trouw en stand - vas - tig wij

trouw. Als de ha - ters van God u ver-
trouw. Schoon maar klein in ge - tal, doch ver-
staan. En wij rus - ten niet voor zij gaan

druk - ken, Weest im - mer stand-vas-tig en trouw.
ee - nigd, Zijn zij steeds stand-vas-tig en trouw.
vluch - ten, Wijl trouw en stand-vas-tig wij staan.

4.

Aangevuurd door de machten der helle,
  Met wraak vallen zij op ons aan,
Maar gesterkt door de legers des hemels,
  Wij zullen hen spoedig verslaan.
Weldra wordt ons rijk onafhank'lijk,
  Zal ieder verbaasd op ons zien;
Nu veracht, maar alsdan hoog verheven,
  Door trouwe zal dit ons geschiên.

No. 82.

Liefde in Huis.

1. Daar is schoonheid in het rond, Als er 's liefd' in huis. Vreugd' ver - vult dan hart en mond,
2. El - ke wo - ning is vol vreugd, Als er 's liefd' in huis; Haat en nijd ver - dwijnt voor deugd,
3. Vriendlijk blikt de He - mel neer, Als er 's liefd' in huis; Niets ver-stoort den vre - de meer,

Als er 's liefd' in huis. Vre - de, voor-spoed
Als er 's liefd' in huis. Ro - zen bloei- en
Als er 's liefd' in huis. Schoo-ner prijkt de

vin - den wij, La-chend zoet aan el - ke zij,
om ons heen, Hemelsch wordt deez' aard' be-neên,
bloem voor 't oog, Klaarder is de he-mel-boog,

Tijd gaat aan-ge-naam voor - bij, Als er 's liefd' in
Vol van heil zijn 's le-vens schreên, Als er 's liefd' in
d' En-glen jui-chen daar om - hoog, Als er 's liefd' in

huis. Liefd' in huis, Liefd' in huis, Tijd gaat
huis. Liefd' in huis, Liefd' in huis, Vol van
huis. Liefd' in huis, Liefd' in huis, d'En-glen

aan-ge-naam voor - bij, Als er 's liefd' in huis.
heil zijn 's le - vens schreên, Als er 's liefd' in huis.
jui-chen daar om - hoog, Als er 's liefd' in huis.

No. 83.

Hope van Israel.

William Clayson.

1. Hoop van Is-rael, Zi - ons le - ger, Kin - dren
2. Zie den vij-and sterk ge - le - gerd In de
3. Strijdt voor Zi - on, weg met dwa - ling, Zwaait het

Gods, steunt op Zijn macht; Hoort, de Heer spreekt
zond', en groot in tal; Hoop van Is - rael,
zwaard uit al - le macht; El - ke slag doet

uit het „Voorwaarts!" En de strijd is in Zijn kracht.
Op! ten strij- de! Breng hen al - len nu ten val!
er een val - len, Ie - dre stap brengt ons meer kracht.

Koor.

Hoop van Is-rael, rijs in macht! 'tZwaard der waar-heid

geeft u kracht; Uit den krijgskreet: „Bidt en waakt!"

Weet, dat God ver - win - naars maakt.

4. Spoedig is de veldslag over,
En deez' aard van zonden vrij;
Voorwaarts, voorwaarts! Jeugd van Zion,
Schaar u in der strijdren rij!
Koor. Hoop van Israel, enz.

No. 84.

Blij Ontmoeten.

Evan Stephens.

1. Blij ont - moe - ten, Vriend - lijk groe - ten
2. Blij ont - moe - ten, Vriend - lijk groe - ten,
3. Blij ont - moe - ten, Vriend - lijk groe - ten,

Op deez' ons ver - ga - der - dag! 't Zon - dig
Laat ons zijn ver - eend van hart! Voor Gods
Als dit al - les we - der - keert. Ons ver-

p

den - ken na - ge - la - ten, Plaat-sen ne - men
troon nu neer - ge - ze - gen, Voe - len w'on - ze
stand neemt toe door 't lee - ren, Ons ge - loof doen

ff

zon - der pra - ten, Laat ons 't we - reld - sche ver-
zond'-ge we - gen, Zoe - ken wij naar 's He-mels
wij ver - mee - ren, Wijl de waar - heid wij ver-

ff

la - ten, Bid - den, zin - gen hier.
ze - gen, Voor wij huis - waarts gaan.
ee - ren En ons 't Licht be - straalt.

No. 85.

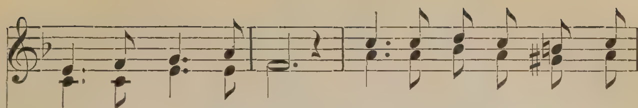
Vergeet niet 't Gebed.

1. Voor g'uw wo - ning hebt ver - la - ten,
2. Toen uw hart met toorn ver - vuld was,
3. Toen be - proe - ving was ge - ko - men,

Dacht gij aan 't ge - bed? Badt gij in den naam des
Dacht gij aan 't ge - bed? Badt gij toen ook om ge-
Dacht gij aan 't ge - bed? Toen uw ziel vol was van

Hee - ren, On - heil van u af te we - ren,
na - de, Te ver - ge - ven hem, die 't kwa - de
smar - te, Vroegt gij bal - sem voor het har - te,

Koor.

Waar g'uw voet ook zet? / Voor u had ge-zet? / Hem die helpt en redt? Ja, het bid-den geeft steeds

rus - te, Nacht wordt dag door het ge - bed.

Wat uw le-ven ver-ont-rus-te, Ver-geet niet 't ge-bed.

No. 86.

Heere, wij komen tot U.

Geo. Careless.

1. Heer, wij ko - - men hier tot U,
2. Gij hebt zelf den weg be - paald,
3. Zend de klan - ken van Uw woord

Knie - len aan Uw voe - ten nu;
Waar-langs ze - gen ne - der - daalt;
Tot ons, U - we kin - d'ren, voort;

Zend ons toch niet le - dig heen
Wil ons hier nu ga - de - slaan,
Geef ons troos - te voor het hart,

O, Gij Hoor-der der ge-beên.
Voor wij we-der huis-waarts gaan.
Liefd' en vreê in plaats van smart.

4.

Maak nu de gebond'nen vrij,
Kranken ook gezond en blij;
Laat ons zijn verheugd in U,
O, verhoor die bede nu.

No. 87.

Die Heiligen willen zijn.

J. P. OLSEN.

1. Laat hen, die Heil-gen wil-len
2. Laat stor-men loei-en om u
3. Vrees nim-mer voor den don-kren

zijn, Niet zien op an - - d'rer daân, Maar
heen, Ver - trouw op u - - wen God, Houd
nacht, Ga met voor - zich - tig - heid Tot

elk in wa - re liefd' en eer, Maar
steeds uw oog op Hem ge - richt, Houd
d' och-tend daagt, en op uw pad, Tot

elk in wa - re liefd' en eer Naar
steeds uw oog op Hem ge - richt, Want
d' och-tend daagt en op uw pad Het

4.

En als het dorschen is geschied,
De zeef maakt alles schoon;
En als het ziften is gedaan, (*bis*)
Ontvangt gij uwe kroon.

5.

In 's Heeren tijd doet Hij u recht,
Hij zegent, die Hem dient;
In liefd' is het, dat Hij kastijdt, (*bis*)
Omdat gij zijt Zijn kind.

6.

Blijf in de waarheid u gebracht,
Wees deugdzaam, — dit maakt vrij;
Neem niet op u het slavenjuk, (*bis*)
Maar Godes heerschappij.

No. 88.

Als Jezus komt.

Wijze: No. 87.

1.

Wij schamen ons des Heeren niet,
Hem dienen w' hier op aard;
Wij hongren naar Zijn heilig Woord, (*bis*)
Voor onze ziel zoo waard.

2. Als Jezus komt in vlammend vuur,
In al Zijn heerlijkheid,
Dan kent de wereld ook dien naam, (*bis*)
In Hem is zaligheid.

3. Als Hij met heel Zijn heil'ge schaar
Daalt op deez' aarde neer,
Dan zullen wij eens al te zaâm (*bis*)
Vereend zijn met den Heer.

4. Dan geeft Hij ons een nieuwen naam,
Een kleed vol heerlijkheid;
Daar in het Nieuw Jeruzalem (*bis*)
Heerscht vreugd' in eeuwigheid.

No. 89.

Zingen wij voor 't Scheiden.

E. Beesley.

1. Zin - gen wij voor 'tscheiden Nog een lied ter
2. Prijst Hem voor ge - na - de, Voor uw gun-stig
3. Je - zus, on - ze Red - der, O geef ons ge-

eer Van ons al - ler Va - der, Die ons mint zoo
lot, Voor de ze - ge - nin-gen Prijst den Heer, uw
hoor, Nu wij voor U bui - gen, Leen een luis-trend

teêr, Voor Zijn groo - te goed - heid,
God. Laat uw blij - de zan - gen
oor. Hoed ons, Heer, voor dwa - ling,

Voor Zijn liefd' en trouw, Zin - gen wij hier
Klin - ken in het rond, Prijst den Al - ler-
Leid ons al den tijd, Help ons U te

zan - gen In dit Gods - ge - bouw.
hoog - ste Hier met hart en mond.
die - nen, Maak ons hart ver - blijd.

No. 90.

Des Menschen vrije Wil.

1. Weet dan, dat el - - ke ziel is vrij
2. Vrij - heid en re - - de maakt een man.
3. Ge - loo - ven staat een ie - der vrij,

Zijn weg te kie - zen, waar 't ook zij;
Ont - neem hem dit, wat is hij dan?—
God roept tot al - len: „Komt tot mij!"

Ten he - mel dwingt de Heer ons niet, Daar
Hij wordt als dier, en denkt dus niet Aan
Zijn wij ge - hoor - zaam aan dat woord, Dan

p

Hij een vrij - - en wil ons liet, Daar
't geen de hel of he - mel biedt, Aan
helpt Hij ons ook ver - der voort, Dan

Hij een vrij - en wil ons liet.
't geen de hel of he - mel biedt.
helpt Hij ons ook ver - der voort.

4.

Dat wij genâ niet misverstaan,
Zij moet met werk en wil steeds gaan;
Want Gode is in dit verheugd,
Dat wij betrachten liefd' en deugd. (*bis*)

5.

Als wij verwerpen Zijn geboôn,
Met 't heil'ge drijven spot en hoon,
Dan zal, door eigen schuld, slechts pijn
Het loon van onze daden zijn. (*bis*)

No. 91.

Het Licht des Heiligen Geestes.

GEO. CARELESS.

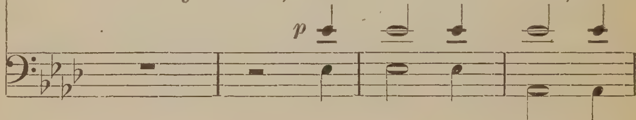

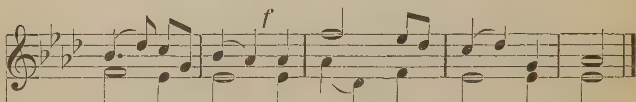
1. Kom, Heil'-ge Geest, kom nu, Ver-klaar den
2. Hij wascht ons door Zijn bloed, Geeft oo - gen
3. In waar-heid zegt geen mensch, Dat Je - zus

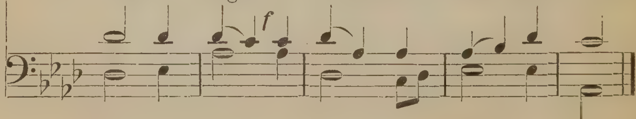

wil van God; Dat wij ge - tui - gen
om te zien; Hij, die voor zon-daars
is zijn Heer, Dan door den Geest, die

van Zijn leer En van ons za - lig lot.
leed en stierf, Wil mij ook hul - pe biên.
hem be-tuigt De waar - heid van Gods leer.

4. Slechts door dien Geest zien wij
De kracht van Jezus' bloed;
Dies roepen wij verheugd en blij:
„Gij zijt mijn eeuwig goed."

5. Och, dat de wereld kenn'
Het alverzoenend Lam!
Geest des geloofs, daal neêr, en toon,
Dat Hij tot redding kwam.

6. Dat door genâ zij zien
Den weg tot zaligheid,
Die voor een ieder menschenkind
Uit liefde werd bereid.

7. Geef hun een vast geloof,
Dat, wie Zijn wil betracht,
De kennis in zich zelf bezit,
Ten val nooit wordt gebracht.

No. 92.

Avondmaalslied.

Thos. Mc. Intyre.

1. Waar-toe zijt gij te zaam ver - eend, In
2. Dit a - vond-maal wijst ons te - rug Naar
3. Het brood zegt ons, dat Hij Zijn vleesch, Zijn

de - zen heil'- gen stond, Neemt gij van dit ge-
d'hei- lig' of - fe - rand' Van 't vlekloos Lam op
le - ven voor ons gaf, En voor des menschen

bro - ken brood, Brengt men den be - ker rond?
Gol - go - tha, Aan 't hout van vloek en schand.
zond' en schuld Ter - ne - der ging in 't graf.

4. Het water of de kelk met wijn,
Dien men u hier nu biedt,
Zegt, dat door Zijn vergoten bloed
Genâ ons is geschied.

5. Weest dan vereend van hart en geest,
Doet, als Hij eenmaal deed;
Opdat gij aan dit avondmaal
U zelf geen oordeel eet.

No. 93.

Avondmaalsgebed.

Andante. GEO. CARELESS.

1. O groo-te Heer, wij bid-den nu, Wij ne-men brood en wijn, Om 't har-te te ver-vul-len met Dien Troos-ter, god'-lijk rein.
2. Dat wij dan steeds in-dach-tig zijn Uw lij-den, o zoo bang, Vol-bracht voor ons op Gol-go-tha — De lief-de was Uw drang.
3. Be-reid ons hart om steeds te zien Dien rijk-dom van ge-nâ, Die za-lig-heid, die is be-reid Voor elk, die 't ga-de-sla.

4.

Laat ons altoos als broeders zijn,
Door éénen band vereend;
Vergeven, zooals Gij vergeeft,
In 't leven ons verleend.

No. 94.

Herdenkt het Sterven van Christus.

Geo Careless.

1. Dankt al uw heil aan Je - zus' naam, Be-
2. Hij o - ver - won de hel en dood, Ver-
3. De wijn en 't brood stelt ons nu voor, Zijn

wijst Hem lof en eer, Die voor ons
brak de boei van 't graf, Ver - mor - zel-
dood voor on - ze schuld. Komt, Heil' - gen,

heil den kruis - dood stierf, Zijn le - - ven
de den kop der slang, Waardoor Hij
volgt Zijn voor - beeld na, En dient Hem

lei ter neêr, Zijn le - - ven lei ter neêr.
vrij-heid gaf, Waar-door Hij vrij-heid gaf.
met ge - duld, En dient Hem met ge - duld.

4. Dit Sacrament vervult de ziel
Met vrede en met rust;
Het maakt de trouwe Heiligen
Van 't leven hier bewust. (*bis*).

5. Dus roem en lof tot onzen Heer,
Die reinigt door Zijn bloed,
En door dit heilig avondmaal
Ons aller zielen voedt. (*bis*).

No. 95.

De Offerande op Golgotha

1. Broe-ders, komt! de Hei-land noodt; Laat ons
2. Neemt en eet, gij eet Zijn brood, Je - zus
3. Ja, tot in den He - mel klinkt Ons ge-

Zij - nen dood ver - kon - - - den; Komt, ge-
Chris-tus werd ge - ge - - - ven, Voor den
zang, met blij - de klan - - - ken, Waar, van

doopt in Zij - nen dood; Komt! door Hem ver-
zon - daar, in den dood; Neemt en drinkt, gij
En - ge - len om - ringd, Al - le za - li -

lost van zon - - - den, Ge - ven wij Hem
drinkt ten le - - - ven, Ja, Hij gaf Zich
gen Hem dan - - - ken, Eeu - wig jui - chen

hart en hand; Zijn ver - bond houdt eeu - wig stand.
in den dood, In den bitt' - ren zon-daars-dood.
van ge - nâ, Van Zijn liefd' op Gol - go - tha.

No. 96.

Het Sterven onzer Geliefden.

JOHN S. LEWIS.

1. Als ge - lief - den zijn ge - roe - pen
2. Wel keert 't li - chaam weer tot d'aar - de,
3. Hij, die hen hier met ons plaats - te,

Van uw zij - de tot het graf,
Maar de geest keert naar om - hoog;
Sneed het aard - sche le - ven af,

Weet, dat zij slechts bij het ster - ven
Weet, dat zij niet zijn ge - stor - ven
Want Hij heeft hun ar - beid noo - dig

Leg - gen d'aard - sche zor - gen af.
Maar ver - bor - gen voor uw oog.
Aan de an - dre zij van 't graf.

4.

Daar zien zij hun vroegre vrienden
In 't voor ons verborgen oord;
Daar gaan zij, in hunne roeping,
Tot een hooger leven voort.

5.

Laat ons dan niet langer treuren,
Drogen w'onze tranen af,
Want de Heiland heeft verbroken,
Ook de boeien van het graf.

6.

Dat wij ons nu toebereiden,
Want straks breekt het tijdstip aan,
Dat ook wij, als onze dooden,
Naar de andre zijde gaan.

No. 97.

Wij naderen tot U, o Heere.

GEO. CARELESS.

1. Wij na - de - ren tot U, o Heer, Met
2. Gij woont daar in een hel - der licht Vol
3. Uw heil' - gen naam zij lof en eer Voor

dank-baar-heid en lof; Wij we - ten, dat Uw
pracht en heer - lijk-heid, De ee - re-palm biedt
't E - van - ge - lie -licht, Waar-door wij, na vol-

liefd' en gunst Ons geeft tot dan - ken stof. Gij
Gij ons aan, Als win - ners van den strijd. Maar
brach - te taak, Weer zien Uw aan - ge - zicht. Dan

schiept ons al - len naar Uw beeld, Ver - he - ven,
wij, he-laas! doen nog zoo veel, Dat Gij niet
fon - kelt lief - de in ons oog, En 't har - te

godd'-lijk rein; Geef dat wij ook ten al - len
prij - zen kunt; Toch we - ten wij, dat door ge-
is ons blij, Als wij dan gaan tot U om-

tijd Die af - komst waar - dig zijn.
nâ Ver - los - sing wordt ge - gund.
hoog En rus - ten aan Uw zij.

No. 98.

Looft Gods Verlossing.

f

1. Looft God! o broe - ders, zijt ver - blijd! Van
2. Hij bracht, door Zij - ne waar-heids-kracht En
3. Hij ze - ge - vier - de o - ver dood En

f

Zij - nen he - mel - troon Zag Hij ons aan in
door Zijn rein ge - bod, Het zon - ne - licht in
hel en Sa - tans macht; Nu wacht Gods volk, ont-

Zijn ge - - nâ En zond ons Zij - nen
plaats van nacht, En ons te - rug tot
zet van nood, Een eeuw' - gen, blij - den

En
En
Een

Zoon, En zond ons Zij-nen Zoon, En
God, En ons te - rug tot God, En
dag, Een eeuw'gen, blij-den dag, Een

zond ons Zijnen Zoon, En zond ons Zij - nen
ons te - rug tot God, En ons te - rug tot
eeuw'gen, blij-den dag, Een eeuw'gen, blij - den

zond, en zond ons Zij - nen Zoon.
ons, en ons te - rug tot God.
eeuw'-gen, eeuw' - gen, blij - den dag.

Zoon, en
God, en
eeuw' - gen,

4.

Hij opent ons weldra de deur,
En wij — wij zijn bereid!
O, broeders, groot is ons geluk!
Looft God en weest verblijd, (*bis*)
Looft God, looft God en weest verblijd.

No. 99.

Weest gezegend, trouwe Boden!

1. Weest ge - ze - gend, trou - we bo - den!
2. Die u uit - zendt, geeft u 't wa - pen,
3. Na - der, dag der vreug - de, na - der!

Die in 't af - ge - le - genst oord Tot de
In Hem vindt g'uw kracht en moed; Want geen
Schenk uw bo - den 't heer-lijkst loon; Ze - gen

blin - den en de doo - den Na - dert met Gods
wolf ver-schrikt de scha - pen, Die de trou - we
al - le vol-kren, Va - der, Dat z'U ken - nen

vre - de - woord! Dringt al ver - der in de
Her - der hoedt. Moog u d'aard geen eer be-
in Uw Zoon! Broe - ders, 't zal niet lang meer

lan - den Van el - lend' en duis - ter - nis;
wij - zen, Be - ter kroon wordt u be - reid,
du - ren, Of d'on - schat - bre tijd is daar,

Har - ten, die van lief - de bran - den, Zijn van
Als de we - reld God zal prij - zen, Vol van
Dat gij bin - nen Zi - ons mu - ren Ziet de

't heer - lijkst loon ge - - wis.
's Hee - ren heer - lijk - heid.
gansch ver - los - te schaar.

No. 100.

Het Oprichten des Koninkrijks.

Jos. J. Daynes.

1. Na - bij is reeds die zaal' - ge dag, De
2. Des Hee - ren woor - den fa - len niet, Hoe
3 Haast valt dat groot ver - meng - de beeld Van

groo - te dag van on - - zen Heer, Dat
ook de Sa - tan te - - gen - werkt; De
zil - ver, ko - per, ij - - zer, leem; De

Hij, met de ver - los - - te schaar, Zal
steen rolt van den berg nu voort, En
heer - schap - pij van bij - - ge - - loof Vliedt

- ko - men tot deez' aar - - de neer.
wordt steeds groo - ter on - - be - merkt.
voor het licht der waar - heid heen.

4.

Dan wordt door Jood en Heiden saâm
Den Grooten Schepper lof gebracht;
En 't ongeloof wordt dan door Hem
Verbannen in een eeuw'gen nacht.

5.

Van Oost tot West, van Zuid tot Noord
Zal 's Heeren Koninkrijk dan zijn;
En kinderen van elk geslacht
Zijn dan verlost van zorg en pijn.

No. 101.

De Ure des Gebeds.

1. O, zaal'-ge u - re van ge - bed, Gij
2. O, uur van zoet-heid, bid-dens-tijd! Mijn

rukt mij uit der zor-gen net, Gij leidt mij tot des
Sab-bath on - der werk en strijd, Blijf im-mer sterken

Va - ders troon, Den Hel - per, groot in trouw - be-
mij - ne ziel, Waar hier in Ba - bel 't al m'ont-

toon, Die voor zijn kind tot troost ge - reed, Mijn
viel! Tot ik, op Je - zus' woord ge - reed, Mijn

noo-den kent, mijn krach-ten weet, En bij mijn werk en
ten-te saâm-rol als een kleed, En dan mijn voet zet

strijd tot staf U, u - re des ge-beds, mij gaf.
aan de kust Van 't eeuw'-ge Va-der-land der rust.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 102.

Nader, mijn God, tot U.

1. Na - der, mijn God, tot U, na - der tot
2. Is 't, als bij Ja - kob eens, nacht om mij
3. Voert ook het smal - le pad op - waarts zeer

U; Drukt mij ook kom - mer neêr,
heen, En ik tot rust - plaats vind,
steil, Het leidt ten he - mel heen

Dreigt men mij nu, Dan zal in
ook slechts een steen, Dan zal in
en tot ons heil. En - glen zoo

kruis en pijn Dit steeds mijn wacht-woord zijn:
droo-men mijn Zuch - ten nog al - tijd zijn:
licht en schoon Fluis - tren op zach - ten toon:

Na - der, mijn God, tot U, na - der tot U.
Na - der, mijn God, tot U, na - der tot U.
Na - der, mijn God, tot U, na - der tot U.

4.

Is straks de nacht voorbij, dan meldt mijn lied,
Dat Gij ook in den nacht steeds hulpe biedt;
Wat dan mijn deel ook zij,
'k Zing steeds verheugd en blij:
Nader, mijn God, tot U, nader tot U.

No. 103.

Zij slapen in Vrede.

1. Toen eerst het licht der waar-heid kwam Op
2. Hoe ve - len op Mis - sou - ri's grond Vie-
3. En in Nau - voo, de stad, al - waar de

aard in de - zen tijd, Hoe wei - ni - gen wer-
len door ruw ge - weld. Zij ble - ven trouw aan
tem - pel vreug-de gaf, Ook daar von - den veel

den er door Met hart en ziel ver - blijd! Maar
hun ver- bond, Zij zijn niet meer ge - kweld! En
Hei - li - gen Een koud en rus - tig graf, Zij

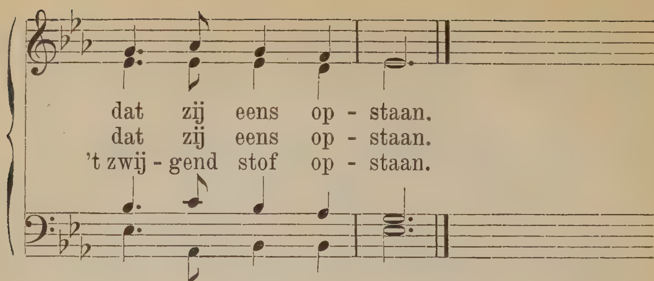
ook van hen hoe ve - len Zijn er niet heen - ge-
zijn zij toen in droef-heid Of twij - fel heen - ge-
sla-pen daar nu vreedzaam, Van aard-sche smart ont-

gaan, Die in het graf nu sla - pen, Tot-
gaan? O neen, in vreê zij rus - ten, Tot-
daan, Tot - dat zij eens in glo - rie Uit

p

dat zij eens op-staan, Tot - dat zij eens op-
dat zij eens op-staan, Tot - dat zij eens op-
't zwij-gend stof op-staan, Uit 't zwij-gend stof op-

staan! Die in het graf nu sla - pen, Tot-
staan! O neen, in vreê zij rus - ten, Tot-
staan! Tot - dat zij eens in glo - rie Uit

4. Ook de Profeet en Patriarch
   Vielen vermoord terneêr,
   Verzeeg'lend hun getuig'nis met
   Hun bloed, tot Godes eer.
   En blijven zij daar slapen?
   De Geest doet mij verstaan:
   De dood kan hen niet houden,
   Dra zullen zij opstaan.

5. Ook gaat, in dit ons aller land,
   De dood steeds maaiend voort,
   En velen van de Heiligen
   Gaan naar een beter oord.
   Als dood zijn zij begraven,
   Dat is, tot rust gegaan;
   Maar spoedig komt de morgen,
   Dat zij op zullen staan.

6. Wat treuren wij, wanneer wij gaan
   Van aardsche smarten heen?
   O zalig hij, die in den Heer
   Ten einde heeft gestreên.
   Wij allen zullen volgen
   Naar hooger oorden gaan,
   Om eens in eeuw'ge glorie
   Vernieuwd weer op te staan.

No. 104.

Het heerlijkst Oord.

1. Daar bo - ven is een heer - lijk oord,
2. Geen don - k're wolk be - dekt de lucht;
3. En schoon het hart is vol van schuld,

O zoo schoon! o zoo schoon! Daar wordt het Eng - len-
Heerlijk land, heerlijk land! Geen boe-zem slaakt daar
Je - zus stierf, Je - zus stierf! Schoon vloek en smart en

lied ge - hoord, O zoo schoon, o zoo schoon! Geen
ooit een zucht; Heer-lijk land, heer - lijk land! Daar
angst het vult, Je - zus stierf, Je - zus stierf! Komt,

zon - de kent men daar om - hoog, De blijd-schap
gloeit de lief - de in elk ge - moed, De Heer is
val - len w' aan Zijn voe - ten neêr, Hij kroont ons

fon - kelt in het oog Des zondaars, die voor
daar het hoog-ste goed, Hij, die ver - goot Zijn
met Zijn lief - de weêr, En brengt ons in die

Je - zus boog, O zoo schoon, o zoo schoon!
dier - baar bloed. Heer-lijk land, heer- lijk land!
plaats van eer. Je - zus stierf, Je - zus stierf!

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 105.

Het Verzoeningswerk van Christus.

Geo. Careless.

1. Om Je - zus' disch zijn wij geschaard, Zijn
2. Zijns Va - ders woon-plaats Hij ver - liet, En
3. Help ons, o God, om te ver-staan Het

liefd' heeft ons tot nu be - waard; 't Ge-
smart en dood ont - zag Hij niet, Om
groot ver - zoe - nings - werk ge - daan Door

loof in Zijn ver - zoe - nend bloed Is
ons te red - den van de straf, De
Je - zus, Uw ge - lief - den Zoon, Den

4.

Hij kocht ons — Hem behooren wij —
Zijn levensbloed, als prijs, gaf Hij.
Wij trachten Zijnen wil te doen,
Te houden alle Zijn geboôn.

5.

Jezus, des Vaders Evenbeeld
Met eeuw'ge heerlijkheid bedeeld,
Om 't overwinnen kwam op aard,
Redt ons van 't graf, van zonde en smart.

6.

Om Jezus' wil, zegen ons, Heer,
Dat wij in waardigheid nu weer,
Verheugd in Uw gemeenschap zoet,
Hier nemen van Zijn vleesch en bloed.

No. 106.

Vertrouw op Gods Beloften.

G. CARELESS.

1. Hoe - wel be - proe - ving kwel - len mag,
2. Wordt soms 't ge - luk hier on - der - mijnd,
3. Ver - heft uw hart in lof tot God;

Houdt stand, gij Heil' - gen, in 't ver - bond,
De tijd ten lang - ste is niet lang,
Voegt u in 's Hee - ren hand ge - dwee;

Want eer - lang zal d'op - stan - dings - dag
Als glo - rie - rijk de Heer ver - schijnt,
Als pla - gen drei - gen hier uw lot,

Sprei - den zijn le - vens - licht in 't rond,
Ge - pre - zen door der en - glen zang,
Zegt Chris - tus: in Mij hebt gij vreê,

Sprei - den zijn le - vens - licht in 't rond.
Ge - pre - zen door der en - glen zang.
Zegt Chris-tus: in Mij hebt gij vreê.

4.

Schoon hoon en smaadheid op u daalt,
Gij voor des vijands woede vliedt, —
Jehova's woord heeft niet gefaald,
Denk niet Jehova's plan 's te niet.

5.

Zijn werk, der grootste wijsheid blijk,
Met kracht en teeken gaat gepaard,
Der laatste dagen Koninkrijk —
De „Steen" — vervult weldra heel d'aard.

6.

Hoe Satan woedt, 't is te vergeefs,
De woorden door God zelf geboôn
Herroepen kan noch hel noch mensch,
Zij blijven vast als Godes troon.

7.

Prijst dan de groote liefde Gods,
Wijl Hij Zijn trouwe knechten zond
Om ons te trekken tot de Rots
Der Zaligheid, Zijn Heilverbond.

No. 107.

Rusten aan Zijn Zijde.

1. Als ik zwak ben en ver-moeid, Heer, Kom ik rus-ten aan Uw zij. Zie mij ko-men in ge-
2. Gij zijt need'-rig en zacht-moe-dig, Dat ik, Hei-land, van U leer, Laat mij nim-mer van U
3. Wees mij steeds na-bij, o Hei-land, Troost mij op mijn le-vens-reis. Maak mij rein van al-le

loof, Heer, 'k Weet Uw bloed maakt rein en vrij.
dwa - len, Houd mij aan Uw zij, o Heer.
zon - den, Leid mij naar Uw Gods-pa - leis.

Koor.

Zie mij ko - men, zie mij ko - men, Ko - men,
Hei - land, aan Uw zij, Zie mij ko-men, dier-bre
Hei-land, 'k Weet Uw bloed ver - lost ook mij.

4.

Houd mij rein, Heer! maak mij heilig,
Vul mijn hart met vrede en lust;
Leid mij voort, totdat ik veilig
Juich aan 's Hemels zaal'ge kust.
Koor. Zie mij komen, enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 108.

Voor hen rijst mijn Bede.

1. Ik heb een Hei-land, Hij pleit bij mijn
2. Ik heb een Va-der; Hij heeft mij ge-
3. Ik heb een bruidskleed, zoo schit-trend, zoo

Va-der; En wie m' ook ver-la-te, Hij
ge-ven De ho-pe des le-vens, zoo
blin-kend, Dat heer-lij-ke kleed is voor

blijft mij na - bij; Zijn oog slaat mij ga - 'de in
za - lig, zoo zoet; Wel- dra leidt Hij mij in het
u ook ge - reed; En als mij dat feestkleed ver-

tee - derst er - bar - men, Och, dat mijn Ver-
rijk der ver - los - ten, Kom, zon - daar, ga
siert in den he - mel, Och, zag ik ook

Koor.

f

los - ser uw Hei - land ook zij.
met mij den Heer te ge-moet.
u daar om-gord met dat kleed.

Voor u rijst mijn

be - de, voor u wil ik bid - den, Voor

u rijst mijn be - de, Ja, 'k bid ook voor u.

4.

Ik heb een vrede, die 't hart doet verblijden,
Een vrede vergeefs in de wereld gezocht;
Mijn Heiland alleen stort dien vrede uit in 't harte,
Geloof, dat die vrede ook voor u werd gewrocht.

5.

En heeft de Heiland in liefde u getrokken,
Vertel dan aan andren, hoe dierbaar Hij is;
En bid, dat uw Heiland ook hen tot Zich trekke,
Uw bidden voor andren verhoort Hij gewis.

Koor *na het laatste vers.*

Voor u werd gebeden, Hij hoorde die bede,
Uw bidden voor andren verhoort Hij gewis.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 109.

Jezus' Bloed.

1. Is Je - zus' bloed voor mij ge - stort? Gaf
2. Heeft Hij om mij - ne zond' en schuld Ge-
3. Geen won - der, dat de zon - ne - glans Zich

Hij Zijn le - ven vrij? Gaf Hij voor mij Zijn
zucht, ge-kermd aan 't hout? O, lief - de zon - der
met den nacht om - hult, Als Go - des Zoon aan

dier-baar bloed, Zijn le - vens-bloed voor mij.
paal of perk, Zijn dood is mijn be - houd! } Help
't vloek-hout sterft Voor 's we-relds zond' en schuld.

mij, o Hei-land, geef ge - nâ, Blijf daag-lijks mij na-

bij! En nu Gij tot den Va - der bidt,

o Heer, ge - denk ook mij.

4. Ook ik dek mijn gelaat van schaamt',
Als ik Zijn kruis aanschouw,
Mijn oogen zijn dan gansch gevuld
Met tranen van berouw.
Koor. Help, mij, o Heiland, enz.

5. Geen tranen kunnen ooit voldoen
Mijn zondeschuld voor God.
Zie, Heer, ik geef mij zelf aan U,
Uw dienst is waar genot.
Koor. Help mij, o Heiland, enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 110.

Sterk door Jezus' Macht.

1. Mijn hart is sterk door Je - zus' macht, En
2. Weest, broe-ders, zus - ters, dan ver - blijd, Zingt

zingt ge - rust en blij, Mijn trou - we Hei - land
vroo-lijk, dank- baar meê ; 't Ge - loofs-lied, zelfs bij

houdt de wacht, Zijn lief- de waakt voor mij. Ja,
zorg en strijd, Geeft moed en zie - le - vreê. Ja,

Je - zus, ja, in Uw ge - nâ Is al mijn
a - men, ja, eens is ge - nâ, Ont - fer - ming

vreê en kracht, Mijn hart hebt Gij; en
ons ge - schied; In Je - zus vrij, past

in U vrij, Zing ik in storm en nacht.
u en mij Der kin - dren vreug - de - lied.

No. 111.

Een lieflijke Naam.

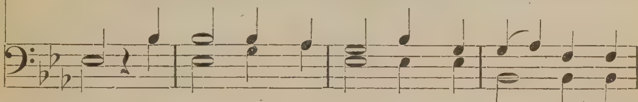
1. Daar ruischt langs de wol - ken een lief - lij - ke
2. Dien naam is naar waar - heid mijn Je - zus ook
3. O, Hei - land, wat komt ooit Uw lief - de na-

naam, Die he - mel en aar - de ver - ee - nigt te
waard, Want Hij kwam om za - lig te ma - ken op
bij? Hoe hebt g'U ver - ne-derd voor zon-daars als

zaâm. Geen naam is er zoe - ter en be - ter voor
aard. Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen
wij? Uw krib-be ge-tuigt van Uw lief - de en ge-

'thart, Hij bal-semt de won-den en heelt al - le
stierf, Ge - na - de bij God door Zijn zoen-bloed ver-
duld, Uw kruishout ver-kon-digt ons vrij-spraak van

smart. Kent gij, kent gij dien naam nog niet, Dien
wierf. Kent gij, kent gij dien Je - zus niet? Die
schuld. Lief - de, lief - de, gij hebt ge-daan, Wat

naam draagt mijn Hei-land, mijn lust en mijn lied.
om ons te red - den den he - mel ver - liet.
eeu - wig de ken - nis te bo - ven zal gaan.

4.

Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof,
En d' Engelen zingen voortdurend Zijn lof.
O, mochten we om Jezus verheerlijkt eens staan,
Dan hieven we juichend den jubeltoon aan:
„Jezus, Jezus, Uw naam zij d' eer,
Want Gij zijt der menschen en Engelen Heer."

English Chorister.

No. 112.

Huiswaarts.

1. Voor im - mer met den Heer! Ja
2. O, uur van za - lig - heid, Als
3. Voor al - - tijd met den Heer! Ons

a - men zegt ons hart. Dit troost-woord
ik het Gods-ge - bouw In Zi - - on
hart, dat U be - hoort, Leeft, lie - ve

geeft in nood en smart De hoop en 't le - ven
als mijn huis aanschouw, Waar plaats mij is be-
Va - der, in dit woord En geeft U eeu-wig

Koor.

weer.
reid. } Ons roept des Her- ders stem, En vol-gend
eer.

op Zijn woord, Gaan w' ie - dren dag, meer

één met Hem, Een schre-de huiswaarts voort.

No. 113.

„Kom tot Mij!"

1. 'k Hoor een stem zoo zacht en tee - der,
2. Op Zijn woord zien blin - den we - der,
3. Lam van God! Uw zoen - bloed redt mij,

Bo - ven al het aardsch ge-druisch. 't Is de
Doo - den le - ven op Zijn stem; Als Hij
Maakt mij gansch van zon - den vrij; Hoe ook

stem van Je - zus, spre-kend: „Volg mij naar het
spreekt, geeft Hij mij vre - de, En de twij - fel
sa - tan zoek' te kwel-len, Gij maakt mij ver-

Koor.

Va - der - huis."
vliedt voor Hem. } 'k Hoor Hem roe - pen:
heugd en blij.

„Kom tot Mij!" Heer, ik kom nu aan Uw zij.

4.

Groot is Uw genade, o Heiland,
En Uw liefde is zonder peil;
Ja, Gij schenkt mij door Uw zoenbloed
Vollen vrede en eeuwig heil.
Koor. 'k Hoor Hem roepen, enz.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 114.

Kom, Heilige Geest!

1. Kom, Heil'-ge Geest, daal ne - - der Als
2. Leer hen den Hei - land ken - - nen, Hem

op het Pink-ster-feest. Maak ve - ler har - ten
die - nen meer en meer. Doe aan Zijn dienst hen

tee - - der, Daal neer, o Heil'-ge Geest! Hoe
wen - - nen, Dien kie - zen keer op keer. Doe

zijn nog ve - ler zin - - - nen Naar 't aard-sche
hen den Va - der ee - - - ren, Die in Zijn

heen - ge - richt; Kom, goe - de Geest, daar bin - -
Zoon slechts mint; Wil hen tot U be - kee - -

nen, Maak al het duis - ter licht.
ren, Maak he - melsch hen ge - zind.

(Uit den Sankey-bundel.)

No. 115.

De Trouwe Vriend.

1. Welk een Vriend is on - ze Hei - land,
2. Leidt de weg soms door ver - zoe - king,
3. Zijn wij zwak, be - last, be - la - den,

Die in on - ze plaats wil staan!
Dat ons hart in 't strijd - uur beeft,
En ter - neer - ge - drukt door zorg,

Welk een voor - recht, dat ik door Hem
Gaan wij dan met al ons strij - den
Dier - bre Hei - land! on - ze toe - vlucht,

Al - tijd vrij tot God mag gaan.
Tot Hem, die ver - los - sing geeft?
Gij zijt on - ze Hulp en Borg.

Dik - wijls der - ven wij veel vreug - de,
Kan een vriend ooit trou - wer we - zen
Als soms vrien - den ons ver - la - ten,

Dik - wijls drukt ons zon - de neer;
Dan Hij, die ons lij - den draagt?
Gaan wij bid - dend tot den Heer;

Juist om - dat wij 't al niet bren - gen
Je - zus wil ons steeds ge - ne - zen,
In Zijn ar - men zijn wij vei - lig,

In 't ge - bed tot on - zen Heer.
Hij al - leen is 't, die ons schraagt.
Hij ver - laat ons nim - mer - meer.

(*Uit den Sankey-bundel.*)

No. 116.

De Morgen Zions.

W. N. B. Shepherd.

1. Geef ons plaats om eens te zijn Waar zich
2. Zie hoe licht de mor - gen daagt, Schoon na
3. Zie, haar zon ver-dwijnt niet meer, God is

ga - dert Zi - - ons volk. Zie haar kin - dren,
zulk een donk' - ren nacht; Zi - ons heer - lijk-
zelf voor haar een licht, Ha - ren wee - moed

eerst ver - spreid, Zich ver - zaam-len als een wolk.
heid ont - luikt, Vol van waar-heid en van macht.
weert de Heer, Eeuw - ge vreugd heeft Hij ge - sticht.

4.

Zion, blijf bestaan en bloei,
Schijne uw licht uit 't Hemelrijk.
Volkren komen van alom,
Spreid voor hen uw Koninkrijk.

No. 117.

Geef ons Uw Genade!

Geo. Careless.

1. O, geef ons Uw ge - na - - de, Niets
2. O, geef ons U - wen vre - - de In
3. O, geef ons U - wen ze - - gen, Dat

zijn wij zon - der dat; Leid ons op U - we
de - zen le - vens - strijd, Wil ons het heil nu
die ons ster - ken mag, Zoo kun-nen wij ons

pa - - den En tot des he - mels schat. O,
schen - ken, Aan 't kruis door U be - reid. O,
le - - ven Ver - be - tren ie - dren dag. O,

leer ons U - we waar - heid, Bij dag en
schenk ons U - we sterk - - te — Gij weet hoe
schenk ons U - wen Geest, Heer, Met ken - nis

in den nacht! Door U slechts wordt ons
zwak wij zijn — Tot al - le goe - de
en ver - stand, Dat Hij met licht ons

klaar - - - heid In on - zen geest ge - bracht.
Door U wordt klaarheid
wer - - - - ken, Op - dat wij krach - tig zijn.
Tot goe - de wer - ken
vul - - - - le En in ons har - te brand'.
met licht ons vul - le

No. 118.

Heiland, 'k heb U noodig.

Jos. J. Daynes.

f *p*

1. Hoe heb ik, dier - - - bre Hei-land, U
2. Gij zijt ons, dier - - - bre Je - zus, Zoo
3. Heer Je - zus, blijf ons noo-dig, Meer

f

noo-dig t' al - len tijd, Gij die al - leen
noo-dig op ons pad; Al - leen Uw Geest
dan de zon - ne - gloed! En dat Uw Geest

p

mijn Her-der, Mijn hulp en schuil-plaats zijt.
kan lei-den Ons naar Uw vre - de - stad.
ons eeu-wig Voor wan-ke-len be - hoed'.

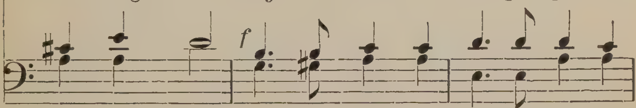

Bij U zijn le - vens-stroo-men, Bij U een
Ja, gaat die met ons me - de, Hoe bang de
U prijst ons hart, ons le - ven, En eens 't ver-

heil - fon - tein; Zoo - dat wie ook tot U ko-men,
weg ook zij, Dan is in het har - te vre - de;
los - sings - lied: Gij hebt 't al aan ons ge - ge - ven,

Voor eeu - wig za - lig zijn.
Wij zijn van doods-angst vrij.
't Is al voor ons ge - schied.

No. 119.

De Zeven Kruiswoorden.

EVAN STEPHENS.

1. Als men Je-zus' heil'-ge han-den Aan den
2. Als de Hei-land aan het kruis-hout Tus-schen
3. Als de ne-vens Hem ge-kruis-te Aan Zijn

hou-ten kruispaal sloeg, Was het heer-lijk om t' aan-
aard' en he-mel hing, Zag Hij nog Zijn lie - ve
onschuld hul-de deed, Vond men Hem, hoe af - ge-

schouwen, Hoe Hij smaad en smart verdroeg. Bij het
moe-der En Zijn lief-sten vol - ge-ling. „Vrouwe,"
mar-teld, Nog tot liefde en troost ge-reed. Ja, die

klin-ken van den ha - mer, Die Hem hand en
sprak Hij, „zie uw zo - ne," Als Hij 't oog op
be - de vond ver-hoo-ring: Heer, ge - denk hier-

voet deed bloên, Sprak Hij: „Va - der, o, ver-
de - zen sloeg, Daar - na: „zo - ne, zie uw
na aan mij. „He - den zult gij," sprak de

geef 't hun, Die niet we - ten wat zij doen."
moe - der." 't Was voor hem en haar ge-noeg.
Hei - land, „'t Pa - ra - dijs zien aan Mijn zij."

4. Als de duisternis den bergtop
Met een dikken mist omtoog,
Die den mond der spotters snoerde,
En hun hart met schrik bewoog,
Toen in 't uiterst der benauwdheid,
Met een schrikkelijk geluid
Riep de Heer het „Eli, Eli,
„Lama Sabachtani" uit.

5. Als de Heiland t' eind genaakte,
En het scheidend levenslicht
Nog de laatste flikk'ring spreidde
Voor hun half verbleekt gezicht,
Sprak Hij voor de vijfde male,
Uit Zijn diep vermoeide borst,
d' Eerste klacht tot Zijne beulen,
Met een deerniswaard: „Mij dorst."

6. Toen was 't oogenblik op handen,
Dat een eind' maakte aan Zijn lot,
't Oogenblik, dat aard' en hemel
Ons verzoenen zou met God.
Als de profetie vervuld was,
En het vlekloos Lam geslacht,
Riep de Heer met groote stemme:
„'s Menschen redding is volbracht."

7. Nog één woord klinkt van Zijn lippen,
Eer Zijn hoofd terneder zijgt,
En Zijn afgesloofde boezem
Van den bangen doodsnik hijgt.
„Vader!" riep Hij, „in Uw handen
Geef Ik over Mijnen geest."
Daarna stierf Hij; smart en lijden,
Dood en doodstrijd was geweest.

No. 120.

Tot Vernieuwing des Verbonds.

Jos. Cosslett.

1. Het brood wordt ons hier toe - - ge-
2. De be - ker zegt, dat Hij Zijn
3. Ja, groot was Zij - ne liefd' en

diend, Ten tee - ken, dat de Heer Voor
bloed Uit lief - de voor ons gaf, Op-
trouw, Be - toond tot in den dood. Hij

ons eens stierf op Gol - - go-
dat wij een - - maal, als Hij
stierf tot red - - ding van el-

tha, Zijn le - - ven lei ter neêr.
deed, Ver - rij - - zen uit het graf.
keen, Voor al - - len, groot en klein.

4.

Vernieuwen wij in dezen stond,
'tVerbond met onzen Heer,
Opdat wij beter dan voorheen
Hier leven tot Zijn eer.

No. 121.

Laat uw Licht schijnen.

A. O. SMYTH.

1. Laat de lam - pen hel - der lich - ten,
2. Laat de lam - pen hel - der lich - ten,
3. Duis-ter zijn der zon - de dre - ven,

Schij - nen ook voor an - drer voet;
Heil' - gen, u is d'eer ge - gund!
Zwak - ken steeds ten ban - gen nacht;

't Is een heil' - gen dienst ver - rich - ten,
Waar - om zou een moe - de zwich - ten,
Laat uw licht haar schijn - sel ge - ven,

Als g'een zwak - ken broe - der hoedt,
Dien gij hel - pen, red - den kunt,
Waar 't be - rouw ont - fer - ming wacht.

't Is een heil' - gen dienst ver - rich - ten,
Waar - om zou een moe - de zwich - ten,
Laat uw licht haar schijn - sel ge - ven,

Als g'een zwak - ken broe - der hoedt.
Dien gij hel - pen, red - den kunt.
Waar 't be - rouw ont - fer - ming wacht.

4.

Broeders, 't is door Gods genade,
Dat wij kindren zijn des lichts.
Waakt dan! eerlang komt 't te stade, } *bis.*
Haast komt d'ure des gerichts.

No. 122.

Bij het Einde des Jaars.

GEO. CARELESS.

f

1. Snel vlie-den kost-bre tij-den heen;
2. Een an-der jaar is weer voor-bij,
3. De tijd, dien wij hier zijn aan 't werk,

De oogst-tijd is wel-dra ge-daan; Des
Dui-zen-den voer-de 't met zich heen; De
Gaat voort, ge-lijk op vleu-glen, vlug, En

wach-ters stem wordt niet ge-hoord, Des
vreugd' en droef-heid, die het bracht, De
spoe-dig toont de bloem u aan, En

p

f

wach - ters stem wordt niet ge - hoord, Als
vreugd' en droef - heid, die het bracht, Be-
spoe - dig toont de bloem u aan, Dat

f

zij straks huis - waarts zul - len gaan.
hoort nu al - - les tot 't ver - leên.
weer een voor - jaar is te - rug.
huiswaarts
al - les
voor-jaar

4.

Des Evangelies volheid schijnt
Met zulke pracht als men ooit zag;
De aard' en hemel toonen aan
De teek'nen van den laatsten dag.

No. 123.

Mijn Hoogste Goed!

1. Gij zijt mijn hoog-ste goed, ge-na-dig
2. Gij zijt mijn hoog-ste goed! — blijf mij na-
3. Gij zijt mijn hoog-ste goed! — de scherp-ste

Heer! Uw woord, Uw har-te-bloed geeft
bij, En maak mijn zwak ge-moed van
pijn Maakt Uw ver-troos-ting zoet. — Gij

Koor.

vre-de weer.
ang-sten vrij.
zijt de mijn!
} Mijn ziel heeft U van

noo - de, Mijn hart zucht steeds naar U. O,

ze - gen mij, mijn Hei-land, En troost mij nu.

4.

Gij zijt mijn hoogste goed! —
Uw liefdemacht
Geeft zwakken levensmoed
En stervenskracht.

5.

Gij zijt mijn hoogste goed! —
Gij, Heer, alleen!
Och, maak' Uw Geest steeds meer
Met U mij een.

No. 124.

O, hoe schoon!

mf

1. O hoe schoon zijn Zi - ons vel - den,
2. Waar de kin - dren Gods zich bui - gen,
3. Waar de jeugd, in rei - nen vre - de,

mf

Waar het beek - je kab - belt zacht,
In 't ge - bed bij dag en nacht,
Kuisch vol - trekt den eeuw'- gen bond,

Waar de wou - den lus - tig tie - ren,
Smee - kin - gen als reuk - werk stij - gen,
En de en - glen hen be - hoe - den—

Koor. *pp*

En het bloemp-je lief - lijk lacht. O, hoe
Tot den troon van Zij - ne macht. O, hoe
Daar staat men op heil - gen grond. O, hoe

schoon, O hoe schoon Is het,
schoon, O hoe schoon 't Land, waar
schoon, O hoe schoon Is dan

pp

O hoe schoon, O hoe schoon Is het,
O hoe schoon, O hoe schoon 't Land, waar
O hoe schoon, O hoe schoon Is dan

mf

waar de wou-den staan, O hoe schoon, O hoe
's Hee-ren kin-dren zijn, O hoe schoon, O hoe
Zi - ons hei - lig land, O hoe schoon, O hoe

mf

O hoe schoon, O hoe
O hoe schoon, O hoe
O hoe schoon, O hoe

schoon Is het, waar de wou - den staan.
schoon 't Land, waar 's Hee-ren kin - dren zijn.
schoon Is dan Zi - ons hei - lig land.

4.

Waar profeten weder spreken,
Aangedaan met Godes macht;
En de velden vroolijk prijken,
Rijk versierd met hunne pracht.
O hoe schoon, o hoe schoon
't Land, waar Gods profeten staan. } *bis.*

5.

Waar de tempeldaken glinstren,
Helder in de middagzon,
En den heil'gen wordt gegeven
Water van de Levensbron.
O hoe schoon, o hoe schoon
't Land, waar templen weder staan. } *bis.*

6.

Waar de Heer Zijn uitverkoornen
Samen brengt van heind en ver;
Boven Zions eeuw'ge heuv'len
Blinkt alleen de vredester.
O hoe schoon, o hoe schoon,
Zion, waar ook wij eens gaan. } *bis.*

No. 125.

Het Gebed.

1. 't Ge - bed is 's har - ten ei - gen wensch,
2. 't Ge - bed is de last van een zucht,
3. Der woor-den kin - der - lijk - ste vorm

Ver-zwe-gen of ge - uit, Het bran-den van een
Het val - len van een traan, Het op-waarts blik - ken
Is voor 't ge - bed ge-schikt, Het tril - len van die

be - dekt vuur, 't Welk de borst in zich sluit.
van het oog, Als God ons bij kan staan.
e - dle snaar, Waar-op God liefd'-rijk blikt.

4.

'tGebed, des Christens levenskracht,
Is zijn natuurlijk recht,
Zijn wachtwoord aan de poort des doods;
Met haar wint hij 't gevecht.

5.

Het is de stem des zondaars, die
Berouw van schuld bezit,
Wijl d' Englen juichen in hun zang,
En spreken: „Ziet, hij bidt!"

6.

'tGebed vereent de Heil'gen steeds
In hart en daad en woord;
Zoo wordt gemeenschap met den Zoon
En Vader nooit verstoord.

7.

'tGebed is niet alleen op aard,
De Heil'ge Geest bidt meê;
Als Voorspraak bij den eeuw'gen troon
Zoekt Jezus 's zondaars vreê.

8.

Gij Leven, Waarheid en de Weg,
Door Wien wij keeren weer
Tot God; Gij zelf betraadt dat pad,
Leer bidden ons, o Heer!

No. 126.

Als mijn Hart U smeekt.

Langzaam.

1. Als mijn hart U in-nig smeekt, Heil'-ge He-
2. Ik weet nu door U-wen Zoon, Die tot red-
3. Laat de Geest van U-wen Zoon Ons ge-lei-

mel-va-der bo-ven, En mijn geest voor
ding is ge-bo-ren, Dat Gij van der
den, in ons bran-den, Zoo-dat, wan-neer

U ver-schijnt Om met en-glen U te
waar-heid troon Ook mij, sterv'-ling, hebt ver-
Gij ons roept, Gij ons reikt Uw Va-der-

lo - ven, Dan om-straalt mijn aan - ge - zicht
ko - ren. Als ik Hem dan ben ge - lijk,
han - den. Voer ons uit den nacht tot 't licht,

Welk een za - lig, he - melsch licht, Dan omstraalt mijn
Neemt Gij mij in 't He-melsch rijk, Als ik Hem dan
Waar wij zien Uw aan - ge - zicht, Voer ons uit den

aan - ge - zicht Welk een za - lig, he - melsch licht.
ben ge - lijk, Neemt Gij mij in 't He-melsch rijk.
nacht tot 't licht, Waar wij zien Uw aan - ge - zicht.

4.

Laat ons dan Zijn eigen zijn,
Aan Hem innig, trouw gelooven,
Schenk ons Zijner liefde macht —
Niets kan ons aan Hem ontrooven.
Maak ons uit genade rein,
Vader, laat ons zalig zijn! } (*bis*)

No. 127.

Morgengebed.

1. Mijn eerst ge - voel zij prijs en dank, Loof God, o
De Hee - re hoort uw lof - ge - zang, Ver - hef Zijn
2. Heer, neem mijn lot ge - na - dig waar! Dat ik U
Wees mij een Red - der in ge - vaar, Een Va - der

mij - ne ziel!
naam, o ziel! Wees nu ge - pre - zen, God der
vol - gen zal.
als ik val. Geef mij een hart op deugd ge-

macht, Ge-dankt zij U - we trouw, Dat ik na
richt, Ver-vuld met lief-de en moed, Een wij - zen

de - zen zach-ten nacht, Het daglicht weer aanschouw.
geest, die zij - nen plicht Er-kent en wil - lig doet.

3. Dat ik, als een getrouwe knecht,
   Steeds naar de waarheid streef,
Godzalig, needrig, kuisch en recht,
   Door Uw genade leef.
Dat ik om andren bij te staan
   Nooit werk of poging mijd,
Mij steeds in hunne goede daân
   En hunne deugd verblijd.

4. Dat ik 't geluk der levenstijd
   In Uwe vrees geniet,
En mijnen loop in dankbaarheid
   Eindig, als Gij gebiedt.
Mijn eerst gevoel zij prijs en dank,
   Loof God, o mijne ziel!
De Heere hoort uw lofgezang,
   Verhef Zijn naam, o ziel!

No. 128.

De Goede Herder.

1. Je - zus is de Goe - de Her - der,
2. Niet in 't Ba - by - lon van on - rust,
3. Za - lig zal het ons daar we - zen,

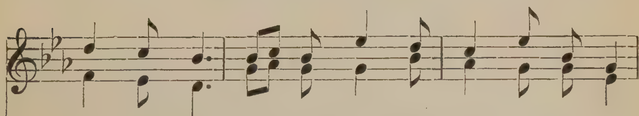
Die voor Zij - ne scha-pen stierf, En voor hen het
Of in Mesechs woes-te - nij, Maar naar Zi - ons
Nu reeds, voor er Je - zus is, Maar toch dui-zend-

eeuw'-ge le - ven, Aan het kruis-hout, eens ver-wierf.
dier - bre stran-den, In de zach - te, vrucht-bre wei,
ma - len meer nog, Eens aan Zij - nen zaal'-gen disch.

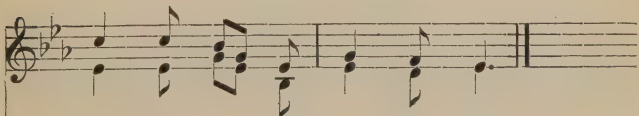
E - ven-als de her-der, roept Hij Zij - ne schaapjes
Komt, trekt al - len met ons me - de! Is het u om
Lie - ve, dier-bre Je-zus! breng ons Spoe-dig, waar Gij

een voor een; Zoo gij hoort naar Zij - ne stem-me,
God te doen, Luis-tert dan ook naar Zijn be - de:
zelf eens zijt! En dat ras de tijd mag ko-men,

Brengt Hij naar Zijn wei u heen.
Gaat uit Ba - bel, wilt u spoên.
Die ons met Uw komst ver - blijdt.

No. 129.

Avondgebed.

1. Hei - land, geef een a - vond - ze - gen,
2. Als ver - nie - ti - ging be - dreigt mij,
3. Zij de nacht ook bang en duis - ter,

Eer de rust mijn geest weer sluit.
Pij - len vlie - gen om mij heen,
Hij ver - bergt mij voor U niet;

Ik be - lijd mijn zond' - ge we - gen;
Is Uw En - glen - wacht rond - om mij,
Gij, die woont in pracht en luis - ter,

rit.

Spreek ver - - ge - - ving op mij uit.
Ben ik vei - - lig dan al - - leen.
Nooit Uw kin - - de - ren ver - liet.

4.

Moog de dood mij hier verrassen,
Zij mijn graf deez' legersteê,
Dat, van zonden rein gewasschen,
Ik dan inga in Uw vreê.

No. 130.

Heilboden Gods.

1. Heil - bo - den Gods, he - rau-ten van Zijn vre - de,
2. Zag 's Meesters oog reeds d'ak-ker wit tot oog-sten,
3. Hoe wel - kom is de voet van vre - de - bo - den,

Roept vroo-lijk uit, wat u de Heer ge - bood;
Maar wei - ni - gen hier tot Zijn dienst be - reid.
Waar 't hooploos hart in 't don-ker tast naar 't licht,

Deelt aan elk hart, ver - twij-flend in zijn nood,
Nu roept Hij, uw Hoofd, Heer en ma - jes - teit,
Waar 't in zijn angst beeft voor Gods hoog ge - richt.

't Woord van ge - na, en tot her - le - ven me - de,
En gij doet naar 't be - vel des Al - ler - hoog - sten,
Wel - za - lig doel, dat gij zul-ken moogt noo - den

Dat Je - zus zelf ons redt van zond' en
Haast wil - lig u, waar u d' el - len - de
Aan Je - zus' voet, in 't rijk door Hem ge-

dood, Ons redt van zond' en dood.
beidt, Waar u d' el - len - de beidt.
sticht, In 't rijk door Hem ge - sticht.

No. 131.

Wat is Waarheid?

1. O zeg, wat is waarheid? — De groot - ste
2. O zeg, wat is waarheid? — De schoon-ste
3. De scep - ter ont - val - le des dwing-lands

schat; Niet de weel-de der aar - de ge - lijk; On -
prijs Voor het streven van go - den en mensch. Ga,
hand, Als hij te -gen ge -rech-tig-heid strijdt; Maar

schat-baar de waar-de van waarheid zal zijn, Als de
zoek in de diep - te, of zij daar ook zij, Of
d' eeu - wi - ge waarheid staat im -mer steeds pal, Niets

vorst-lij - ke troon wordt ge - re-kend slechts schijn, Ge-
stijg naar omhoog, naar der En - ge - len rei. 't Is het
kan haar ver- an - dren of bren-gen ten val, Zij weer-

re - kend als stof en als slijk, Wordt ge-
doel van den e - del - sten wensch, 't Is het
staat zelfs den tand van den tijd, Zij weer-

re - kend als stof en als slijk.
doel van den e - del - sten wensch.
staat zelfs den tand van den tijd.

4.

Zeg dan, wat is waarheid? — Het laatst en 't eerst,
Zij is buiten de grens van den tijd;
De heemlen en aarde, zij mogen vergaan,
Wat er ook geschiede, blijft waarheid bestaan,
Onveranderlijk in eeuwigheid. (*bis.*)

No. 132.

Glorie tot God omhoog.

EVAN STEPHENS.

1. Glo - rie tot God om-hoog, Dat 't heel-al
2. Je - zus, die voor ons stierf, Ge - nâ voor
3. Laat heel der en - glen rang Stem - men een

Hem ver-hoog', Prijst Zij-nen naam, Prijst Zij-nen naam!
ons ver-wierf, Prijst Zij-nen naam, Prijst Zij-nen naam!
lief - de - zang Tot Zij-nen naam, Tot Zij-nen naam.

Zijn liefd' heeft ons be-reid Le-ven en za-lig-heid;
Zegt wat Hij heeft gewrocht, Hoe duur Hij ons gekocht,
Voor Hem is nu be-reid Glo-rie en ma-jes-teit

Zingt eeu-wig-lijk ver-blijd: Het waar-dig Lam.
Ons heil steeds heeft ge-zocht: Het waar-dig Lam.
In al-le eeu-wig-heid, Het waar-dig Lam!

No. 133.

De schoone Toekomst.

Geo. Careless.

1. Lief-lijk rijst het hei-lig dag-licht
2. Heer-lijk vloei-en vreug-de-stroo-men
3. Schie-lijk vluch-ten duis-tre wol-ken;

Van het Dui-zend-ja-rig rijk, Brengt den
Uit des he-mels eeuw'-ge bron, Langs der
Haas-tig-lijk ver-dwijnt de mist. Sa-tan

Heil' - gen 't wel - kom be - richt, Dat de
ber - gen gou - den zoo - men, Stra - len
zoekt nu nog de vol - ken; — Wel - dra

nacht nu neemt de wijk, Dat de
van de waar - heids - zon, Stra - len
ein - digt zon - de en list, Wel - dra

nacht nu neemt de wijk.
van de waar-heids-zon.
ein - digt zon - de en list.

4.

Snellijk komt de Sabbat nader,
  Waar deez' aard geniet haar rust;
Israel dient dan aller Vader,
  Van Zijn zegen gansch bewust. (*bis*)

5.

D' atmosfeer vervuld met geuren,
  D' aard, met 't reinste groen bedekt,
Prijkt in vroegre pracht en kleuren,
  Uit haar slaap dra wordt gewekt. (*bis*)

6.

Eens in den opstandingsmorgen
  Zullen w'allen zijn gelijk,
Gansch ontdaan van strijd en zorgen,
  Schoon bekleed zijn in Zijn rijk. (*bis*)

7.

't Oog heeft niet gezien de schatten,
  Die de Vader voor ons koos,
Die de grootste vreugd bevatten,
  Zelfs het Leven voor altoos. (*bis*)

8.

Heil'ge broedren, treurt niet langer,
  Vreest gevaar niet, noch geweld,
En uw harte zij niet bange;
  Draagt beproeving met geduld. (*bis*)

No. 134.

Dochter Zions.

1. Doch-ter Zi - ons, Wees nu ver-heugd!
2. Ho - si - - an - na, Gij Da - vids Zoon!
3. Ja, Ho - san - na, Gij Da - vids Zoon,

Juich thans van vreug - de, Je - ru-za - lem!
Heil en ze - gen zij Zijn volk;
Wees nu ge - groet, o Vre - de - vorst.

p

Zie uw Ko - ning komt tot u,
Sticht nu, Heer! Uw eeu - wig rijk;
Eeu - - wig staat Uw ze - - tel vast,

p

Ja, Hij komt, de Vre - - de - vorst!
't Blij Ho - san - na komt U toe.
Eeu - - wig als Je - ho - - va's troon.

Koor.

f

Ho - si - - an - na, Gij Da - vids Zoon,

Wees nu ge - groet, o Vre - de - vorst!

No. 135.

Erkent dien God.

WIJZE: No. 4.

1. De Heer zal opstaan tot den strijd;
Hij zal Zijn haters, wijd en zijd,
  Verjaagd, verstrooid doen zuchten;
Hoe trotsch Zijn vijand wezen moog',
Hij zal, voor Zijn ontzaglijk oog,
  Al sidderende vluchten.
Gij zult hen, daar G'in glans verschijnt,
Als rook en damp, die ras verdwijnt,
  Verdrijven en doen dolen.
't Godlooze volk wordt haast tot asch;
't Zal voor Uw oog vergaan, als was,
  Dat smelt voor gloênde kolen.

2. Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
  Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid!
Wie zou die Hoogste Majesteit
  Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil:
Hij schenkt uit goedheid, zonder peil,
  Ons 't eeuwig zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het nadren van den dood,
  Volkomen uitkomst geven.

3. Gij Koninkrijken! zingt Gods lof!
Heft psalmen op naar 't hemelhof,
  Van ouds Zijn troon en woning;
Daar Hij, bekleed met eer en macht,
Zijn sterke stem verheft met kracht,
  En heerscht als Zions Koning!
Geeft sterkt' aan onzen God en Heer;
Hij heeft in Israël Zijn eer
  En hoogheid willen toonen:
Erkent dien God; Hij is geducht;
Hij doet Zijn sterkte boven lucht
  En boven wolken wonen!

No. 136.

Vergeving door Zijn bloed.

GEO. CARELESS.

1. Rijs op, mijn ziel, houd stand, Werp weg uw
2. Hij leeft voor im - mer daar; Met tee - dren
3. Vijf won - den gaf men Hem Op den Cal-

schuld'-ge vrees; De bloe - den - de of - fe-
lief - de - gloed Pleit steeds die Mid - de-
va - rie - berg: Ge - lijk der smee - king

rand Tot mijn be - houd ver - rees; Voor Go - des
laar, Wijst op Zijn dier-baar bloed, Dat ons ver-
stem, Zijn zij ge - be - den sterk; Zij roe - pen:

troon staat Je - zus' pand, Mijn
lost van zon - den - loon, Be-
„O, ver - geef, ver - geef, Dat

Voor Go-des troon staat Je-zus' pand,
Dat ons ver-lost van zon-denloon,
Zij roepen: „O, ver-geef, vergeef,

naam ge - schre - ven in Zijn hand.
spren - kelt den ge - na - de - troon.
de ge - los - te zon - daar leef!"

4. De Vader hoort 't gebed
Van Zijn gezalfden Zoon,
Verweigring of verzet
Komt niet van Godes troon;
Zijn Geest getuigt, alsook Zijn bloed,
Dat ik geboren ben uit God.

5. Ik ben met God verzoend,
Vergeving schenkt mijn Heer:
Zijn kind word ik genoemd,
Ik vrees niet langer meer.
Vertrouwend nader ik tot U,
Roep: „Vader, Abba. Vader!" nu.

No. 137.

Ons hooger Doel.

EVAN STÉPHENS.

1. Gij dwa - ze ziel, die doolt Ver van het
2. Dwaas-heid, el - len - de en smart, Gij vult het
3. Zoo nie - tig, arm en klein, Aan u - wen

pad der deugd — Die een-zaam on - be-
le - - vens - lot, En kunt niets groots of
smaad ge - woon, Zoo dwaas en on - wijs,

ga - ne weg Tot 't le - ven, heil en
heer-lijks zien Of goeds in on - zen
rij - zen wij Ver bo - ven u - wen

vreugd. Waar-om werkt gij het kwaad, En eilt tot
dood. Als - of tot leed op aard, Wordt hier het
hoon. Tot hoo-ger doel heeft ons De Heil'-ge

uw ver - derf, En haat de wijs - heid
hart door-knaagd, Wij le - ven heel en
Geest ge - leid; Tot ko - ning heeft Hij,

van om - hoog, Ver-beurt uw he-melsch erf?
al ver - acht En ster - ven on - beklaagd.
door Zijn bloed, En Pries - ters ons ge - wijd.

4.

Gods Englen dienen ons,
Zij slaan ons altijd gâ,
Bewaken steeds met teedre zorg
De zonen van genâ.
Zij schenken al wat ons
Tot eeuw'ge vreugde dient;
God zelf is onze Vader trouw,
En Jezus onze Vriend.

5.

Gods Geest heeft schatten ons
Van licht en macht ontplooid;
Wij zijn met glorie eens bekleed,
In vlekloos wit getooid.
Meêlijdend zien wij neêr
Op d'aardsche vorstenkroon,
Want ons geboorterecht is eens
Te heerschen met Gods Zoon.

No. 138.

Israels Leidsman.

Rossini.

1. Leids-man van Is-raels heir, en Gids
2. Vei-lig door U-wen Geest ge-leid,

Van hen, die zoe´ - ken 't He - melsch land,
Dwaal ik nooit af in de woes - tijn;

Uw tee - dre lief - de houdt mij steeds On-
Staan-de on-der Uw Voor - zie - nig - heid, Noem

der de scha- duw van Uw hand.
ik geen an - dre lei - ding mijn;

Mij sterkt Uw hulp, leidt Uw ge - bod,
Ben van ge - vaar en ang - sten vrij,

Mijn eind-doel is de lof van God.
Want Lief-de Al-mach-tig is na - bij.

No. 139.

De Groote Redder stierf.

Adagio. GEO. CARELESS.

1. Aanschouw, de groo - te Red - der stierf,
2. Door snood-aards werd die God ge - hoond,
3. Hoe - wel in dood - strijd Hij daar hing,

Be - vre - dig - de een ge - bro - ken wet,
Zijn hand en voet en zij door - boord,
Ont - viel Zijn tong geen mor - rend woord,

p

Waardoor ver - zoe - ning Hij ver - wierf,
Met door - nen werd Zijn hoofd ge - kroond,
Zijns Va - ders wil en vor - de - ring,

Waardoor ver - zoe - ning Hij ver - wierf
Met door - nen werd Zijn hoofd ge - kroond,
Zijns Va - ders wil en vor - de - ring

f

En ons van dood en zon - den redt.
Wijl smaad en las - - ter werd ge - hoord.
Om te ver - vul - - len kwam Hij voort.

4.

Heer, spaar dien bittren beker mij;
Doch Uw wil, en niet mijn, geschied'.
't Eind van mijn werk is nu nabij, (*bis*)
Ontvang mijn geest, die tot U vliedt.

5.

Hij stierf, en bij dit wreed gezicht
Beeft d'aarde, bang zucht de natuur,
In schaamte onttrekt de zon haar licht, (*bis*)
Want 't is eens Godes stervensuur.

6.

Hij leeft — en needrig buigen wij
Om deze heil'ge teek'nen hier,
Trachten Gods wil te doen, als Hij, (*bis*)
En volgen immer Zijn banier.

No. 140.

Bron van Geloof!

Andante GEO CARELESS.

1. Bron van Ge - loof, en Eeu - wig Woord,
2. Naar U ver - langt ons need'-rig hart,
3. Wij we - ten door ge - loof, o Heer,

Wiens Geest ont - steekt de le - vens-vlam, —
Uw on - uit - spreek-lijk licht be - geert.
Dat om te red - den Gij hebt macht;

Als zijn Vol - ein - der Zelf en Heer,
Ver-meer in ons dat hei - lig vuur;
De toe-komst wordt voor ons zoo klaar,

't Ge - loof nooit tot ver - an - dring kwam,
Door waar ge - loof wordt Gij ver - eerd,
't Ver - le - den weêr tot ons ge - bracht,

't Ge - loof nooit tot ver - an - dring kwam.
Door waar ge - loof wordt Gij ver - eerd.
't Ver - le - den weêr tot ons ge - bracht.

4. Aan hem, die in Uw naam gelooft,
   Geeft Gij eens 't eeuw'ge leven, Heer;
En hij ontvangt vergiffenis,
   Glorie en heiligheid en eer. (*bis*)

5. Hetgeen het zwak verstand niet kent,
   Der rede flauwe straal niet vindt,
Wordt overtuigend duid'lijk door
   Den Geest, die ons met God verbindt. (*bis*)

6. Door het geloof gewordt ons licht,
   De wolk verdwijnt, de schaduw vliedt;
De Ongeziene wordt aanschouwd,
   Des sterv'lings oog den Heere ziet. (*bis*)

No. 141.

Zingt een nieuw Gezang.

WIJZE: No. 19.

1. Zingt, zingt een nieuw gezang den Heere,
   Dien Grooten God, die wondren deed!
   Zijn rechterhand, vol sterkt' en eere,
   Zijn heilig' arm wrocht heil na leed.
   Dat heil heeft God nu doen verkonden,
   Nu heeft Hij Zijn gerechtigheid,
   Zoo vlekkeloos en ongeschonden,
   Voor 't heidendom ten toon gespreid.

2. Hij heeft gedacht aan Zijn genade;
   Zijn trouw aan Israel nooit gekrenkt;
   Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
   Nu onze God Zijn heil ons schenkt.
   Juich dan den Heer' met blijde galmen,
   Gij gansche wereld! juich van vreugd;
   Zing vroolijk in verheven psalmen
   Het heil, dat d' aard in 't rond verheugt!

No. 142.

Verhoor mijn stil Gebed.

EVAN STEPHENS.

1. O God, ver - hoor mijn stil ge - bed;
2. Hoe groot, recht-vaar-dig, goed en wijs
3. Ik ben zoo gaar- ne met Uw volk,

Gij zijt mijn hoop, mijn vreugd, mijn lust;
Zijt Gij, mijn Va - der en mijn God;
En zoek Uw godd'-lijk aan - ge - - zicht;

De glo - rie, die Uw naam be - dekt, Valt
Ik be - hoor U, Uw knecht, Uw zoon Zoo
'k Heb daar Uw heer - lijk - heid aan-schouwd, Ge-

mij ten deel in U - we rust.
duur ge - - kocht door Je - zus' bloed.
voeld des He - - mels macht en licht.

4. 'k Verhef mijn handen en mijn stem
In zang en bidden, wijl ik leef.
Dit werk maakt steeds mijn hart verheugd;
Geef, dat ik innig daaraan kleef.

No. 143.

Naar de Zondagsschool.

R. B. Baird.

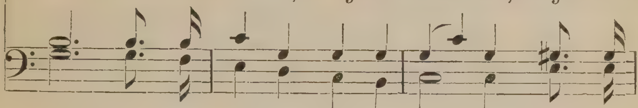
1. Als het schoo-ne licht der mor - gen Lief - lijk
2. Voor een goed en e - del oog - merk Ko - men
3. Laat ons koen en dap - per voort - gaan, Zoo - als

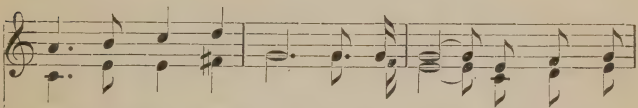
daagt op berg en dal, En der voog'- len
w'ie-dren Zon - dag saâm, Om naar za - lig-
goe - den strij - ders past; Hij zal ons be-

he-melsch zin - gen d'At - mos - feer vult o - ver-
heid te stre - ven En te prij - zen Go - des
hoe - den, lei - den, In het werk door Hem ge-

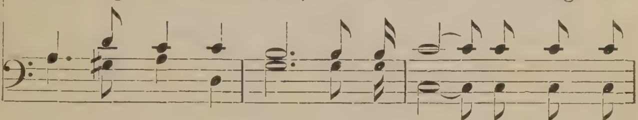

al. Dat der zon-ne blij-de straal dan 't Har - te
naam! 't Vlij-tig hart hoeft niet te kla - gen, Ern - stig
last. Wordt niet moe-de, twij-felt nim - mer, Strijdt maar

bin - nen drin - gen mag; De na - tuur verspreidt haar
werk wordt eens be - loond; God ont-houdt geenszins Zijn
moe - dig tot het eind; Al-hoe-wel ons dreigt de

geu-ren 't Meest op d'heil-gen Sab-bat - dag.
ze - gen Hem, die waarheidslief - de toont. Laat ons
vij - and, Is God ons een trou-we Vriend.

gaan, laat ons gaan, Vlij - tig

Laat ons gaan, Laat ons gaan,

gaan naar de Zondagsschool; Laat ons gaan, met lief-de en

lust, Vlij - tig gaan naar de Zon-dags-school.

No. 144.

Welkom, Heil'ge Zondag!

E. Beesley.

1. Wel-kom, heil'-ge Zon-dag, Goe-de dag van
2. Nee-drig en ver - lan-gend Bid-den wij tot

rust! Blij - de groe-ten wij u; Gij zijt
God; Dankt Hem voor Zijn lief - de, Hoort naar

on - ze lust. Vroo-lijk, dank-baar rijst nu
Zijn ge - bod. Dankt Hem voor den Sab-bat,

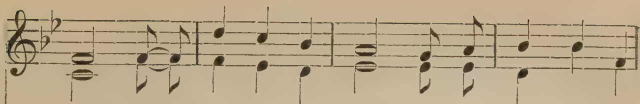
On - zer stem-men klank, En - glen dra - gen
Heil'-ge dag van rust, Bes - te van de

tot God On - zen lief - de - zang.
ze - ven, Gij zijt on - ze lust.

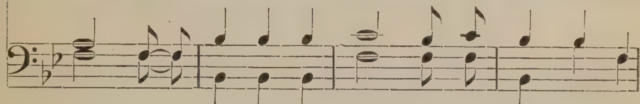
No. 145.

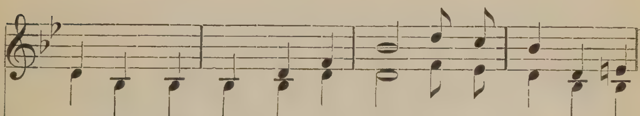
De Standaard van Zion.

1. O Heil - gen, zaagt gij bo-ven dien berg zoo
2. Ons wachtwoord is vreeê en ver - za - king van
3. Schoon de schat - ten der aard eens ver - te - ren door

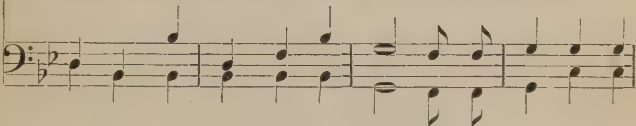

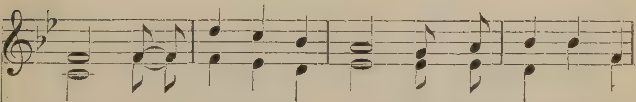
hoog De ster der be - lof - te zoo blin-kend en
'tkwaad. Wij wachten met blijd-schap de komst van den
vuur, En pla-ne - ten ver - gaan door de stor - men en

heerlijk, Zijn straal, die zoo hel - der de we-reld om-
Koning, Als wij, dan be - vrijd van ver - ach-ting en
donder,Schoon'tzonlicht des He-mels ver-dwijnt op den

hoog, Wijl Zi - ons ba - nie - ren daar wappren zoo
smaad, Ons koestren in 't licht, in Zi - ons blij - de
duur, En de he - mel gescheurd wordt van bo - ven tot

heerlijk, Om den volkren te zijn tot een tee-ken zoo
woning, Der deugd vre-de - vaan is nu waaiend met
on-der, Zal waarheid steeds staan, door Gods Geest hierge-

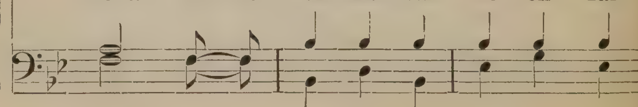

rein, Hen no - pen te staan bij zoo'n dengde - lijk
vreugd, Ver-klaart in de ber - gen de reinheid der
sticht, Als Hei - li - ge Pries-ters dan houden 't ge-

sein? O stan-daard van Zi - on, moogt
jeugd. Laat de stan-daard van Zi - on dan
richt. En de stan-daard van Zi - on zal

Rit. *f*

gij eeu-wig-lijk zijn In het mid - den van dit
ook eeu-wig-lijk zijn In het mid - den van ons
dan eeu-wig-lijk zijn In het mid - den van Gods

Rit. *f*

volk zoo vrij en zoo rein!
volk zoo vrij en zoo rein!
volk zoo vrij en zoo rein!

No. 146.

Uw Dienst is zoet.

Moderato. GEO. CARELESS.

1. Uw dienst is zoet, mijn God en Heer; Ik
2. Zoet is de dag van heil - ge rust, Geen
3. Mijn hart zal win - nen in den Heer, Het

TENOR-SOLO.

prijs Uw naam met lof en eer, Ik
aard-sche zorg ver - stoort mijn lust; O
prijst Zijn naam en geeft Hem eer. Hoe

DUET.

p

meld Uw waar - - heid al den dag, En
dat mijn hart, door U ge - kend, Als
groot, o God! is toch Uw werk; Uw

f

zing Uw goed - heid in den nacht, En
Da - vids har - pe zij ge - stemd, Als
raads - be - sluit, on - ein - - dig sterk, Uw

f

zing Uw goed - heid in den nacht.
Da - vids har - pe zij ge - stemd.
raads - be - sluit, on - - - ein - dig sterk.

4.

Hoe groot zal d' eer zijn, die ik breng,
Als ik met d' Heil'gen mij vermeng,
Aan Uwen naam, als ik zal zien
U, Vader, over 't al gebiên.

5.

De zonde, eens mijn vijand sterk,
Zal mij niet storen in Uw werk;
't Inwendig kwaad zal niet bestaan,
Noch Satan mij met pijn belaân.

6.

Dan zal ik weten, hooren, zien
Wat ik begeer dat Gij zoudt biên,
Dan leef ik eens in reine deugd
Te midden van die hemelvreugd.

No. 147.

Het Hart kent daar de zijnen.

wij dan ou-ders, vrienden In der vrij - ge - koch-te
wij in oog en we - zen, In hun juub-lend feest-ge-
stem u leert ge - loo - ven, Vindt uw hart ten vol eens

schaar, Hen her - ken - nend, we - der - vin-den? Kent het
baar We-der d'ou - de lief - de le - zen? Kent het
waar: We-der-zien wacht ons daar bo -ven, 't Hart her-

Koor.

hart de zij - nen daar?
hart de zij - nen daar? Ja, het hart kent daar de
kent de zij - nen daar.

zij-nen, Ja het hart kent daar de zij-nen, Ja het

hart kent daar de zijnen, 't Harte kent de zijnen daar.

4.

Komt, belasten en vermoeiden,
  Heft in hope 't oog naar ginds,
Waar gij uw aan 't stof ontboeiden
  Eens voor eeuwig wedervindt.
Hier doet dood en scheiding weenen —
  Alles zal Gods jubeljaar
In het Vaderhuis hereenen:
  't Hart herkent de zijnen daar!
Koor. Ja, het hart kent, enz.

(*Uit „Het Land der Vreemdelingschap.*")

No. 148.

De Verdrukking.

1. Juicht, gij ver-strooi-den, klein van macht, De
2. Een tee - ken in de lucht ver-schijnt, En
3. De Heil'-gen zijn a - lom ver - spreid Op

ze - ge is na - bij, En Je - zus hoort der ar-men
bloed en vuur en rook; Het menschenhart be-zwijkt in
aard, om hulp te biên, Zij ma-ken Go - des Woord be-

klacht, Der we - du - wen ge-schrei. Het bloed van
vrees, Maar d'uit-komst na-dert ook. Aard-be - ving
kend, Om daar - na Hem te zien. Godsknechten,

hen, die zijn ge - dood, Roept luid om wraak tot
schudt be-neên den grond, En stor-men in de
weest verheugd en juicht, Blijft trouw, wordt niet ver-

God; Hun roep zal geens-zins ij - del zijn, Hoe
lucht, Die bla - zen nood - ge-schrei in 't rond, En
leid. Ver-heugt u, groot is eens uw loon, De

ook de we - reld spot.
ie - der op de vlucht.
ze - ge is voor - zeid.

4.

En als mijn lichaam wordt gedood
  Door ruwe, booze hand,
Dan loof ik God in hooger sfeer,
  Want Zijne trouw houdt stand.
Glorie tot God, gij Heil'gen hoort!
  En zucht en kermt nu niet;
Maar luistert naar des Geestes woord
  Redding is in 't verschiet.

No. 149.

De Grootheid des Heeren.

T. C. GRIGGS.

1. Uw glo - rie, Heer, is uit - ge-breid, Uw
2. Het groo - te licht ver - klaart Uw macht, Zijn
3. En als wij zien Uw won - der - doel, Tot

won-dren stij-gen hoog! Ge-kend door d'aard is
pad spreekt van Uw kunst, En aan de vleug - len
red - ding van den mensch, Barm-har - tig - heid en

d' heer-lijk-heid, Die d'he - me - len om - toog, Ge-
U - wer kracht, Zien wij Uw lief-de-gunst, En
recht ver - eent Uw hei - lig doel en wensch, Barm-

kend— door d'aard is d' heer - lijk - heid, Die
aan — de vleug-len U - - wer kracht Zien
har - - tig - heid en recht— ver - eent Uw

d' he - me - len om - toog.
wij Uw lief - de - gunst.
hei - lig doel en wensch.

4. Wij zien dan in de Godheid 't best
Erbarming, liefdegloed,
Beoogend slechts rechtvaardigheid, } *bis.*
Verzoenend door Zijn bloed.

5. Naar wetten edel en volmaakt
Is 't reine plan van God.
Komt! laat ons dan tevreden zijn } *bis.*
Met dit ons aardsche lot.

No. 150.

Boven de Sterren.

Langzaam.

pp

1. Bo - ven de ster - ren zal 't licht voor u
2. Bo - ven de ster - ren wordt al - les u
3. Bo - ven de ster - ren, daar ziet gij eens

p

da - gen, Daar wordt uw ho - pen, uw
klaar - heid, Daar ziet gij ze - ker de
we - der Al - len, die 't lot hier van

wen-schen ver-hoord; Hier moet gij lij - den en
raads'-len ont-huld, 't Woord der be - lof - te, de
u heeft ge-wend; Daar valt de scheidsmuur, de

dul - den en dra - gen, Daar wordt uw
Godd' - lij - ke waar - heid, Daar wordt het
sto - ren - de ne - der, Daar wordt de

vre - de door niets meer ver-stoord, Daar wordt uw
heer - lijk en eeu - wig ver - vuld, Daar wordt het
ziel door de zie - len her - kend, Daar wordt de

pp

vre - de door niets meer ver - stoord.
heer - lijk en eeu - wig ver - vuld.
ziel door de zie - len her - kend.

4.

Boven de sterren, daar ruischen de palmen,
'tKoeltje u toe, dat de slapen u kust.
Englen geleiden met heil'ge psalmen
'tDoodmoede harte ter eeuwige rust. (*bis*).

(Muziek: *Neerbosch' Zangen.*)

No. 151.

God, Hoog in Eer!

Plechtig.

1. God, hoog in eer en groot van
2. Hij, die geen vo - gel - tje ver-
3. Geef, Heer, dat ik met el - ken

f

macht, Wien eer en lof wordt toe - ge - bracht,
geet, Die mijn be - hoef - ten kent en weet,
dag U meer en be - ter dan - ken mag,

Voor Wien zich buigt de Se - ra - fijn, Die God zal
Die trou - we Va - der weet ge - wis Wat voor Zijn
Dat ik U bo - ven al - les min, Zoo voert Gij

1 | 2

mij tot Va - der zijn, mij tot Va - der zijn.
kind het nut - tigst is, kind het nut - tigst is.
m'eens ten he - mel in, m'eens ten he - mel in.

No. 152.

Dat ons Hart U behoore.

Langzaam.

f

1. Dat ons hart U mag be - hoo - ren,
2. Ja, dat geeft ons vreugd van bin - nen,
3. Nie - mand min - de ooit zoo tee - der,

Dier - bre Je - zus, voor al - tijd! Dat Gij ons hebt
Stil - le rust en vreê voor God, Als w'aan Je - zus
Als die trou - we Hei - land doet; Nie-mand was tot

weêr - ge - bo - ren En ons 't hoogst ge - luk be - reid;
hart en zin - nen Toe - be - trou-wen, heel ons lot.
hulp ge - ree - der, Trek-kend door een lief - degloed.

O! dat doet ons har-te jui-chen, Doet ons smeeken:
Als wij aan Zijn hand zoo wand'len, Luistrend naar Zijn
Hij ontvangt ons, arm van gees-te, Deelt met ons Zijn

„Trou-we Heer, Geef, dat w'U steeds dank be-tui-gen,
lief-de-stem, Wor-den w'één in wil en hand'-len,
er-fe-nis, Maakt in 's Va-ders huis de mees-te

En ons hart U lo-ve en eer!"
Één in geest en macht met Hem!
Wie hier al-ler die-naar is.

No. 153.

Waarheen gaat gij?

Met gevoel.

p

1. Zegt ons, Heil'gen, waar-heen gaat gij, 't Oog om-hoog en hand aan hand?
Wij gaan, op des Ko-nings roepstem, Naar Zi-on, ons Va-der-land.

2. On-heil, storm en ramp be-dreigt u; Zijt gij voor 't ge-vaar be-stand?
Waar-om zou-den wij toch vree-zen, Als wij gaan op Gods command?

f

O-ver zee en berg en da-len Gaan wij naar de blij-de za-len, Gaan wij

't Priester-schap zal ons ge-lei-den; God zal ons van ramp be-vrij-den, God zal

naar de blij-de za-len Van Zi - on, ons Va-der-
ons van ramp be-vrij-den, Hij brengt ons in 't Va-der-

land, Gaan wij naar de blij - de za-len Van Zi-
land, God zal ons van ramp be-vrijden, Hij brengt

on, ons Va - der - land.
ons in 't Va - der - land.

3. Zegt ons, Heil'gen, wat verwacht gij
Als uw deel aan 't Westerstrand?
Gloriekroon en Priesterkleeding,
Bij volharding, uit Gods hand.
God, den Heil'gen, Ongezienen,
Zullen wij eens ziende dienen (*bis*) } *bis.*
In Zijn Huis, in 't Vaderland. }

4. Zegt ons, Heil'gen, mogen wij ook
Met u trekken naar dat land?
Komt, weest welkom, volgt ons allen,
't Oog op God en hand aan hand!
Bij der Englen vreugdezangen,
Zal de Heer ons zelf ontvangen (*bis*) } *bis.*
In Zijn Huis, in 't Vaderland. }

No. 154.

Laat ons moedig strijden.

WIJZE: No. 153.

1. Broeders, zusters! blij te moede
Hier in Babylon gestreên!
Straks gaan w' onder 's Heeren hoede,
Naar Zion, naar 't Westen, heen.
God, de Vader in den Hooge,
Weet welk doel wij hier beoogen, (*bis*) } *bis.*
Daarom moedig hier gestreên. }

2. Daar zullen wij hen ontmoeten,
De alreeds verloste schaar,
Die ons jub'lend zal begroeten,
Als ontkoom'nen aan 't gevaar.
Laat ons dan blijmoedig strijden,
Kampen met gevaar en lijden, (*bis*) } *bis.*
Steunend op den Middelaar. }

3. Daarom moedig hier gestreden,
Nimmer voor gevaar beducht;
Maar door vasten en gebeden
Gaat de booze op de vlucht.
In de kracht van God te strijden
Brengt verzachting in het lijden (*bis*) } *bis.*
En het vleesch zelfs onder tucht. }

No. 155.

Zoete Nacht!

scherm ons door Uw macht, Nu ook
hoe - de rust men zacht, Ook zelfs
ons werk is vol - bracht, Volgt geen

weer in de - zen nacht.
in den bang - sten nacht.
nacht, neen, volgt geen nacht.

(Muziek: *Neerbosch Zangen.*)

No. 156.

De Herders van Bethlehem.

WIJZE: No. 155.

1.

Herders hoort, herders hoort!
Luistert naar der Englen woord:
„Vrede zal op aarde dagen,
God heeft in den mensch behagen."
Herders, gaat en zegt het voort. *(bis.)*

2. Richt uw schreên, richt uw schreên
Naar de stad van David heen.
Daar ligt in een kribbe neder
De Messias, klein en teeder,
U beloofd reeds lang voorheen. *(bis.)*

3. Aller Heer, aller Heer
Ligt daar op het stroo ter neêr,
Dit zal u ten teeken strekken,
Dat slechts doeken Hem bedekken;
Gaat en brengt Hem lof en eer. *(bis.)*

4. 't Is Gods Zoon, 't is Gods Zoon,
Neêrgedaald van Zijnen troon.
Geen paleis van eenen Koning
Is Zijn eerste aardsche woning,
Maar een stal strekt Hem ter woon. *(bis.)*

5. Menschenkind, menschenkind,
Weet, dat God u teêr bemint;
Hij heeft U Zijn Zoon gegeven,
Opdat gij het eeuwig leven
Door Zijn zoenbloed eenmaal wint. *(bis.)*

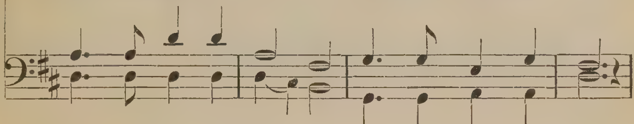
No. 157.

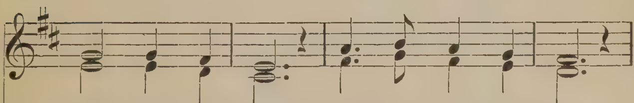
Wees gij stil, mijn Ziele.

1. Wees gij stil, mijn zie - le, Vertrouw op den Heer,
2. Wees dan blij, mijn zie - le, ge - rust in uw Heer,

Wat u ook ont - vie - le, Je - zus nim - mer - meer.
Want, wat wijkt of wie - le, Gods trouw neemt geen keer.

Blijf on - ver - saagd, Want de mor - gen daagt,
Wie u ver - liet, God be - geeft u niet,

Want uw zaal' - ge toe - komst Brengt meer dan gij vraagt.
Uw vertroos - ting blijft Hij Steeds in uw ver - driet.

Nog slechts een wij - le, Dan smaakt gij vreugd,
O, dier - bre Hei - land, Kom spoe - dig, kom,

Als uws Hei-lands komst u - we ziel ver - heugt.
Neem dan U - we plaats in als Brui - de - gom.

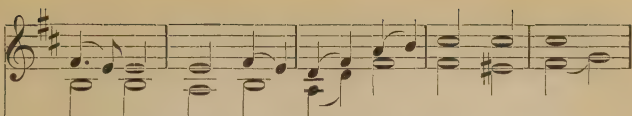
No. 158.

Als een Herder, leid mij.

H. P. Danks.

mf

1. Hei - land, Hei - land, Hei-land, als een her - der
2. Gij be - loof - det, Gij be - loof - det, mij t'ont-
3. Hei - land, Hei - land, Dat mijn hart reeds vroeg U

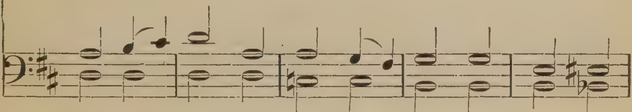

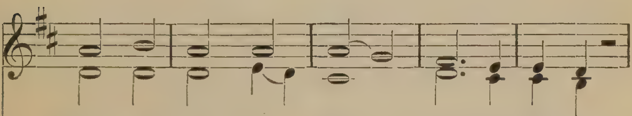
leid mij, Want Uw zorg be - hoef ik zeer,
van - gen, Arm en zon - dig als ik ben;
zoe - ke, Doe mij ken - nen U - wen wil,

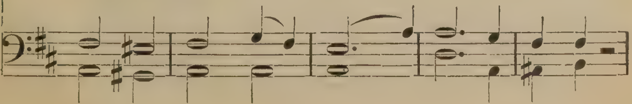

Voed mij in Uw fris - sche wei - den, Geef m'een
Gij hebt lief-de om mij te hee - len, Uit ge-
Dat ik van Uw we - gen lee - re, Lief - de

plaats bij U, o Heer! Dier- bre Je - zus!
na - de maakt mij rein. Dier- bre Je - zus!
rein mijn boe - zem vull'. Dier- bre Je - zus!

Dier-bre Je-zus! Om te red - den kwaamt Gij
Dier-bre Je-zus! Leer mij nee - drig zijn en
Dier-bre Je-zus! 'k Blijf in U te - vre - de en

neêr; Dier - bre Je-zus, Dier - bre Je - zus!
klein; Dier - bre Je-zus, Dier - bre Je - zus!
stil; Dier - bre Je-zus, Dier - bre Je - zus!

Om te red - den kwaamt Gij neêr.
Leer mij nee - drig zijn en klein.
'k Blijf in U te - - vre - de en stil.

No. 159.

Vriendelijke Woorden.

SOLO.

1. Laat ons vriend'lijke woorden steeds spre-ken Te-
2. Als de stra-len der zon in den mor-gen, Roepen

huis of waar w'ook mogen zijn; Zij zijn als de ge-
zij ons tot nieuw le-ven weêr, Als het zach-te ge-

zan-gen der vo-glen, Zoo lieflijk, zoo vroolijk en
kab-bel van 't beekje, Vallen zij met een zoeten klank

rein; Zij ver - blij-den het har - te zoo
neêr. Laat ons dan met vriend'lij - ke

droe - vig, Ge - ven kracht en macht van om-
stem-men On - ze vriend-schap vernieuwen, nu

hoog; En waar don - kre wol - ken ver-
weêr; Tot de een met den an - de - ren

Rit.

schij-nen, Zij lief - de de taal van uw oog.
in - stemt, In vriendschap, in lief-de en eer.

Koor.

O, die woor - den zoo schoon, Op een

vriend'lij-ken toon, Brengen zon - licht in 't droe-vi - ge

hart; Laat ons vriend'-lij - ke woor-den steeds

spre - ken, Zij le - ni - gen droef-heid en smart.

No. 160.

Maak mij Uwe Wegen bekend.

1. Heer ai! maak mij U - we we - gen, Door Uw
2· 's Hee-ren goed-heid kent geen pa - len; God is
3. Lou - tre goed-heid, lief - de - koor-den, Waar-heid,

Woord en Geest be - kend; Leer mij, hoe die zijn ge-
recht, dus zal Hij door On - der - wij - zen hen die
zijn des Hee - ren paân, Hun, die Zijn ver-bond en

le - gen, En waar - heen G'Uw tre - den wendt.
dwa - len, Bren-gen in het rech - te spoor.
woor-den, Als hun schat - ten ga - de - slaan.

Leid mij in Uw waar-heid; leer IJv'rig mij Uw
Hij zal lei-den 't zacht ge - moed In het ef - fen
Wil mij, U - wen naam ter eer, Al mijn eu-vel-

wet be - trach - ten; Want Gij zijt mijn heil, o
recht des Hee - ren; Wie Hem nee - drig valt te
daân ver - ge - ven; Ik heb te - gen U, o

Heer! 'k Blijf U al den dag ver - wach - ten.
voet, Zal van Hem zijn we - gen lee - ren.
Heer! Zwaar en me - nig - maal mis - dre - ven.

4.

Wie heeft lust den Heer te vreezen,
'tAllerhoogst en eeuwig goed?
God zal Zelf zijn Leidsman wezen,
Leeren hoe hij wandlen moet.
't Goed, dat nimmermeer vergaat,
Zal hij ongestoord verwerven,
En zijn godgeheiligd zaad
Zal 't gezegend aardrijk erven.

No. 161.

Verlangen naar God.

1. 't Hij - gend hert, der jacht ont - ko - men,
2. O mijn ziel! wat buigt g' u ne - der?

Schreeuwt niet ster - ker naar 't ge - not Van de
Waar - om zijt g' in mij ont-rust? Voed het

fris - sche wa - ter - stroo - men, Dan mijn
oud ver - trou - wen we - der; Zoek in

ziel ver-langt naar God. Ja, mijn ziel dorst
's Hoog-sten lof uw lust; Want Gods goed-heid

naar den Heer. God des le - vens, ach! Wan-
zal uw druk Eens ver-wiss'-len in ge-

neer Zal ik na-dren voor Uw oo - gen,
luk. Hoop op God; sla 't oog naar bo - ven,

In Uw huis Uw naam ver - hoo - gen.
Want ik zal Zijn naam nog lo - ven.

No. 162.

Loof, loof den Heere!

1. Loof, loof den Heer, mijn ziel! met al - le
2. Loof Hem, die u al wat gij hebt mis-
3. Geen va - der sloeg met groo-ter me - de-

krach - ten; Ver - hef Zijn naam, zoo groot, zoo
dre - ven, Hoe veel het zij, ge - na - dig
doo - gen Op tee - der kroost ooit zijn ont-

hei - lig t'ach - ten. Och, of nu al wat
wil ver - ge - ven, Uw krank-heên kent en
fer - mend' oo - gen, Dan Is - raels Heer, op

in mij is, Hem preez'! Loof, loof mijn ziel, den
lief - de - rijk ge - neest; Die van 't ver-derf uw
ie - der die Hem vreest. Hij weet wat van Zijn

Hoor - der der ge - be - den; Ver - geet niet
le - ven wil ver - schoo - nen, Met goed - heid
maak - sel zij te wach - ten, Hoe zwak van

een van Zijn wel - da - dig - he - - den! Ver-
en barm - har - tig - heên u kroo - nen, Die
moed, hoe klein wij zijn van krach - ten, En

geet ze niet; 'tis God, die z'u be - wees.
in den nood uw Red - der is ge - weest.
dat wij stof van jongs af zijn ge - weest.

No. 163.

Kom, o Gij Vredevorst!

1. Kom, o Gij Vre - de - - vorst! Lang
2. Maak aan de zon - de een eind, En
3. Ho - zan - nas gal - men dan Uit

heb-ben w' U ver - wacht; Ons heil is in Uw
zui - ver d'aard met vuur, Her- stel ge - rech-tig-
der ver - los - ten mond, En d' e - cho plant zich

hand, Ver - los ons uit den nacht; Ge-
heid. Uw vre - de - vol be - stuur Wordt
voort Door 't gan - sche he - mel - rond. Het

wensch - - - te ve - - - - ler vol - - - kren,
door der Heil' - - - gen harp eer-
ze - - - - ge - lied ver - vult 't heel-

Ge-wensch-te ve - ler vol - kren, ve - ler vol - kren,
Wordt door der Heil'gen harp, der Heil'gen harp eer-
Het ze - ge - lied ver-vult 't heel- al, ver-vult 't heel-

kom; Ver - ga - der Is - rael van al - om.
lang Ver - wel-komd, met hun vreug - de - zang.
al, Ons lof - lied Zi - ons berg en dal.

No. 164.

's Heeren Dood en Opstanding.

Geo. Careless.

f

1. Hij stierf, De groo - te Red - der stierf, En
2. Komt, Hei - li - gen, en stort een traan Voor
3. De Heer des He - mels stierf voor ons: Hier

p

Is - raëls doch - ters ween - den luid; De
Hem, die boog on - - der uw last; Hij
's lief - de en smart on - - ein - dig groot; Maar

f

he - - mel was—— in nacht ge - huld, En
stort - te dui - - zend dropp' - len bloed, Waar-
oh!— wat vreug - de werd ge - hoord, Toen

4.

Des Levens Heer verliet het graf,
Hem houden kon de doodsmacht niet;
Een englenheir geleidde Hem
En zong Hem toe hun welkomstlied.

5.

Gij Heil'gen, droogt uw tranen af,
En zegt, hoe hoog uw God regeert,
Hoe over hel en dood Hij rees,
Uw vijand slaat, bindt en verteert.

6.

Voor immer leeft uw ed'le Vorst,
Die tot ons heil Zijn leven gaf;
Vraag dan: waar is uw prikkel nu,
Uw zegepraal, o snoevend graf?

No. 165.

Weent niet alleen.

Geo. Careless.

1. Weent niet al - leen — wij wee - nen meê,
2. Maar ziet, hoe troost groet on - ze smart,
3. Dit heelt uw droef - heid, zegt u aan,

Nu weer de dood dit of - - fer vindt;
Een re - gen - boog be - dekt ons leed:
Dat Gods be - proe - ving ze - gen werkt;

Niet één be - dacht dit bit - - ter wee —
Hoop, eeuw'-ge hoop ver - licht het hart,
Hij geeft u kracht, droogt ie - - dren traan,

Hij / Zij werd door al - len hier be - mind.
Hij / Zij wordt met glo - rie eens be - kleed.
Hij zorgt met lief - de on - be - perkt.

4.

'tIs wel met hem, / haar, die henen ging;
Zijn / Haar licht scheen steeds in volle pracht;
En toen den oproep hij / zij ontving,
Snelde zijn / haar geest, waar heerscht geen nacht.

5.

IJdel is d' eer, dien rijkdom geeft;
Zijn / Haar naam hoeft geen beeldhouwerskunst,
Zijn / Haar werk spreekt nog alsof hij / zij leeft,
Zijn / Haar deugd verwierf zijns / haars Heeren gunst.

No. 166.

Wanneer zien wij U terug?

Spiritoso. p EDWIN F. PARRY.

1. Wan-neer, o Hei-land, zien wij U te-rug?
2. Wan-neer zien wij U, o Hei-land en Heer,
3. Wan-neer zien wij U, Ver-los-ser en Vriend,

Wan-neer zien w'Uw aan-ge-zicht? Wanneer in
Toont Gij ons Uw heer-lijk-heid, Zul-len wij
Wor-den wij bij U be-loond, Gaan de recht-

lief-de be-groe-ten wij U In dat hei-lig,
glo-rie ont-van-gen bij U, En ge-kroond zijn
vaar-di-gen heen naar die plaats, Waar Gij bij den

he - melsch licht? Is on - ze zen-ding vol-
aan Uw zijd'? Als Gij zult ko - men in
Va - der woont? Wanneer ons werk hier op

ein-digd al - hier, Zijn wij vrij van 't aardsch gedruisch,
glo - rie en macht En re - gee-ren zult op aard,
aard is volbracht, 't Levenslicht is uit - gebluscht,

Neem dan ons werk aan, wan - neer wij eens
Mo - gen wij hei - lig en rein zijn voor
En on - ze da - den voor ons zul - len

gaan Naar ons heer - lijk Va - der - huis.
U En heel Uw goed - keu - ring waard.
staan, Op die eeuw' - ge, schoo - ne kust.

Koor. *f*

Na vs. 1 en 2: Wan - - neer, o Hei - - - land, zien
Na vs. 3: Dan zien wij U, dier - bre

Wan-neer, o Hei-land,
O dan zien wij U,

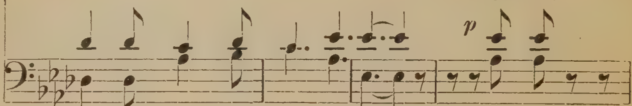
wij U te - rug?
Hei - - - - land, te - rug,

dier - bre Hei-land, zien wij U te - rug
zien wij U, dier - bre Hei-land, te - rug

Wanneer zien w'Uw aan-ge-zicht? Wan - neer in
Dan zien wij Uw aan-ge-zicht; Dan, ja in

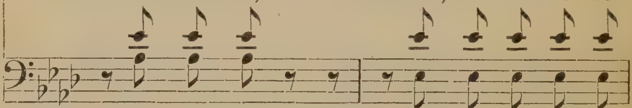
Wanneer
O dan

lief - - - - de be - groe - - - ten wij
lief - - - - de be - groe - - - ten wij

in lief - de, Heer, in lief-de be-

U In dat hei-lig, he-melsch licht?
U In dat hei-lig, he-melsch licht.

groeten wij U

No. 167.

Het Graan en het Onkruid.

MOZART.

1. Wijl nu in 's Hee - ren Kerk op aard' Te
2. Zal het ver - zach - ten hun - ne pijn, 't Her-
3. Neen; dit ver - er - gert nog hun lot, Want

za - men groeit on - kruid en graan; Zal
den - ken aan hun stand- plaats hier, Hoe -
zij ver - wier - pen Gods ge - nâ; Voor

Je - zus eer - lang wie - den d' oogst, In
veel zij hoor - den, wis - ten hier, Hoe
de - zen werd het Le - vens - woord Een

Koor.
Sneller.

toorn het on - kruid doen ver - gaan.
on - der 't graan zij groei-den fier. Want
in - stru - ment van dood en schâ.

wel - dra vangt het oog - sten aan, Als

van Gods troon de En - - glen gaan,

4.

Wanneer men ons ziet saâm vergaârd,
  Zijn w' allen licht gelijk aan 't graan;
Doch 's Heeren aldoorschouwend oog
  Kan nooit eens menschen hart ontgaan.
    Koor. Want weldra enz.

5.

Hij spaart het onkruid voor een doel —
  Somtijds omdat Hem bidt een vriend;
En andren doet de Heer Zijn wil
  Vervullen, schoon soms ongezind.
    Koor. Want weldra enz.

6.

Hoewel zij groeïen, groot en sterk,
  Behoeft Zijn plan hun dienst niet lang:
Hij oogst de Zijnen dra, terwijl
  Het onkruid branden zal eerlang.
    Koor. Want weldra enz.

7.

Zal zulks dan zijn hun vreeslijk lot?
  Moet ieder mensch door d' oogsttijd gaan?
Is elk een graan of onkruid, Heer?
  Bereid mij voor den oogst van 't graan.
    Koor. Want weldra enz.

No. 168.

Rust en Vrede.

Geo. Careless.

1. Rust, rust voor de moe - de ziel, Rust,
2. Rust, rust, daar is strijd noch twist, Rust,
3. Vreê, vreê, hoort gij die mu - ziek? Vreê,

rust in het vreed-zaam dal, Rust, rust on - der
rust voor wie hoopt op God, Rust, rust, want het
vreê, 't is dėr En - g'len zang. Vreê, vreê is voor

't wil - gen - loof, Bij 't on - tel - baar doo - den - tal.
eind is daar Van des le - vens woe - lig lot.
u be - reid Daar in der ver - los - ten rang.

Rust, rust, 't strij-den is vol - bracht, Rust,
Vreê, vreê, voor ver - druk - ten vreê, Rust,
Rust, rust, slaap in vre - de voort, Rust,

rust aan het eind der baan, Waar men 's a - vonds
rust, voor ver - moei - den rust; En - g'len Gods be-
rust, tot d'op-gaan - de zon Der op - standings-

sluit de poort, Bij der zon - ne on - der - gaan.
wa - ken goed Hen die lan-den aan 's He-mels kust.
mor - gen meldt, Dat het Le - ven o - ver - won.

No. 169.

Geest des Hemels.

E. Beesley.

1. Gij, Geest des he - mels, spreid al - om uw lief - de,
2. Geest Gods, daal neer! De teek'-nen van Uw pij - nen

Ont - vang ons of - fer, neem ons in be - zit;
Nut - ti - gen wij met in - nig' har-ten weêr,

Tot rein - re sfee - ren voer ons har - te
Dat w' on - der U - wen fel - len toorn niet

he - nen, Hoor, Heil' - ge God, de ziel die
val - len, Geef kracht om zon - den te ver-

need'-rig bidt! Leer ons te min - nen
za - ken, Heer. Vaak on - der tra - nen

vriend'-lijk en ge - na - dig, Vriend'-lij - ker,
smee - ken wij om vre - de, Want zwaar is

be - ter dan wij zijn ge-weest. Leer ons ver-
't hart be - laân met zonde en wee; Wan - hoop zucht

ge - ven, zoo- dat wij ge - nie - ten Van U - wen
diep, tot o - ver on - ze gees- ten Van Go-des

troon ge - na - de en lief - de meest.
troon komt zoe - te hoop en vreê.

No. 170.

Welkom, Sabbatmorgen!

E. Beesley.

1. Wel - kom, wel - kom, Sab - bat - mor - gen,
2. Hoort de Zon - dags - klok - ken lui - den,
3. Nee - drig bui - gen w'in aan - bid - ding,

Ruk ons uit der zor - gen net.
En haar e - cho klaar en schoon!
In ons lied 's Gods lof be - vat;

Wel - kom, wel - kom is uw dag - licht,
Hoort gij al die kin - d'ren zin - gen?
Met de e - del - ste ge - voe - lens

Fine.

Heil' - ge Sab - bat van ge - bed.
Welk een vroo - lijk, blij - de toon!
Zoe - ken wij den he - mel - schat.

On - ze lee - raars groe - ten vrien-d'lijk,
Ie - dre noot die noo - digt ons weer,
Van Gods woord en o - pen - ba - ring

Als z'ons zien in Zon - dags - school,
Zegt ons: kom, en aar - zel niet!
Lee - ren wij, ook in de jeugd,

Waar zij trach - ten ons te lee - ren. —
Op den weg groet de mu - ziek ons;
Ken - nis, wijs - heid, die ons lei - den

D. C.

Dat van God geen on - zer dool'.
Haast u tot hun vreug - de - lied!
Tot ons eeu - wig heil en vreugd.

Herhaal de eerste vier regels van het eerste vers als Koor.

4.

Hier ontmoeten wij veel vrienden,
  Liefde maakt ons steeds gelijk;
Wij zijn ernstig in ons werken
  Voor des Heeren Koninkrijk.
Ons geloof groeit door beproeving,
  Deugd is edler dan een kroon;
Wij trotseeren steeds de stormen,
  Wachten eens van God ons loon.

No. 171.

Vrijheid, Liefde en Vrede.

Jos. J. Daynes.

1. Hoort! Luis-tert naar de zach-te bries Op
2. De voog'-len bren-gen hun ge-zang En
3. Het fris-sche woud, de ber-gen hoog, Waar

berg en heu-vel, land en zee; Zij fluis-tert
lof tot God, die 't al ge-biedt; Hun tong en
zil - vre mor-gen-dauw valt neêr, Zij prij-zen

in des menschen oor De stem van vrij-heid,
stem-men hef - fen aan Het vrijheids-, lief-de- en
met hun zacht ge-ruisch Den God der lief-de en

lief-de en vreê. De bloe-men in het woud en
vreug-de-lied. En dan, ziet hoe de hel - dre
Vre - de-heer. De he - mel, aar - de, zee en

veld, Zij staan in or - de en har - mo - nie; Zij
stroom Steeds voert on - tel - bre vis-schen meê; In
lucht, Met d' En-glen om Gods troon ge-schaard En

ken - nen haat, noch waan of nijd, Ver-
stil - le blijd - schap le - ven zij In
d' Heil' - ge Geest zegt: „In den mensch een

4.

Maar allermeest werd openbaar
Eens Heilands liefde zonder peil;
Hij stierf, verrees tot leven weêr,
Om onze vrijheid, liefde en heil.
Maar d' arme mensch, met eigen kracht,
Door hoogmoed, nijd en haat geleid,
Verhardt zijn ziel, en zelden woont
In vrijheid, liefde en vreê verblijd.

No. 172.

O God, hoor toe.

Jos. J. Daynes.

prijs De vreugd, die van Uw wo - ning
plaats Daar in Uw huis, ge - na - dig
zon; Be - hoed ons, Heer, ons pad be-

daalt; Één dag met U is be - - ter
God, Geen goed of rijk - dom, troon of
waar Van al - le zon - de en macht der

dan De pracht, waar-meê de we - reld praalt.
macht Doet m'ooit ver - la - ten Uw ge - bod.
hel, Van ang - sten, vij - and en ge - vaar.

4.

Gij gunt ons ied're nood'ge gift,
Verlost ons van ellende en smart,
Schenkt alles, en onthoudt ons niet
Wat goed is voor 't oprechte hart.

5.

O God en Koning, die gebiedt
't Heelal, dat Uwe macht ontvouwt,
Voor Wiens gezicht de duiv'len vliên —
Gezegend hij, die op U bouwt!

No. 173.

Morgenlied.

GEO. CARELESS.

1. Ziet hoe de mor - gen - zon Haar loop-baan
2. Dat zoo mijn ho - pend hart Van 's He-mels
3. Ver - trou-wend legd' ik mij In Zijn be-

schit - tren doet, Ver - kon - digt steeds haars
Va - der zing', Van pool tot pool de
scher-ming neêr; Ik sliep, ont - waak - te en

Ma - kers lof, Ver - kon - digt steeds haars
waar - heid spreid', Van pool tot pool de
vond op - nieuw, Ik sliep, ont - waak - te en

Ma - - - kers lof, Ver - kon - - digt
waar - - heid spreid', Van pool tot
vond op - nieuw, Ik sliep, ont-

steeds haars Ma - - - kers lof Door
pool de waar - - heid spreid' Van
waak - te en vond op - nieuw Mij

ha - re pracht en gloed.
Je - zus' za - li - ging.
in Zijn hoe - de weêr.

4. Zoo need'rig wensch ik, Heer,
Te leven hier op aard,
Dat Gij in eeuw'ge zaligheid
Mij eens tot U vergaârt.

5. Om mij te leiden, Heer,
Geef mij dan Uwen Geest;
Mijn harte, innig en oprecht,
Dient U dan onbevreesd.

No. 174.

Ontvang ons Vreugdelied.

EVAN STEPHENS.

f

1. Va - der, Uw kin - dren ver - hef - fen nu
2. Stij - ge dit lied tot Uw troon om - hoog,

Een dank-baar, vreug-dig ge - zang tot U
Dat on - ze stem steeds U prij - zen moog';

Voor Uw be - scher-ming en lief - de en zorg; —
Leid ons zoo - als Gij ge - trou - wen leidt,

Gij zijt voor d' Heil'gen hun steun en Borg.
Voed ons met Uw ken - nis uit - ge - breid.

p

Dank-baar voor Uw E - van - ge - lie - licht,
Laat ons niet dwa-len van 't pad der deugd,

Dat in de waar-heid ons on - der - richt,
Ver - geef de fou - ten van on - ze jeugd.

f

Zijn wij ver-heugd voor het bee - tre deel
Va - der, ont - vang nu ons vreug-de - lied,

En ge - ven aan U ons hart ge - heel.
Het - welk U ons har - te wil - lig biedt.

No. 175.

Nader, mijn Heiland, tot U.

WILLIAM CLAYSON.

1. Na - der, mijn Hei-land, tot U, Na - der,
2. Na - der, mijn Hei-land, tot U, Na - der,
3. Na - der, mijn Hei-land, tot U, Na - der,

na - der tot U; Hei - land, ik streef om te
na - der tot U; Lou - tert be - proe-ving, zij
na - der tot U; Mo - ge mijn lied im - mer

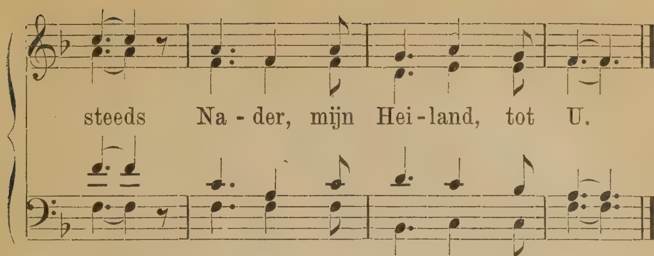
zijn Na - der, steeds na - der tot U.
voert Na - der, steeds na - der tot U.
zijn: Na - der, steeds na - der tot U.

Op U ver-trouw ik ge - heel, Gij zijt mijn
Nee-drig voor U buig ik, Heer, Ern - stig en
Wil liefd'-rijk Uw kind be - hoên, Help mij Uw

Koor.

hoop en mijn deel.
bid - den - de neêr.
wil steeds te doen.

Min mij tee-der, breng mij

4.

Nader, mijn Heiland, tot U,
Nader, nader tot U;
Laat mij in heiligheid zijn
Nader, steeds nader tot U.
Is dan beproeving gedaan,
Biedt Gij belooning mij aan.
Koor. Min mij teeder, enz.

INHOUD.

TITELS DER LIEDEREN.

A.

B.

C.

D.

H.

I.

W.

Z.

NOTA. De liederen in den inhoud met **Z. S.** aangeteekend, zijn zeer geschikt voor het gebruik in de Zondagsscholen. Die met **A. M.** aangeteekend, zijn Avondmaalsliederen, of kunnen als zoodanig gebruikt worden.

INHOUD.

EERSTE REGELS.

A.

B.

D.

E.

G.

H.

I.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

R.

S.

T.

U.

V.

W.

Z.

NOTA. De liederen in den inhoud met **Z. S.** aangeteekend, zijn zeer geschikt voor het gebruik in de Zondagsscholen. Die met **A. M.** aangeteekend, zijn Avondmaalsliederen, of kunnen als zoodanig gebruikt worden.

